

400 kuruş

28 ŞUBAT 1978

29

Ecevit hükümetinin ekonomik «tedbirleri»

HALKA DAHA DA YOKSULLUK, SEFALET GETİRİYOR

Ecevit hükümeti bazı ekonomik kararlar aldı, bütçeyi hazırladı, yakında yeni ve önemli ekonomik kararların açıklanması bekleniyor. Bu arada, bir yandan da, Amerikan heyetleri, büyük Amerikan bankaları ve Dünya Bankası ile yeni borçlanmalar için görüşmeler yapılıyor, IMF (uluslararası Para Fonu) ile görüşmelere hazırlanılıyor.

Ecevit hükümetinin, açıkladığı ve almayı düşündüğü ekonomik kararlar, IMF'nin çoktan beridir gerçekleştirilmesi için baskı yaptığı tedbirlerdir. Daha Aralık ayı başında "IMF'nin koşullarını kabul etmeyeceğiz" şeklinde sahte demeçler veren Ecevit'in, hükümeti devraldıktan sonra ilk işi IMF'nin dediklerini bir bir gerçekleştirmek olmuştur. Amerikan emperyalistlerinin kontrolunda olan, diğer emperyalistlerin de yer aldığı borçlandırma yoluyla soygun aracı olan, IMF, aynı zamanda yarı-sömürge ülkelerin ekonomilerine emperyalistlerin menfaatlerine göre şekil vermek amacını gütmektedir. IMF, bu amaçla çeşitli ülkelerin hakim sınıflarına baskı yapmakta, tedbirler reçetesi sunmaktadır. Ancak bunu gerçekleştiren devletler, IMF'den borç alabilmekte, kısacası görünüşte biraz ferahlamakta, gerçekte ise daha çok borçlanarak yeni faizler ödeyerek daha da fazla sömürüye maruz kalmaktadırlar. Tabii bütün bunların yükünü emekçi halk çekmektedir.

Ecevit hükümeti de IMF'nin emirlerini teker teker gerçekleştirmektedir. IMF, tarım ürünlerinin taban fiyatları düşük tutulsun dedi, Ecevit hükümeti tütün taban fiatlarını düşük tuttu. IMF, işçi ücretlerinin artışının durdurulmasını istedi, hükümet bunu yapmaya, etkili olduğu sendikalar vasıtasıyla işçi ücretlerini düşük tutmaya çalışıyor. Bütçe IMF'nin istediği şekilde hazırlandı. İthalata ilişkin rakamlar dahi IMF'nin istediği gibi. IMF'nin istediği yeni zamlar kısa sürede bekleniyor; devalüasyon yapılması ise kesin; sadece devalüasyonun yüzde kaç oranında yapılacağı tartışılıyor.

Bütün bunlar Ecevit hükümetinin kimlerin yararına çalıştığını göstermektedir. Ecevit, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin, komprador patronların ve toprak ağalarının menfaatlerini korumakta, işçileri köylüleri, esnafları, memurları, zanaatkarları kısacası emeği ile yaşayanların tümünü ve milli burjuvaları ezmektedir.

Emperyalistler Ecevit hükümetinden özellikle hoşnutturlar. Bunu emperyalistlerin çeşitli temsilcileri açıklamışlar, Ecevit hükümetinin çalışmalarını takdirle karşıladıklarını belirtmişler, ellerinden gelen "yardımı", daha doğrusu soygun amaçlı sözde yardımı yapacaklarını söylemişlerdir. Ecevit, AET ve Amerika ile ilişkileri düzeltmeye çalışacaklarını belirterek ne yönde ilerleyeceğini ortaya koymuştur. Türkiye'ye çokça gelen emperyalist kuruluşların temsilcilerinin yanı sıra, Rus ve Bulgar heyetlerinin de ziyaretlerini sıklaştırması, sosyal-emperyalistlerin Türkiye üzerindeki baskılarını arttırma ve yeni sömürü bağlantıları yaratmak girişimlerini sergilemektedir. Ecevit'in izleyeceğini açıkladığı Rusya'yla dostluk ve yakınlaşma politikası, sosyal-emperyalizme karşı tavrını belirtmektedir. Bütün bunlar, Ecevit hükümetinin emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin menfaatlerini savunduğunu bir defa daha ispatlamaktadır.

Ecevit hükümeti, komprador patronları ve toprak ağalarını da fazlasıyla memnun etmektedir. Taban fiyatlarının ve, işçi ücretlerinin düşük tutulması, yapılması kaçınılmaz olan yeni zamlar ve devalüasyon komprador patronların ve toprak ağalarının menfaatlerine uygundur. Devlet Bakanı Mustafa Kılıç, Urfa'da toprak ağalarına yapılan "haksızlıkları" giderici tedbirleri içeren yeni bir "toprak reformu tasarısı"nın Ecevit hükümeti tarafından hazırlandığını bildirdi. Bu olgu, Ecevit'in toprak ağalarının dostu olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Nazlı Ilıcak, Güneri Civaoğlu ve Metin Toker gibi faşist yazarlardan, Nurullah Gezgin, Ertuğrul Soysal gibi Istanbul Sanayi Odası yöneticilerine ve Ege Sanayi Odası'na kadar komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının, özellikle de komprador sanayi burjuvazisinin temsilcileri, Ecevit hükümetinin politikasını hararetle desteklemektedirler. Bütün bu çevreler, tedbirlerin uzun süredir "önerdiklerine uygun olduğunu belirtiyorlar. Bu gerçekler, Ecevit'in komprador patronların ve toprak ağalarının menfaatlerini savunduğunu göstermektedir.

Önümüzdeki günlerde yeni zamlar ve devalüasyon birbiri ardısıra ortaya çıkacaktır. İşçi sınıfının, köylülerin, memurların kısacası tüm ezilenlerin hayat seviyeleri daha da düşecektir. Bu durumda, emekçi halkımızın bu tedbirlere karşı sesini yükseltmesi, mücadelesini geliştirmesi kaçınılmazdır. Ecevit hükümeti bu gelişmeyi görmekte ve iki yolla bastırmaya çalışmaktadır. İlk yol, en az geçim indiriminin yükseltilmesi, vergilendirmede bazı değişiklikler gibi tedbirlerle devalüasyonun ve zamların götürdüğünün çok küçük bir kısmını emekçi halka geri vererek bunun yaygarasını koparmaktır. Ecevit aldığının çok küçük kısımını geri vererek bunun reklamaını yapacak, buna yeni vaadler ekleyerek halkı uyutmaya çalışacaktır. İkinci yol ise, sendikalar ve tarım kooperatiflerinin gerici, özellikle de reformcu yöneticilerinden yararlanarak, işçi ücreti ve taban fiyatı artışlarını iyice sınırlamak, hatta dondurmaya çalışmaktır.

İşçiler, köylüler, emekçiler, tüm halkımız; Ecevit hükümetinin bizleri ezen, komprador patronlara, toprak ağalarına, emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere hizmet eden politikasına karşı duralım. Ecevit ve CHP'nin, komprador patronların ve toprak ağalarının Avrupalı emperyalistlere bağlı kesimlerinin temsilcisi olduğunu, bundan dolayı da bu kuvvetlere hizmet ettiğini kavrayalım. Onların bizi aldatmak için kurtarıcı pozunda ortaya attıkları en az geçim indirimi gibi tedbirlerle yetinmeyelim. Ücretlerimizin dondurulmasına veya az yükseltilmesine, taban fiyatlarında aleyhimize yaratılan değişikliklere karşı duralım. AET, IMF gibi emperyalist kuruluşlarla ve sosyal-emperyalistlerle yapılan ihanet anlaşmalarına karşı çıkalım. Ecevit'in sahtekarca sarfettiği, tatlı sözlere, güler yüze kanmayalım. Zamların, devalüasyonun, emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerle anlaşmaların getireceği yüke karşı kendimizi koruyalım. Direnişlerle, grevlerle, mitinglerle, yürüyüşlerle ve diğer yollarla bu kararlara karşı duralım.

Kardeşler bilelim ki, Ecevit gibi sahte kahramanlar, kompradorların ve ağaların temsilcileri bizi kurtaramazlar. Bizi ancak işçi sınıfımızın öncüsü marksist-leninist hareket önderliğinde, işçi-köylü ittifakına dayanan milli demokratik halk devrimi kurtarır. Bizi ancak milli demokratik halk devrimi mücadelesi etrafında sıkıca birleşerek ve kararlılıkla ilerleyerek, komprador patron-ağa düzenini yıkmak ve halk demokrasisi düzenini kurmak kurtarır. Bu amaçla faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme ve demokratik halk iktidarını kurma mücadelesi saflarında birleşelim. Ecevit gibi kompradorların ve ağaların diğer gerici kesimlerini de ezip geçerek, halkımızın, düşmanlarına karşı zaferini sağlıyalım.

TKP/ML DAVASI SONUÇLANDI:

MAHKUMİYET KARARLARININ HİÇBİR MEŞRU YANI YOKTUR

Askeri Yargıtay Dördüncü Dairesi, Türkiye Komünist Partisi (marksist-leninist) Davası hakkında Istanbul II. No.lu Sıkıyönetim Mahkemesince verilen kararı onayladı. Askeri Yargıtay'ın onayladığı Istanbul II. No.lu Sıkıyönetim Mahkemesi'nin kararı, Muzaffer Oruçoğlu, Aslan Kılıç, Süleyman Yeşil, Sami Sarı, M.Zeki Şerit'in içinde yer aldığı beş kişi hakkında idam cezası öngörüyordu. 1974'te çıkan af yasasıyla bu cezalar 24'er yıla indirilmişti. Askeri Yargıtay Dördüncü Dairesi beraat eden Feryal Sarıoğulları hakkındaki kararı da bozarak 146/1'den yargılanmasını karara bağlamıştır.

TKP (M-L), 12 Mart faşizmine karşı mücadele içinde kurulmuş komünist devrimci bir örgüttür. 1972 yılında 12 Mart faşizminin halka yaptığı zulme ve teröre karşı mücadele etmiştir. O dönemde kahpece öldürülen onlarca yurtsever devrimci gibi TKP(M-L) nin mensupları da 12 Mart askeri faşizminin güçleri tarafından öldürüldüler. Kontr-gerilla ve MİT işkencehanelerinde vahşi işkencelere çekildiler. Yine o dönemde Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan gibi yurtsever devrimciler idam edilirken TKP(M-L)'nin önderi İbrahim Kaypakkaya Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığında işkencede kahpece katledildi.

12 Mart askeri faşist diktatörlüğü öldürmekle, işkence yapmakla kalmadı. Onbinlerce komünist devrimciyi, yurtseveri, aydınları, işçileri, köylüleri, bilim adamlarını gözaltına aldı tutukladı. Halkı seven halk için mücadele eden herkesi sindirmeye çalıştı. Halkımızın bağrından doğan ve 12 Mart faşizmine karşı mücadele eden komünist ve yurtsever devrimci örgütlere karşı terör açtı, bu örgütleri kendince mahkum (!) ederek dağıtmaya çalıştı. 12 Mart askeri faşist diktatörlüğün amacı, bütün komünistleri, devrimcileri ve bütün demokratları sindirerek komünist, devrimci ve yurtsever örgütleri ezerek, komprador patronlara ve ağalara huzur getirmekti. Çünkü,12 Mart'ın faşist generallerinden Memduh Tağmaç'ın da belirttiği gibi "sosyal uyanış, ekonomik gelişmeyi aşmış"tı ve komprador patronlarla ağaların huzurunu bozmuştu. İşte TKP(M-L) davası, bu şartlarda 12 Mart faşizminin askeri mahkemeleri tarafından açıldı. Davanın savcılığına İbrahim Kaypakkaya'yı katledenlerden biri olan Yaşar Değerli görevlendirildi. TKP(M-L) davası sanıkları dönekliğin kol gezdiği bir ortamda komünizmi, halkımızı ve devrim davasını kararlılıkla savundular ve faşizmin bu yargılamasına karşı çıktılar. Asıl yargılanması gerekenlerin 12 Mart faşist diktatörlüğünün elebaşları olduğu ve halkımızın bir gün mutlaka bu yargılamayı yapacağını ve 12 Mart faşistlerinden hesap soracağını söylediler.

Gerçekten de hesap sorulması mahkum edilmesi, cezalandırılması gerekenler, TKP(M-L) mensupları değil, 12 Mart faşizminin elebaşları Tağmaç'lar, Sunay'lar, Erim'ler, Gürler'ler, Faik Türün'ler, Ali Elverdi'ler, Namık Kemal Ersun'lar, Yaşar Değerli'ler, Sancar'lardır. Çünkü halkımızın evlatlarını kahpe ce katledenler onlardır. Binlerce komünisti, yurtseveri, aydını, bilim adamını işkenceye çekenler, onbinlercesini göz altına alıp mahkum edenler onlardır. Faşist zulmü yapan onlar, asıl cezalandırılması gerekenlerdir.

İşte asıl suçlular hala cezalandırılmıyorlarsa, hala yargıtaylarda faşist zulmün mahkeme kararlarını onaylıyorlarsa, faşizmin hükümranlığı hala devam ediyor demektir. Mahkemeleriyle Kontr-gerillasıyla, MİT'iyle faşizm devam ediyor demektir. Bu gerçeği ne 12 Mart faşizminin sorumlularının tehditleri ne de onları koruyan Ecevit gizliyemez.

Askeri Yargıtay Dördüncü Dairesi'nin karara katılan mensupları Albay Hikmet Tavukçuoğlu (Başkan), Yargıç Albay Faruk Marşan ve Yarbay Feridun Bolatlıoğlu şunu iyi bilmeliler ki, Türün'ler, Ali Elverdi'ler, Yaşar Değerli'lerin lanetlendiği gibi milyonlarca halk tarafından lanetlenmektedirler. Ve halkımız 12 Mart faşizminden ve suç ortaklarından yaptıklarının hesabını mutlaka soracaktır. Aynı dairenin üyeleri Yargıç Albay Bahattin Sızıroğlu ve Yargıç Albay İsmet Onur bu karara katılmamakla ve karşı çıkmakla şüphesiz ki olumlu bir davranış içerisine girmişlerdir.

TKP(M-L) davası mensupları hakkında verilen mahkumiyet kararlarının hiçbir meşru yanı yoktur. Çünkü bu dava kan ve zulüm üzerine düzenlenmiştir. Bu davanın mensupları "zulmedenlerin saltanatının er veya geç yıkılacağını , halkımızın kurtuluşu için mücadele eden örgütlerin onurla yaşatılacağını" söylemişlerdi. Gerçekten de öyle olmaktadır. 12 Mart faşizminin zalimleri halkımız tarafından lanetlenmekte ve kimsenin yüzüne bakamamaktadırlar. Ama halkımız için başını veren Deniz'ler, Mahirler, İbrahim'ler ve diğer devrimci şehitler milyonlar tarafından şerefle anılmaktadırlar. 12 Mart faşizminin hükümetleri çöktü, Kontr-gerilla gibi faşist örgütler ise çürümektedir. Ama TKP(M-L) gibi komünist örgütler ve diğer devrimci örgütler halkımız tarafından yaşatılmakta,yurdumuzun bereketli topraklarında boy atmaktadırlar. İşçi sınıfımız ve halkımız yaşadıkça örgütleri de yaşıyacaktır. Bunu hiçbir gerici güç engelliyemez.

K. BOZOKLAR'a Yardım Kampanyasına Katılalım !

Biz, İskenderunlu bir grup Halkın Birliği sempatizanı inşaat işçisiyiz. Gazetemizin Kutsiye Bozoklar için açtığı yardım kampanyasına katılıyoruz. Aramızda topladığımız beşyüz lirayı banka hesabına yolluyoruz.

Kutsiye Bozoklar bacımızın devrimci fedakarlığı hepimize ve özellikle bütün emekçi analarımıza, bacılarımıza örnek olacak. O, biz emekçilerin kurtuluşu için çalıştı ve faşistlerin kurşununa hedef oldu. Tüm emekçileri proleter devrimci bacımız Kutsiye Bozoklar'a yardım kampanyasına çağırıyoruz.

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULSUN!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
YAŞASIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI KAVGAMIZ!

İSKENDERUN'DAN BİR GRUP
İNŞAAT İŞÇİSİ

●

1973'te faşist diktatörlüğün eli kanlı köpekleri tarafından yaralanan ve halkımızın bir parçası olan Kutsiye Bozoklar için yolladığımız 450 lira ile Halkın Birliği'nin açmış olduğu kampanyaya katılıyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
İŞKENCECİLERDEN VE KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR.

PAZARCIK-KOCOLAR'DAN
HALKIN BİRLİĞİ TARAFTARI
KÖYLÜLER

Biz Aşağı Gülbahçe köylüleri olarak köyümüzde Hıdırellezde kesilen kurbanların derilerinden elde ettiğimiz 1.100 lirayı gazetemiz olan Halkın Birliği'ne gönderiyoruz.

Aşağı Gülbahçe (Körmeş)'den Halkın Birliği Taraftarları.

PERTEK-TUNCELİ

●

Devrim ve sınıf mücadelesinde, önemli bir yeri olan Halkın Birliği Türkiye devriminin güç sorunlarını çözmek, proleter devrimci yayın sorumluluğunu yerine getirmek, halkımızın kurtuluş davasını halkla beraber,her türlü zorluğa göğüs gererek ilerletmekte kararlıdır.

Bunun için biz, Erzincan Şeker Fabrikası işçileri olarak toplamış olduğumuz 770 lirayı çeşitli milliyetlerden halkımızın gazetesine gönderiyoruz.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

ERZİNCAN ŞEKER FABRİKASI'NDAN
BİR GRUP DEVRİMCİ

●

Köyümüzde topladığımız derileri satarak sağladığımız 2600 TL. sını dergimize gönderiyoruz. İşçilerimizin, köylülerimizin uyanmasına hizmet eden dergimiz Halkın Birliğine yardım etmekten kıvanç duyuyoruz.

Dergimize mücadelede başarılar dileriz.

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZENİ!
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

ZEYNEPUŞAĞI (KÜPELİKIZ)
KÖYÜ GENÇLERİ KAHRAMANMARAŞ

İŞKENCECİLER BULUNSUN!

SIVAS:

Biz aşağıda imzaları bulunan Sivas'ın Yıldızeli kazası, Kaman köylüleri olarak, ülkemizde hakim sınıflar tarafından tüm halkımıza ve onun Pir Ahmet Solmaz gibi yiğit savaşçılarına uygulanan faşist ve sosyal-faşist baskı ve katliamları protesto eder ve er geç bu katliam ve işkencelerin hesabının sorulacağını belirtiriz.

YILDIZELİ-KAMAN KÖYLÜLERİNDEN
48 İMZA

kars

İşkence ve katliam, sömürücü sınıfların acz içine düştükleri; sınıf hakimiyetleri tehlikeye düştüğü zaman baş vurdukları bir yöntemdir. Faşistlerin Pir Ahmet Solmaz'ı işkencede katletmeleri onların yıkılışa gittiğini gösterir.

Pir Ahmet Solmaz'ın işçilerin-köylülerin ve dar gelirlilerin kurtuluşu için mücadele ederken faşist diktatörlük tarafından katledilmesini protesto ediyoruz.

SUSUZ HALKINDAN 102 İMZA

ANTALYA:

Aşağıda imzası bulunan bizler, faşist diktatörlüğün Elazığ'daki eli kanlı cellatları tarafından beş gün, beş gece işkence edilerek katledilen halkımızın yiğit evladı Pir Ahmet Solmaz'ın katlini nefretle protesto ediyor ve eli kanlı faşist cellatların cezalandırılmasını istiyoruz.

ALANYA'DAN 56 İMZA

Pir Ahmet'in Katlini Protesto Ediyoruz!

MAZGİRT (Bassu Köylüleri)	65	imza
ERZİNCAN (Çayırlı Köylüleri)	55	"
TOKAT	83	"
SİVAS (Yıldızeli-Kaman Köyü)	48	"
ANKARA (YIBA, Akşam Pratik Sanat)	37	"
ANKARA	31	"
ELBİSTAN	45	"
ANKARA (Halide Edip Kız Li.)	60	"
ELAZIĞ	1250	"
MANİSA (Ahmetli)	34	"
KARS (Susuz)	102	"
YOZGAT	69	"
ANTALYA (Alanya)	56	"
KIRŞEHİR (Taburoğlu Köyü)	150	"
PAZARCIK (Fanfas halkı)	127	"
KARS (Çıldır halkı)	150	"
ISTANBUL (Giyim işçileri)	904	"
ISTANBUL (Safraköy halkı)	74	"
ERZİNCAN (Ulalar Köyü)	102	"
ADANA	130	"
GEÇEN SAYIDA YAYINLANAN	19.091	"
TOPLAM	22.663	"

MANİSA

Faşist diktatörlüğün Elazığ'daki eli kanlı cellatları tarafından işkenceyle katledilen halkımızın yiğit evladı, Pir Ahmet Solmaz'ın katlini nefretle protesto ediyoruz.

MANİSA-AHMETLİ NAHİYESİNDEN
34 İMZA

HALKIN BİRLİĞİ: Haftalık dergi. Sahibi: Hayrabet Honca, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Güzel Aslaner, İdare Yeri: Klodfarer Caddesi No: 25/12 Divanyolu-IST., Abone ve Yazışma Adresi: P.K. 1297 Sirkeci-ISTANBUL, Baskı: Daily News Web, Dizgi: OLİMPİYAT IBM, Istanbul Dağıtım: BİR-DA, Divanyolu Cad. Biçki Yurdu Sok. Artvin Apt. 6/4, Ankara Dağıtım: Fikri NİĞİŞ, İzmir Dağıtım: DA-TİC, Ödemeler İçin Posta Çeki: Hayrabet Honca No:10287/3, Yurtiçi Abone Şartları: 3 aylık: 50 TL, 6 aylık: 100 TL, yıllık: 200 TL, Yurtdışı Abone Şartları: 6 aylık: 200 TL, yıllık: 400 TL.

İŞKENCELER DEVAM EDİYOR

Polis Selahattin Doğan'ı işkencede katletti

Faşist polis bir yurtseveri daha işkencede öldürdü. 2 Ocak 1978 günü banka soyguncusu olduğu iddiasıyla Selahattin Doğan adlı bir yurtsever Istanbul Bahçelievler'de polis tarafından ayağından kurşunlanarak göz altına alındı. Ve bir ay süre ile sürekli işkenceye tabi tutuldu. Sağmalcılar cezaevine nakledildiğinde, işkence burada da devam etti. Selahattin Doğan 6 Şubat'ta işkence ile öldürüldü.

Bu hunharca cinayet ülkemizde ilk değildir. Birçok komünist, devrimci ve yurtsever bu tür yöntemlerle katledilmişlerdir. İşte İbrahim Kaypakkaya, işte Pir Ahmet Solmaz, işte Gökhan Edge ve niceleri. İşkence komprador patron-ağa devletinin zulüm düzeninin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu nedenle işkenceci katillere karşı mücadele komprador patron-ağa devletine karşı mücadeleye sıkıca bağlıdır.

Gerici CHP hükümeti ve onun başı Ecevit bir taraftan can güvenliği, barış, kardeşlik naraları atarken, bir taraftan da işkencecilerin katillerin yuvası MİT'i "ıslah" etmekte, Kontr-gerilla'yı korumakta ve onu meşrulaştırmaktadır.

Can güvenliği, barış, kardeşlik, ak günler 3-5 ülkü ocaklıyı yakalayıp halkın gözünü boyamakla olmaz. Bugün can güvenliğini sağlamak için en başta işkence tezgahlarını parçalamak, MİT'i, Kontr-gerilla'yı, tüm faşist ve sosyal-faşist yuvaları dağıtmak, Türün'lere, Elverdi'lere, Değerli'lere ve tüm onlar gibilere hakettikleri cezayı vermek gerekir.

Oysa Ecevit hükümeti bunu gerçekleştirecek karaktere sahip değildir. Bu, bugünden görülen bir gerçektir. Halkı kandırmak, peşinden sürüklemek için bol keseden atanların palavraları, gerçeklerin kayalarına çarparak parçalanmaktadır. Selahattin Doğan'ın işkencede katli bunun çarpıcı bir örneğidir. Selahattin Doğan'ın katli Ecevit hükümetinin vaadlerinin ne kadar sahte olduğunu gösteriyor. Bu olay Ecevit hükümetinin de işkenceye baş vurduğunu gözler önüne serdi.

Öte yandan Selahattin Doğan'ın cenaze törenine katılan halka polis MC dönemini aratmıyacak tarzda saldırdı. Bu, şimdiye kadarki cenaze törenlerindeki saldırıların en alçakçasıydı. Polis cenazeye katılan yurtseverlere, devrimcilere, demokratlara ve özellikle de kadınlara hunharca saldırdı, kadınları yerlerde sürükledi. Birçok kişi yaralandı ve gözaltına alındı. Bu saldırı da Ecevit hükümetinin gerçek yüzünü ortaya koymaktadır. Şirin gözükerek halkın tepkisini törpüleme, mücadelesini boğazlama çabaları açığa çıkmıştır.

Fakat Ecevit hükümetinin bu caniyane planları iflas etmeye mahkumdur. Halkımız tüm işkencecileri, katilleri, onları koltuğunun altında saklayan Ecevit gibileri affetmiyecektir. Hepsinden hesap sorulacaktır. Faşizme, sosyal-faşizme karşı demokratik halk iktidarı mücadelesi Ecevit hükümetini de ezerek zafere ulaşacaktır.

İŞKENCEYE SON!
İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR!

Zulme karşı çıkanları halkımız bağrına basacaktır

Demirel'in, Türkeş'in demagojileri, Ecevit'in çabaları zülum ve cinayet örgütü Kontr-gerilla'yı gizlemeye yetmiyor. Demirel, Türkeş ve kontr-gerillacı paşaların amacı işledikleri suçların ortaya çıkmamasıydı. Bunun için bir sürü demagojiyle yırtınıp durdular. Onlar kontr-gerilla'nın sorumluları ve işlenen cinayetlerin kaynağıdırlar.

Kontr-gerilla'nın işlediği suçların bir diğer ortağı da Sancar'dır. 12 Mart döneminde Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı yaptığı sırada can güvenlikleri kendi sorumluluğu altında olan sanıklara Kontr-gerilla ve MİT tarafından işkence yapılmıştır. Zaten Ecevit'in Kontr-gerilla'nın üstünü örtmesinin nedeni de budur. Ecevit, Sancar kliğiyle kurduğu dostluğun borcunu, Kontr gerilla'yı ve işkencecileri örterek ödemektedir. Hatırlanacak olursa 1974'te de sünger çekerek ödemişti.

Kontr-gerilla örgütüyle işbirliği yapanlar bir bir gün ışığına çıkıyorlar. Hem de kendi ayaklarıyla. Demirel, Türkeş, Türün ve Ali Elverdi'ler zaten kendi ağızlarıyla itiraf ediyorlar. Yine Kontr-gerilla örgütünün eğitimi için "Gerillaya Giriş" adlı gizli bir kitap yazan Cahit Vural'ın emekli olduktan sonra MHP'li eski Ticaret Bakanı tarafından danışmanlığa getirilmesi gösteriyor ki, MHP ile Kontr-gerilla arasında örgütsel bir bağ vardır. Zaten gazetelerde çıkan çeşitli haberler, Kontr-gerillacıların Türkeş'in komandolarını eğittikleri ve "su altındaki gizli depolardan" silah, bomba verdiklerini gösteriyor.

Böylece Kontr-Gerilla'nın ne için kurulduğu ve yurdumuzda işlenen siyasi cinayet, sabotaj katliamları tertiplediği, MHP'nin komandolarını eğitip, yönettiği iyice anlaşılıyor.

Bütün yurtseverler, devrimciler, bütün halkımız, Kontr-gerilla'nın ve suç ortaklarının peşini bırakmamalıdır. Biraz kovalanıp da cezası verilmiyen kurt daha da azgınlaşır. Halkımızın yıllardır çektiği zulmü, yüzlerce devrimcinin döktüğü kanı unutmayan herkes Kontr-gerilla ve suç ortaklarını açığa çıkarıp hesap sormalıdır.

CHP Erzincan Senatörü Niyazi Ünsal, İzmir milletvekili Süleyman Genç, Kontr-gerilla örgütüne karşı yaptıkları açıklamalarla Ecevit'in ve bütün geriliğin şimşeklerini üstüne çektiler. Hatta bazı yurtseverler bile "Ecevit'i zor duruma düşürdüler" diye sitemde bulundular. Fakat bu iki yurtsever parlamenterin yaptıkları haklı ve doğruydu. Faşizme ve işkenceye karşı verilen her haklı mücadele elbette Ecevit'i de zor duruma düşürecektir. Çünkü Ecevit faşizmin sorumlularıyla aynı arabaya binmiştir. Bu arabaya atılan her taş Ecevit'i de sıkıştıracaktır. Ecevit'i zor durumda düşürmekten kaçınanlar, faşizmin halkımıza yaptığı zulmü, işlenen her cinayeti tasvip etmiş olurlar.

Kontr-gerilla'yı ve işkencecileri koruyan Ecevit'in baskısına Niyazi Ünsal ve Süleyman Genç boyun eğmemeli, bildiklerini açıklamalıdırlar. Zulüm yapanları, koruyanları halkımız er geç lanetliyecek, fakat zulme karşı çıkanları milyonlarca halk bağrına basacaktır.

ECEVİT'in TOPRAK REFORMU:

ağaların uğradığı haksızlık(!) giderilecek

Ecevit seçim meydanlarında bol bol "toprak işliyenindir", sloganı atardı. Gerek 1974'de hükümete geldiğinde, gerekse şimdi sesi sedası kesilir oldu. Toprağı işliyene vermek bir yana, kendi hükümetinin devlet bakanı toprak ağası Mustafa Kılıç'ın açıklamasına göre hükümet tarafından toprak sahiplerinin uğradığı haksızlığı (!) giderici bir tasarı hazırlanıyormuş ve yakında meclise sunulacakmış. Zaten başka türlüsü de beklenemezdi. 1973'de üzerindeki örtünün kaldırılmasını istediği Kontr-gerilla'ya bugün ise "Kontr-gerilla diye birşey yoktur" diyen Ecevit hükümetinden ancak toprak ağalarını mağduriyetten kurtarmak beklenir.

Yeni hükümetin devlet bakanı Mustafa Kılıç Urfalı büyük bir toprakağasıdır. Geçen günlerde Yankı dergisinde çıkan bir röportajında sadece "reform" kapsamına giren topraklarının miktarının 6-7 bin dönüm olduğunu söylemekte ve dönümbaşı verilen para miktarının az olduğundan yakınmaktadır. Ropörtajın son kısmında da yeni hükümetin bu haksızlığı (!) düzeltecek bir tasarı hazırlamakta olduğunu belirtmektedir. Gördünüz mü Ecevit'in "toprak işliyenindir" palavrasının gerçek yüzünü. Haksızlığa uğrayan şu zavallı toprak ağalarının hakkını vermekle uğraşıyormuş. İşte Ecevit'in gerçek yüzü budur. Ecevit lafta köylüden yanadır ama gerçekte toprak ağalarının hizmetindedir. Ecevit lafta faşizme karşıdır ama gerçekte faşizmi halktan korumaya çalışmaktadır. Lafta işçiden fukara halktan yanadır ama gerçekte temiz (!) kazanç sağlıyan komprador patronlardan yanadır. Ecevit lafta zamlara karşı olduğunu söyler dururdu. Fakat şimdi yani gerçekte aldığı tedbirlerle yeni zamlar getirmeye hazırlanmaktadır.

Zaten Ecevit'in siyaseti de halkımızı boş vaadlerle aldatarak bugünkü komprador patron-ağa düzeninin ayakta kalmasını sağlamaktır. Bu siyaseti Ecevit'in komprador burjuvazi ve toprakağalarının Avrupa emperyalistlerine bağlı kesimlerinin menfaatini savunmasından gelmektedir.

Fakat ne toprak ağalarının zulmü, ne de Ecevit'in halkı aldatma çabaları, yoksul ve topraksız köylülerimizin mücadelesini engelliyemiyecektir. Herbiri on binlerce dönümü bulan ağa toprakları, yıllarca kahrını çeken kurtuluş savaşında uğruna canını veren hergün önünde ter döken köylülerimizindir. Ağa topraklarının haklı ve gerçek tek sahibi köylülerdir. Mustafa Kılıç'lar, Mehmet Bucak'lar, Fahri Tanman'lar o topraklarda tek damla ter dahi dökmemişlerdir. Ağaların binlerce yıldır sürdürdükleri safahat, kurdukları saltanat, yoksul köylülerimizin alınteri üzerinedir. Ağaların bu saltanatı yıkılmalı, topraklar köylünün olmalıdır. Fakat şimdiye kadar bütün hükümetler ağaların menfaatini korudu, şimdiki Ecevit hükümeti de ağaları koruyacaktır. Yoksul köylülerimizin menfaatine tam uygun tek siyaset proleter devrimci hareketin siyasetidir: toprak ağalarının ve büyük toprak sahiplerinin topraklarına tazminatsız el konulmalı, yoksul ve topraksız köylülere dağıtılmalıdır. Hazine toprakları yoksul ve topraksız köylülere dağıtılmalıdır.

Yoksul köylülerimizin toprağa kavuşmasının tek yolu, bu siyasetin ışığında, toprak ağalarını, komprador patronları ve emperyalist sömürüyü yıkacak milli demokratik halk devrimine katılmaktır.

KAHROLSUN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

Ecevit Hükümeti tütün üreticisi emekçi köylüleri daha da yoksulluğa mahkum etti

Geçtiğimiz günlerde Ege ekici tütün piyasası açıldı. Büyük ölçüde küçük üreticinin yer aldığı bu alanda Ecevit hükümetinin tutumu, daha önceki hükümetlerden farklı değildi. Geçtiğimiz yıl için komprador burjuvazinin temsilcileri dahi %40 civarında bir enflasyonun gerçekleştiğini, yani paranın %40 oranında değer kaybına uğradığını kabul ediyorlar. Bunun anlamı emekçilerin satın alma gücünün bu oranda azaldığıdır. Bu şartlarda tütün fiyatlarının %40 arttırılması halinde dahi, tütün üreticisi emekçi köylüler ancak geçen yılki geçim seviyesini koruyabileceklerdir.

Oysa hükümet, tütün fiyatına %15 civarında bir zam yaptı. Bu zam emekçi köylülerin kayıplarının yarısını bile bulmamaktadır. Kapıda bekleyen yeni zamlar ve beklenen devalüasyon (paranın resmi değerinin yabancı paralara göre düşürülmesi), geniş köylü kitlelerini yoksulluğa ve sefalete daha da fazla itecektir. Böylece emperyalistler, sosyal-emperyalistler, komprador burjuvalar ve toprak ağaları, içine düştükleri buhranın yükünün ağır bir bölümünü köylülerin sırtına yıkacaklar, diğer kısmını ise işçilere ve diğer emekçilere yükleyeceklerdir. Kendileri ise kârlarına kâr, servetlerine servet katacak, keselerini ve göbeklerini şişireceklerdir.

Emekçi köylüler her yıl olduğu gibi bu yıl da göznuru, alınteri ürünü olan tütünlerini yok pahasına tüccara ve devlete kaptırmışlardır. Bilindiği gibi son yılda sigara fiyatları %75-150 oranında arttırıldı. Oysa üreticinin tütününe gelen zam sadece %15'tir. Sigaranın çok büyük kısmı emekçiler tarafından içildiğine göre, komprador patron-ağa devletinin siyasetinin kime yaradığı ortadadır. Emekçi köylüden alırken ucuza kapat; emekçi köylüye ve diğer emekçilere ateş pahasına sat. Aradan vurduğun milyarlarla da, işçileri, köylüleri kısacası tüm halkı baskı altında tutan devletin polisini, ordusunu, bürokrasisini besle ve halka karşı kullan. Vergi iadesi diye, teşvik tedbiri diye milyarları komprador patronlara ve ağalara akıt. Emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere, borç faizi, kâr transferi, patent hakkı vs. olarak öde. İşte komprador patronların ve ağaların köylüler üzerindeki soygunu böyle işliyor.

Bir de tüccarlar var. Bunların çoğu tütünü dış ülkelere satarlar. Tabii ihracat yaptıkları için bol bol teşvik edilirler, devlet arpalığından yararlanırlar. Tütünü yetiştirenler, emek verenler soyulup cezalandırılırken böyleleri teşvik edilir. Köylüden yok pahasına kapattıkları tütünden ettikleri kâr yetmiyormuş gibi, devlet tarafından milyonlar ceplerine konur. Hele bir de bu yıl olduğu gibi devalüasyon yapılırsa bu tüccarların sömürüleri katmerleşir, keyiflerine diyecek yoktur. Çünkü paranın değeri düşünce, ellerindeki tütünler daha fazla değer kazanır, daha yüksek fiyata satarak fazladan milyonlar vurmak imkânı doğar. Yoksul köylü ise, bir yıllık emeğinin karşılığında aldığı paranın, yükselen fiyatlar karşısında kar gibi eridiğini, satınalma gücünün düştüğünü görür. Tefeciye ödediği yüksek faiz de işin tuzu biberidir.

Tabii, emperyalistler ve sosyal-emperyalistler de durumdan memnundurlar. Böylece onlar, yurdumuzun tütününü daha düşük fiyata kapatma imkânına kavuşurlar. Tekellerin kârı büyür. Ama, ülkemize sattıkları malların fiyatlarını durmadan arttırırlar. Böylece ucuza alıp, pahalıya satarak soygunlarını ağırlaştırırlar. Zaten IMF, bunun için taban fiyatlarını düşük tutun diye uşaklarına emir verip duruyor.

İşte, Ecevit hükümetinin taban fiyat politikası bu güçlere hizmet ediyor. Kompradorlara, ağalara, emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere hizmet ediyor. Ecevit IMF'deki efendilerinin emirlerini teker teker uyguluyor. Ecevit hükümetinin bu politikasından kompradorlar, ağalar, emperyalistler ve sosyal-emperyalistler hoşnuttur ve şevkle ellerini oğuşturmaktadırlar.

Kompradorların iktisatçısı Haluk Cillov, "Ege tütün piyasasında baş fiyatın 57 lira olarak tesbitini, politik değil, fakat ekonomik bir davranış olarak olumlu karşılıyoruz" diyerek Ecevit'in politikasını alkışlıyor. Bütün kompradorlar Ecevit'in bu davranışından övgüyle söz ediyorlar.

İşte, bize "umut" olarak yutturulmak istenen Ecevit'in gerçek yüzü budur. Ecevit komprador patronların ve ağaların menfaatine çalışmaktadır ve bu sınıfların Avrupalı emperyalistlere uşaklık eden kesiminin temsilcisidir. Bu gerçeğin bilincine vararak, bizi kurtaracak olanın güçlü kollarımız olduğunu kavramalıyız. İşçi, köylü, esnaf, zanaatkâr ve bu düzenden zarar gören milli patronlar olarak birleşmeli, sesimizi yükseltmeliyiz. Bilmeliyiz ki, bu düzen yıkılıp halk iktidarı kurulmadan bizim kurtuluşumuz mümkün değildir. Ecevit gibi sahte kurtarıcıları da ezecek olan kavgamızda faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesini esas almalıyız. Acılarımız, sıkıntılarımız bu mücadelenin başarısıyla kurulacak halk demokrasisi düzeninde son bulacaktır.

Tütün üreten küçük köylüler; birleşelim ve mücadeleye atılalım. Taban fiyatlarını protesto edelim. Daha iyi şartlar için, alınterimizin karşılığını almak için mücadelemizi yükseltelim. Ama bilelim ki, bu düzen yıkılmadıkça bize kurtuluş yoktur. Tüm ezilenlerle birleşerek kendi düzenimiz olan halk demokrasisini kurmak için birlik-mücadele-zafer şiarıyla ileri atılalım.

HAFDAMAL YOKSUL ARAP KÖYLÜLERİ ÜZERİNDEKİ JANDARMA ZÜLMÜNE SON

Viranşehir'in Hafdamal köylüleri Arap milliyetine mensup az topraklı ve topraksız yoksullardır. Hafdamal bir muhtarlığa bağlı üç mezradan oluşmaktadır. Yıllardan beri yoksul Arap köylüleri komprador patron-ağa devletinin ırkçı, şoven baskılarına maruz kalmıştır. Hakim sınıfların, köylüleri uyutmak, sömürü, zulüm ve haksızlıkla dolu düzenlerinin devamı için uydurdukları Toprak Reformu, yoksul köylüleri toprağa kavuşturmamış, giderek açlığın, sefaletin çukuruna daha fazla düşmüşlerdir. Bu yetmiyormuş gibi, en küçük bir olay bahane edilerek, köylüler gencinden, yaşlısına kadar, kadın, çocuk demeden, jandarma ve komando zulmüne maruz kalmışlardır ve kalmaktadırlar. Köylüler yaşamlarını sürdürmek, çoluk, çocuklarını geçindirmek için, kaçakçılığa, hırsızlığa ve benzeri yollara baş vurmaktadırlar. Yoksul Arap köylüleri, bir işe bir parça toprağa sahip olma özlemi içindedirler. Bunu bulamıyan köylüler, zorunlu olarak bu tür yollara baş vurmaktadırlar.

Faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü bugünkü şartlarda milli zulüm, sömürü, baskı daha da katmerleşmekte ve bu tür olaylar her gün artmaktadır. Bunun bir örneğini de, jandarmanın bir hırsızlık suçunu bahane ederek, hiç yok yere yoksul Hafdamal köylüleri üzerinde uyguladığı hayasızca zulümde görüyoruz.

Faşist diktatörlüğün, Kürt milleti, Arap milliyeti ve diğer milli azınlıklar üzerinde uyguladığı milli zulüm ve sömürü onları yok olmaktan kurtaramayacaktır.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının birleşerek, omuz omuza verecekleri mücadele komprador patron-ağa devletini yıkacak, demokratik halk iktidarını kuracaktır.

H.B.- Adınız, soyadınız?

- İde Yüzücü.

H.B.- Bu olay nasıl oldu?

İ.Y.- Benim, kocam bir yıl önce hırsızlık suçundan dolayı hapishaneye düştü. Mahkemeye 17 Ocak 1978 de götürüldüğü gün, jandarmaların elinden kaçıyor. Ondan sonra yakalıyamıyorlar. Bunun üzerine Urfa'da albay, jandarma assubayı Recep, uzatmalı çavuş Mustafa'ya, bir grup jandarma verek "her gün gidip, bunların köyünü basacaksınız ve kaçan adamı bulmadan gelmiyeceksin. Yakalamadan gelirseniz elbisenizi soyarım" v.b. gibi sözleri söyleyerek, sadece kocamın yakalanması için köyümüze görevli olarak gönderiyorlar.

Jandarmalar köyümüze gelerek, İsmet'in kardeşi, kaynım Ali'yi döverek karakola götürdüler. Kaynımı falakaya yatırmışlar, iyice dövdükten sonra bırakmışlar. Bunun üzerine kaynım korkudan kaçtı. Daha sonra savcıya posta kanalıyla bir dilekçe vermiş. Bu dilekçede "Kardeşim kaçmışsa yakalayın, bizim ne suçumuz var. Bize niye zulüm ediyorsunuz. Adalet yok mudur?" diye yazmış. Bunun üzerine savcı onu çağırtarak tevkif etmiş, hapishaneye atmış. Ondan sonra 10-15 gün aralıksız bir şekilde erkeklerimizi tutup çeşitli karakollara götürüp falakaya yatırmışlardır. Jandarmanın bu zulmünden dolayı, köydeki erkeklerimiz köyü terketmişlerdir. Sadece, köyde iki gözünden kör olan kaynım Mahmut kaldı. Bu sefer onu da köyden alıp Karakuzu karakoluna götürerek elleri ve ayakları şişinceye kadar dayak atmışlar. Kaynım kocamın yerini bilmediğinden, ağzından bir laf alamayınca, gece saat 12'de Viranşehir Dörtyol mevkiine perişan bir şekilde atıp gitmişler. Karakola götürülen erkeklerimize de şunları söylemişlerdir: "Siz eğer kaçan adamın nerede olduğunu söylemezseniz, sizi sınıra götürüp öldüreceğiz. Yanınıza 5-6 kilo da çay bırakarak, bunlar kaçakçı oldukları için çatışmada öldürüldüler diyeceğiz."

Beni iki defa karakola götürdüler. Adi, namussuzca küfürler ederek dövdüler. Köyden, Viranşehir jandarma karakoluna kadar yaya götürdüler. Yol çamur olduğundan yürüyecek takatım kalmadı. Bunun üzerine beni dipçikleyip yerde sürüklediler. Karakolda bana "kocanın yerini söyle, sen biliyorsun, nerde kalıyor bize söyle. Gece yanında yatmış, sen biliyorsun. Eğer yerini söylemezsen, seni doktora götürüp muayene ettireceğim. O zaman belli olur. Seni öldürürüz" dediler. Halbuki bizim hiç bir suçumuz yok. Biz nerede olduğunu bilmiyoruz.

H.B.- Adınız, siz de bu durumu anlatır mısınız?

- Adile. Beni de karakola götürdüler. "Senin köylündür, yerini söyle yoksa seni öldürürüz." dediler. Ben bilmiyorum, görmemişim dediğimde, beni dövüp küfür ettiler bana, "sizi adi, aşağılık, hırsız, soyguncu Araplar. Sizin kökünüzü kazıyacağız. Sizi yola getirmesini biliriz biz" dediler. Yediğim dayak yüzünden hala hasta yatakta yatıyorum. Evimizi aradılar, silah nerde getirin. sizlerde silah var diyerek, beni duvara yatırdılar, kapıyı kırarak içeri girdiler. Çocuklarım korkudan nerdeyse çıldıracaklardı. Evimizin içinde her şeyi, unu, bulguru, buğdayı birbirine kattılar. Bunlar, bize zulüm etmek için gelmişlerdi. İsmet'i aramaya gelmemişlerdi. Çünkü onun için gelselerdi niçin silah arasınlar. Bunlar zulümkârdırlar.

H.B.- Adınız, Sen de olanları anlatır mısınız?

- Hide. Evimizi aradılar, beni kolumdan tutup, mağaralara götürdüler, dipçikleyip, alçakça küfredip, hakaret ettiler. "Sen, bu mağaraları biliyorsun, nerdedir söyle" dediler. Bunlarda namus, vicdan yoktur. Bunlar namussuzdurlar. Biz fakir olduğumuzdan, kimsemiz olmadığından, bize bunları yapıyorlar.

H.B.- Son olarak halkımıza ve devrimcilere söyleyecek bir şeyiniz var mı?

Hide- Bizler, her zaman sizlerin yanınızdayız. Ölünceye kadar her şeyimizle sizlerin yanında mücadele vermeye hazırız.

YAŞASIN ÇİFTLİK HALKININ ŞANLI DİRENİŞİ

Geçen Pazar günü Küçükköy'e bağlı Çiftlik semtinde oturan halkın sorunlarının çözümlenmesi için yaptığı yiğit bir direnişe tanık olduk. Çiftlik, 50 bin nüfuslu yeni kurulmuş bir gecekondu semti. Halkın çoğunluğunu Vartolular, Hınıslılar, Erzurumlular, Vanlılar, Tunceliler, Sivaslılar oluşturuyor . Buraya ne belediye otobüsü işlemektedir, ne bir sağlık ocağı vardır. Ne suyu, ne elektriği ne de doğru dürüst bir yolu.Çiftliğin sorunları üst üste birikmiş dağ gibi olmuştur. Bir kanalizasyonu bile olmayan Çiftlik'te koleradan 2 kişi ölmüş, sarılık ve zehirli ishal yaygın hale gelmiştir. Son olarak da yakınlarda bulunan taş ocağının dinamit atılarak patlatılması (8 ton gücünde dinamit patlatıldı) 1 evin yıkılmasına, yüzlercesinin hasar görmesine yolaçmıştır. İşte bu son durum bardağı taşıran son damla olmuştur. Bunun üzerine proleter devrimcilerin önderliğinde toplanan Çiftlik halkı bu sorunlarını halletmek için belediyeye yürümeye karar vermişlerdir. Önce 1000 tane imza toplayan proleter devrimciler daha sonra belediyeye gitmek için 4 yaşlı amca ve 1 devrimciden heyet oluşturmuşlardır. Giden heyete belediye yetkilileri şöyle cevap vermişlerdir: "Patlamanın olduğu yer, sınırlarımız dahilinde yeşil saha görülmektedir. Kanunen kurulu, kanunun bildiği evler yoktur orada. Onun için yeni patlama olabilir. Yine kanunen müteahhit orada taş ocağı açabilir." Bu duruma şaşıran heyet "biz yaşar-yaşamaz mıyız; oy, askerlik, vergi zamanı yaşar, hak dedik mi yaşamaz mı oluyoruz?" diyerek geri döndüler. Ve seslerini duyurmak için yürüyüş yapmaya karar verdiler.

19 Şubat sabahı 300-400 kişiyle başlayan yürüyüş, çok kısa bir sürede iki misline çıktı. Yollarda sık sık "halkımız saflara", "yol, su, elektrik isteriz", "taş ocağı kapansın, hasarlar ödensin" vb. sloganları atıldı. Kahvelerde ve yollarda propaganda yapılarak halkın yürüyüşe katılması sağlandı. Devrimci şoförler de minübüsleri direnişe geçirdiler. 20'nin üstünde minübüs halkın arkasından korna çalarak yürüyüşe katıldı. Halk azimli ve kararlıydı.

Çiftlik'in bitim yeri olan Kemer mevkiine ulaşıldığında 15 jandarma yürüyüşçülerin yolunu kesti. Başçavuş çok sinsice halkı kandırıp geri döndürmeye çalıştı. Fakat halk uzatmalı itin bütün oyunlarını açığa çıkararak yürüyüş yapmaya kararlı olduklarını belirttiler. Ve "ölmek var, dönmek yok" diyerek ilerlemeye ve barikatı yarmaya çalıştılar. Bu sırada jandarmalarla iyi bir diyalog kuran ve onların kendilerinden olduğunu, ellerindeki silahı aslında patronlara, ağalara ve onların uşaklarına çevirmek gerektiğini anlatan halk, jandarmaları saldırmada kararsızlığa düşürdü. Bu durumdan etkilenen bir jandarma şöyle diyordu: "Ben ne yapayım, alın siz beni vurun (silahı uzatarak)", bir diğeri ise "ben de terhis olunca su,yol elektrik sorunlarım için sizin yaptığınız gibi yürürüm, hakkımı ararım" diyordu. Minibüslerle birlikte halk jandarma barikatını kağıt gibi yırtarak ilerlediler. 500-600 adım ilerlenmişti ki, yeni bir cemse, 2 kamyon (büyük) jandarma yine geldi. Aniden halkın üstüne saldırarak yakaladıklarını cemseye tıkmaya başladılar. Tıktıklarını da dövdüler. Bir şoför arkadaşın başının dipçikle yarılması, ayağı sakat bir arkadaşın , yerlere düşürülmesi öfkeyi iyice artırdı. Halk hep birlikte slogan atarak, cemseye alınanların bırakılana kadar mücadelelerine devam edeceklerini haykırdı. Bu kararlı direniş başçavuşa geri adım attırdı. Yakaladıklarını bıraktılar. Halk tekrar sıraya girdi. "Yaşasın Çiftlik direnişimiz", "Yol, su, elektrik hakkımız, söke söke alırız", "Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm" vb. sloganlar atarak geri döndüler. Yürüyüş başarıya ulaşmıştı. Meydanda Halkın Birliğinden arkadaş çıkıp; yürüyüşün başarıya ulaştığını, bir dahaki sefer daha güçlü geleceklerini, savaşta geri çekilmenin yenilgi olmıyacağını, zafer için gerekli olduğunu, bu mücadelenin burada bitmediğini, komprador patron-ağa devleti yıkılana, ve halk demokrasisi kurulana dek süreceğini belirtti. Daha sonra Halkın Kurtuluşu'ndan bir arkadaşın konuşması ve gene Halkın Birliği'nden bir arkadışın and içirmesiyle toplantı son buldu.

İşçisi, emekçisi, devrimcisi demokratıyla Çiftlik halkının yaptığı bu eylem halk düşmanlarının yüreğine korku saldı. Eylemden sonraki günler jandarma baskıyı artırdı, isim listeleri getirerek aramalara girişti, halka gözdağı vermeye çalıştı. Bu baskı hala sürmektedir.

Öte yandan bu mücadele sonunda grayderler yoları yapmaya başladılar. Bu da bir kere daha "hak verilmez, alınır" gerçeğini ispatladı. Gene bu eylem Çiftlik halkının Alevisini, Sünnisini bir araya getirdi, halkın birlikte mücadele vereceği gerçeğini ispatladı. Bu mücadele sahte halkçıların yüzünü açığa çıkardı, CHP'ye bağlanan umutların yanlışlığını ortaya koydu.

Bu mücadele Çiftlik halkına kurtuluşumuzun birleşip, mücadele vermekle, komprador patron ağa devletini yıkmakla gerçekleşeceğini gösterdi.

Kardeşler!

Mücadele bitmedi. Gün mücadeleye devam etme günüdür. Yol, su, elektrik, tapu, kanalizasyon, sağlık hizmetleri sloganımız doğrultusundaki mücadelemizi faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi engelleme, demokratik halk iktidarını kurma mücadelesine tabi kılalım. Mücadeleye var gücümüzle omuz verelim. BİRLİK, MÜCADELE, ZAFER diyerek harekete geçelim.

YAŞASIN ÇİFTLİK DİRENİŞİMİZ!

Halk direnişi anlatıyor

H.B.- İsminiz? Yürüyüşe niçin başladınız?

- N.G. Bizim Çiftlik gecekondularının yol, su, elektrik vs. sorunları vardır. Son olarak da taşocağı açılmak istendi bunun için dinamit atıldı. Her taraf sallandı, hepimiz dışarı çıktık. Çocuklardan bayılanlar bile oldu. Bunlar bizi galeyana getirdi. Biz bu sorunların altında en çok ezilenleriz. Yani biz kadınlar. Mesela, suyu biz taşırız, hem de dizimize kadar çamurlara girerek. Öküz boyunduruğa vurulur misali, suları omuzlukla getiririz. Bunca zahmet içinde taşıdığımız suları, kaynattığımızda ise, üzerini ve altını bir sürü pislik kaplıyor. Doktorlar içilemez kullanılamaz diyor ama biz hem içiyoruz, hem de kullanıyoruz. Tankerden almaya kalksak ayda 500 600 lira vermemiz lazım, hem de o da aynı pislik içindedir. Taş ocağı patlayınca, erkeklerimiz belediyeye, kaymakama gittiler. Bizi ikinci patlamada burdan süreceklermiş. Biz de toplanıp yürüdük.

H.B.- Yürüyüşe çok kadın katıldı mı?

N.G.- Hayır. Devrimci bacılarla birlikte birkaç kadın ancak katıldı. Hepimiz 7-8 kadındık.

H.B.- Kadınların azlığı mücadeleye zarar verdi mi? Neden fazla kadın, çocuk katılmadı?

N.G.- Kocam beni bile getirmiyordu. Ben onu zorladım. O ise "olay filan olursa arada ezilirsin" dedi. Ancak ben geldim. Bunun nedeni, kocalarımızın ve daha birçok kadınlarımızın, devrimci mücadelede kadının gücünü bilmemeleridir. Mesela kadınlar çokca gelseydi; birinci ve ikinci barikatta yaklaşık 2-2,5 saat bekledik. Sonra 2 kamyon, 1 cemse jandarma yine geldi. Ama dediğim gibi çokça olsaydık, bu bekleme olmazdı ve belediyeye giderdik. 7-8 kadın olmamıza rağmen 1. barikatı özellikle biz zayıflattık. Ve yarıldı.

H.B.- Bu mücadeleden ne ders çıkardınız?

N.G.- Bu mücadeleden 3 büyük ders çıkardık: Birincisi, kanunların jandarmanın kimlerden yana olduğunu öğrendik. En haklı isteklerimizde komprador patron ağa devletinin jandarmalarının tüfekleri üzerimize çevrildi. Bir kardeşimizin kafası yarıldı bir arkadaşın kulağını patlattılar, 4-5 kişiyi cemsede dövdüler. 90 yaşındaki bir amcanın sırtına dipçik vurdular.Biz direnince tutuklananlar salındı . İyice öğrendik burada, polis, jandarma, kanun, devlet bizim değil, vatan haini patronların, tefecilerin ağalarındır. İkincisi, kadınlar katılmadan devrimin başarıya ulaşmayacağını öğrendik. Bir daha yumruğu kaldırdık mı kadın, çoluk, çocuk, erkek, yaşlı hepimiz kaldırmalıyız. Üçüncüsü, "hak verilmez, alınır" sözünün doğruluğunu öğrendik. Pazar günü direndik, Pazartesi 2 dozer yol yapımına geldi. Ancak bu göz boyamadır. "Ölmek var, dönmek yok" diyenlerin ağzına zalimlerin elindeki bal küpünden (o da korkularından) bir parmak uzatmaktır.

- Yaşlı bir amca ise şöyle anlattı:

- 2 senedir yolsuz, susuz, elektriksiz yaşıyoruz. Koleranın, sarılığın, ishalin yaygın olduğu bir yerde yaşıyoruz. Taş ocağı açılınca da bizi burdan sürecekler. Biz de onlara bize bir yer bulun buradan çıkalım dedik. Belediyeye kadar yürümek istedik.

500-600 kişi kemere kadar slogan atarak indik. Jandarmalar önümüzü kestiler. Biz haklıyız. Bizim gitmemiz, belediyeye yürümemiz niye suç olsun? Çocuklardan 2'sini yaraladılar. Dövdüler. Biz kaçmadık. Sonuna kadar direndik. Çocukları geri aldık.

H.B.- Yürüyüşten ne öğrendiniz?

- Biz kanunu, polisi, jandarmayı bizim yanımızda değil , patronların, ağaların, parababalarının yanında gördük. Onlar bize hizmet etmiyorlar. Devlette bizim değil, halkın değil, halk düşmanlarınındır. Ben önceden bu halk birleşemez diyordum, ama, halk çok kısa bir zamanda ayaklandı ve birleşildi. Birleşirsek herşey olur.

ECEVİT HÜKÜMETİNİN «ÇOK YÖNLÜ» DIŞ POLİTİKASI

Ecevit hükümetinin kurulduktan sonra yoğun girişimlerde bulunduğu meselelerden biri de dış ilişkiler oldu. Bir yandan Uluslararası Para Fonu (IMF) ile temaslar sürerken ve yeni ekonomik tedbirler hazırlanırken diğer yandan geçen hafta ülkemize gelen Amerikan emperyalizminin Dışişleri Bakanlığı heyetiyle görüşmeler başladı. Görüşmelerde Türkiye ile ABD arasındaki "ortak savunma ve işbirliği anlaşması" ve çeşitli ekonomik alanlardaki işbirliği ele alınmaktadır.

Yine Ankara'ya gelen üç kişilik bir Sovyet Rusya heyetiyle Birleşmiş Milletler Deniz hukuku konferansıyla ilgili konular üzerinde görüş alışverişi yapılmaktadır.

ABD'nin hakimiyetindeki Dünya Bankası heyetiyle borç almak için görüşmelerde sürmektedir.

Bir yandan Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal-emperyalizmiyle temaslar yoğunlaştırılırken, diğer yandan Libya vs. gibi devletler de ihmal edilmemekte ve Ecevit hükümeti böylelikle "çok yönlü" olmaya çalışmaktadır.

Ecevit hükümeti geçen haftalarda dış politikasını basına açıkladı. Batı'yla yani Amerikan emperyalistleri ve NATO'yla ilişkilerin devam edeceğini fakat bunun yanında Rusya'yla da ve gelişmekte olan ülkelerle de ilişkileri geliştireceklerini belirtti.

İşte Ecevit'in "çok yönlü" dış politikası budur. Amerika ve Rusya'dan ne zaman hangisinin gücü baskın çıkarsa onunla ilişkileri sıklaştırmak. Birinden diğerine ilişkileri sıklaştırırken yolun tıkalı olmaması için de "çok yönlü" ilişkileri, sürdürmek. Avrupa emperyalistlerini işbirlikçilerini temsil eden Ecevit'ten başka türlüsü de beklenemez. İçte faşizmle uzlaşarak kurulan hükümetin dış politikası da böyle olur elbette. Ama halkımızın menfaatleri Amerikan emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı bağımsız Türkiye'den, emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı mücadele eden halklardan ve sosyalist ülkelerle ilişkilerin geliştirilmesinden yanadır.

İGİD Kuruldu

İstanbul Giyim İşçileri Derneği (İGİD) kuruldu. İGİD İstanbul'da örgütsüt giyim işçilerini örgütlemek, onların menfaatlerini savunmak amacındadır.

Bir yıl kadar önce, revizyonistlerin yönetimine çöreklendiği İlerici Giyim İşçileri Derneği içinde devrimci bir muhalefet doğmuştu. Bu muhalefete önderlik eden 7 giyim işçisi, bu derneğin karşı-devrimci yönetimi tarafından dernekten ihraç edilmişti. Bu 7 arkadaştan 4'ü yeni kurulan İGİD içinde görev almış bulunmaktadır.

Bundan sonra, devrimci muhalefet tabanın büyük çoğunluğunu topladığından İlerici Giyim İşçileri Derneği'nden ayrılarak yeni bir dernek kurma çalışmalarına girişti. Bu çalışmalar sırasında Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun olumsuzluklarını anlatan bir yazı daha önce dergimizde yayınlanmıştı. Bu yazıda anlattığımız burjuva oyunları nedeniyle, kurulan Yurtsever Devrimci Giyim İşçileri Derneği meşruluk taşımayan, giyim işçileri kitlesini temsil etmeyen bir dernek olarak doğdu.

Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik'in tekeci gerçekleri gizlemek isteyen tutumunu belirterek, bu konuda sadece bir olayı hatırlatarak geçelim. H.K Yolunda Gençlik'in iddia edildiği gibi seçimler dürüstçe yapılmamıştı. Bu seçimde Halkın Kurtuluşu'nun öğrencileri giyim işçisi olarak tanıtıp oy kullandırdığı tespit edilmiştir. (Seçim günü orada bulunan DP'den bir arkadaş bunu ortaya çıkartmıştır) Derneğin yönetimine habersizce bir arkadaşın alınması (evraklarının kendisinden izin alınmadan kullanılması) ve ortak hazırlanan bildirinin tahrif edildiği iddiası aynı gerici tutumun diğer örnekleridir. Bu durumda ısrarla yapılan hatalarını düzeltme ve tabanın seçtiği yönetimin işbaşına gelmesi önerisine, H.K ve H.Y sırt çevirince, bu gecekondu derneği meşru saymayarak giyim işçileri tabanının çoğunluğunu temsil eden İstanbul Giyim İşçileri Derneği'nin kurulması zorunluluk halini aldı.

İGİD, yayınladığı kuruluş bildirisinde, birleşerek sömürü ve baskıya karşı mücadeleye atılmak gerektiğini belirtmiş, Giyim dalında işçilerin uzun işgünleri, kötü sağlık şartlarındaki işyerlerinde, sigortasız çalıştırıldığını anlatmıştır. İGİD bildirisinde eşit işe eşit ücret verilmediğini, iş güvenliği olmadığı için işten atmaların sık görüldüğünü, çıraklara daha da fazla baskı uygulandığını ortaya koymuştur,

İGİD, bildirisinde bütün bunlara karşı birleşerek mücadele etmenin haklarımızı almanın tek yolu olduğu belirtilmekte ve başlıca şu talepler savunulmaktadır.

-Eşit işe eşit ücret;,
-8 saatlik işgünü;
-Sendika, sigorta hakkı;
-Çıraklar üzerindeki baskının kalkması!

İGİD bildirisi şöyle sona ermektedir:

"İGİD tüm giyim işçilerinin derneğidir. İGİD'ne üye olalım, üye yaptıralım. Bu, tüm yurtsever giyim işçisi arkadaşların görevidir. İGİD'nin görevi dağınık olan giyim işçilerini birleştirerek onların ekonomik ve demokratik haklarını kazanmak için mücadele etmektir. Derneğimiz ekonomik ve demokratik talepler uğruna yürüttüğü mücadelesiyle, demokratik halk iktidarını kurma mücadelesine hizmet edecek, milli demokratik halk devrimi mücadelesinde kendi biriminde mücadelenin aracı olacaktır"

İstanbul Giyim İşçileri Derneği'nin adresi şöyledir: Gedikpaşa Caddesi Tekten işhanı Kat:1 BEYAZIT..

Demirdöküm işçilerinin mücadelesine omuz verelim

Türk Demir Döküm' de, sosyal-faşist sendika ağalarının patron ve polisle işbirliği ederek işten attığı 20 işçi ve iki yurtsever personel direniyor. Lokavttan sonra aylardır biriken borçlar ve zorunlu ihtiyaçlara rağmen Maden-İş yöneticilerinin sokağa attığı devrimci işçiler direniyor.

Bugün Türk Demir Döküm'de adeta sosyal-faşist bir sıkıyönetim devam etmektedir. Patron ve sendika baskı ve tehditle üretimi arttırmak için işbirliği yapmıştır. İçeride birbiriyle konuşan işçilere işten atma tehdidi yapılmaktadır. İşçiler artık patrondan değil sendikanın onları işsiz bırakmalarından korkmaktadırlar. Şu anda atmaya cüret edemedikleri işçileri de tecrit etmek için bölümden bölüme sürgün etmektedirler.

Demirdöküm'ün mücadelesine omuz verelim. Maden-İş yönetimindeki sosyal-faşist sendika ağalarına karşı yürütülen kararlı mücadeleyi her yana yayalım, destekleyelim.

Silahtar'daki Halkın Birliği taraftarı işçileri örnek alalım. Onlar Demirdöküm işçilerinin şanlı mücadelesini duvar yazılarıyla, gazete satışı sırasındaki propagandalarıyla kitlelere duyurmak mücadelesi veriyorlar. Onlar Silahtar'da özellikle Demirdöküm ve civar fabrikalardaki işçilerin oturduğu kahvelerde ozanlar eşliğinde propaganda, ajitasyon toplantıları yaptılar. Halkı Demirdöküm işçilerinin mücadelesini desteklemeye ve yardım etmeğe çağırdılar. Bir gecede 1200 TL. toplayıp direnişteki işçilere götürdüler.

İşçiler, emekçiler, yurtseverler,

Demirdöküm işçilerinin mücadelesi bu gün patronun yanısıra Rus uşağı sosyal-faşist sendika ağalarına karşıdır. Bunun yanında yer almayan, onların bu mücadelesine omuz vermeyenler, tutarlı bir yurtsever bile olamazlar.

KAHROLSUN SENDİKA AĞASI RUS UŞAĞI SOSYAL-FAŞİSTLER!
KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM VE İKİ SÜPER DEVLET!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

Tunik işçileri yenilgiden ders çıkartıyor

ISTANBUL

Safraköy'de bulunan Tunik fabrikasında, MHP yanlısı faşist Türk Metal-İş Sendikası hakimdir. Faşist Türk Metal-İş, fabrikada yetki aldığından bu yana patronla sürekli işbirliği yapmaktadır. Patron ve faşist sendika işçilere baskı yapmakta, istemedikleri işçileri atmakta faşist komandolar vasıtasıyla işçileri tehdit etmektedirler.

İşçilerin bu baskılara karşı birleşmeye başlamaları üzerine, patron ve faşist sendika baskılarını arttırdılar. 31.1 1978 günü patron 8 saatlik iş süresini uzattı. Bunun üzerine 35 işçi elbiselerini giyip dışarı çıktı. İçeride kalan ve 16-18 yaşlarındaki genç kızlardan oluşan işçilere baskı yaparak zorla çalıştırdılar, müdahale etmek isteyen dışarıdaki işçileri ise Türk Metal-İş'in faşist beslemeleri tehdit ettiler. Patron direniş yapan 35 işçiyi işten attığını söyledi.

Ertesi gün atılan işçiler fabrika bahçesinde toplanarak işe alınmamaları halinde direneceklerini bildirdiler. Bunun üzerine bir minibüs, dolusu polis ve MHP'li faşist beslemeler gelerek işçilere baskı yaptılar. Ancak işçiler direnişi sürdürdüler, fabrika içindeki işçiler de işi bıraktılar. Bu sırada faşist sendikacılar geldiler. Patronla aynı safta işçilere karşı yer aldılar. İşçilere "sonra 17. maddeden tutar atarız; bunu yapmadan tazminatınızı alın çıkın" dediler. Bunun üzerine direniş kırıldı ve 35 işçi atılmış oldu.

Tunik fabrikasından atılan devrimci işçiler bu yenilginin nedenlerini şöyle belirtmektedirler: "1. Esas hatamız arkadaşlarımızla bağımızı sağlamlaştırmayışımızdır 2. Kısa vadeli çıkarları uzun vadeli çıkarların önüne geçirdik; 3. Sendikal muhalefeti uzun vadeli olarak kavramadık."

Tunik'ten atılan devrimci işçiler, bu hatalardan dersler çıkararak mücadele etmek ve bu tür ekonomik mücadeleyi, faşist diktatörlüğü yıkma sosyal-faşist gelişmeyi önleme ve demokratik halk iktidarını kurma mücadelesine tabi kılarak yürütmek gerektiğini belirtmektedirler.

Türk Metal-İş hezimete uğradı

Gazetemizin bundan evvelki sayılarından da takibedildiği gibi Elektrometal'de grev oylamasında patronun talebi olan "greve hayır" kazanmıştı. Fakat durumun böyle olması salt patronun talebi olarak değil de işçilerin Maden-İş'in başına çöreklenmiş sosyal-faşist sendika ağalarına olan güvensizliğin bir ürünüydü.

Netice olarak DİSK-Maden-İş'in yetkisi bu işyerinde düşmüştü. Bu durumu fırsat bilen MESS bu dumanlı havadan yararlanmaya çalıştı. Türk Metal-İş sahtekarca aldığı imzalarla yeniden yetki oylaması istedi ve yapıldı. Geçtiğimiz hafta içinde yapılan oylamada MESS patronlarının sendikası Türk Metal-İş hezimete uğradı. 600 kişinin bulunduğu Elektrometal fabrikasında ancak 20 oy alabildi.

Bu durum MESS'e Hacı Patron Turgut Özal'a ve onların kiralık uşağı Türk Metal İş'e vurulmuş bir darbe oldu.

İşçiler yetkili sendika olarak yeniden DİSK Maden-İş'i seçtiler.

Fakat bilinçli Metal işçileri Maden-İş yönetiminin kendi sınıflarına hizmet etmediklerini hergünkü deneyleriyle görmektedirler. Devrimci Metal işçilerinin önündeki engel Maden-İş tabanında en geniş muhalefeti oluşturarak bu satılık Rus uşağı sendika ağalarını sendikalarının başından defetmektir.

Elektrometal işçileri bu kısa deneylerinden patronları olan sahte Hacı Turgut Özal'ın gönlünde yatan iblis düşünceleri de açığa çıkardılar. Çünkü Hacı Turgut Özal işçilere iyilik meleği pozu atarak faşist bir sendikanın işyerine girmesine çanak tuttu.

Gene Rus uşağı sosyal faşist Maden-İş ağaları Elektrometal'de yetkinin düşmesine hiç aldırmadılar bile. Çünkü onlar da son sözleşmede MESS'e "BARIŞ" ilan edip işçileri sattılar.

Bilinçli metal işçileri patronlara faşist ve sosyal-faşist sendika ağalarına karşı mücadelelerini geliştirmeli ve onların kafalarına balyoz gibi inmelidirler.

Bugün Elektrometal işçilerinin güncel görevi Maden-İş yönetimindeki sosyal-faşist kliğe karşı amansız bir mücadele yöneterek sendika yönetimini ele almaktır.

MEYSU MEYBU işçilerinin direnişi

Meysu ve Meybuz fabrikaları yanyana ve aynı patronların hizmetinde olan fabrikalardır. Bu iş yerinde 500'e yakın işçi çalışmaktadır. Sendika TÜRK-İŞ'e bağlı, başında faşistlerin çöreklendiği TEK GIDA-İŞ Sendikası'dır. Tabanın çoğunu demokrat ve devrimci işçiler oluşturmaktadırlar.

Kayseri'de işten atılmalar, Sümerbank Pamuklu Dokuma, Birlik Mensucat fabrikalarından sonra, Meysu-Meybuz fabrikasında da başlamıştır. Patronlar işçilerin büyük bir kesimini yarım maaşla izine ayırmakta, maaşları geç vermekte, ikramiyeleri vermemekteler.

Bütün bunlara karşın, sendikanın başına çöreklenen faşistler, işçilerin talepleri karşısında "Elimizde bir şey yok, bekleyin verirler" vb. şekilde işçileri aldatarak, her geçen gün komprador patronlara uşaklık ruhunu sergilemektedirler.

Yukardaki gerçeklerden dolayı, özellikle de 2,5 aydan beri ikramiyelerin verilmemesi üzerine, Meysu-Meybuz işçileri sendikayı işgal ettiler. Taleplerini tekrar öne sürdüklerinde sendikanın uşaklık rolünü devam ettirmesi üzerine, bir erkek işçi arkadaş, "Aldığınız, zehir zıkkım olsun. İşçilerden aidat alıyorsunuz, işçileri patronlara satmanız mı gerekir?" diyerek sendika başkanının üzerine yürüdü. Daha sonra bütün işçi arkadaşlar sendika ağalarını teşhir ederek "Biz hakkımızı söke söke alırız, sizi de bu koltukta bırakmayacağız" dediler ve sabahleyin açlık grevine gidildi. Bunun üzerine şef denen adam "Bugün tavuk var, gelin yemeklerinizi yiyin" demesine karşılık, işçilerin kararlı birliğini görünce korkup patronuna çıktı. Bundan sonra patron işçi temsilcilerini çağırarak "Müessesenin şerefini düşürüyorsunuz, biraz bekleyin" dedi. Bu sözler üzerine, Halkın Birliği sempatizanı kız arkadaşın "Hakkımızı alana kadar direneceğiz. Burada hergün keyif çatılıp, viski içiliyor, spor klüplerine 6 milyon yardım ediyorsunuz da neden işçilerin hakkı olan ikramiyeleri vermiyorsunuz, kapılar kırık, soğuk havada çalışmaktayız, kapılar neden yapılmıyor" şeklinde karşı çıkması ve işçilerin kararlı direnişi karşısında patron öne sürülen talepleri kabul etmek zorunda kalmıştır. İşçilerin önerdiği ayın 26'sında ikramiyeleri dağıtmış, kapıları taktırmıştır.

Halkın Birliği taraftarı Meysu-Meybuz işçileri bu eylemlerinde şunu daha iyi kavradıkla-

Pancar Motor işçileri Maden-İş ağalarına karşı direnmekte kararlıdır

DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası'nın sosyal-faşist ağaları, her fırsatta "karar ve söz tabanındır" ilkesini söylüyorlar. Ama yine her fırsatta bunu bizzat kendileri çiğniyorlar. Sözde tabanın olan karar ve söz, pratikte İGD'li Rus uşağı beslemelerin oluyor. Pancar Motor fabrikasındaki son gelişmeler, sosyal-faşistlerin yüzlerini sergilemiş, onların suratlarına sosyalist maskesi takmış faşistler olduğunu bir defa daha göstermiştir. İşçilere karşı söylemiş oldukları "barış, özgürlük, demokrasi, ilerleme, sosyalizm" sözlerinin, "son söz tabanda biter" sözlerinin ne kadar alçakça bir demagoji, ne kadar alçakça sahtekarlık olduğunu ortaya koymuştur.

Maden-İş I. bölgeye bağlı, anti-faşist, anti sosyal-faşist işçilerin çoğunlukta olduğu Pancar Motor fabrikasında sendikal mücadele ta 1970'lerde başlamış ve halen sürmektedir. İşçilerin kararlı, azimli, fedakar mücadelesi faşist patronun ve sarı sendika Türk Metal-İş'in oyunlarıyla bir çok defa engellenmiştir. İki kez yetki Maden-İş'e verilmiş, oyunlarla tekrar yetki bozulmuştur. Pancar Motor'daki işçilerin tutarlı mücadelesi tüm oyunları bozmuş ve faşist sendika Türk Metal'i kovmuştur. Bir buçuk gün direniş, bir gün yemek boykotu yapan işçiler, patronu dize getirmişlerdir.

Faşist patron, faşist sendika elele tezgahlar düzerken Maden-İş ne yapıyordu? Onlar da kafadarları faşistler gibi, mücadeleyi önlemeye çalışmışlar, sinsice arkadan

vurmağa çabalamışlar, işçilerin DİSK'e geçme isteklerine kayıtsız kalmışlardır. O zaman I. bölge başkanı olan, azılı Rus uşağı sosyal-faşist MURAT TOKMAK ve I. bölge yönetimi Pancar Motor işçilerinin mücadelesi için "Maocular, goşistler, sapık fikirliler var olursa bu iş yürümez" dediler ve bir iş de "yürütmediler". Ancak işçiler boş durmadılar, 4 sene gibi uzun bir uğraştan sonra "yürümeyen" işleri "yürüttüler". Patrona Maden-İş'i, zorla kabul ettirdiler. Maden-İş'i de zorla fabrikaya getirdiler. Rus uşağı MURAT TOKMAK gibi hainlerin yüzünü açığa çıkardılar. Faşist sendika T. Metal İş'i kovdular. Faşist temsilci İBRAHİM ÇORAL torna atelyesinde işçilere "Sizleri .... sendikada tutacağız" diyordu. Bu itin fabrikadan atılması ise çok hazin! olmuştur. Bir temiz dövülen, 9 mm.lik tabancası her iki kaba etinin arasına sokulan faşist köpeğe işçiler hak ettiğini fazlasıyla ödettirmişlerdir.

1977 senesinin dokuzuncu ayı Pancar Motor işçilerinin mücadelesinin boy attığı, çelikleştiği bir aşamadır. Artık mücadelenin boyutları gelişmiş, önceden faşistleri hedef alan mücadele şimdi faşist ve sosyal-faşist uşakları hedef merkezine oturtmuştur. Düşman tek değil çifttir ve yeni düşman sinsi, hain, kurnazdır.

Pancar Motor fabrikasını zorla üye fabrika olarak kabul eden sendika ağaları ilk oyunlarını temsilcilik seçimlerinde sergilediler. İşçileri kendi satılmış emellerine alet etmek için İGD'li tosunlarını temsilci yapmak istediler. Böylece "sapık, maocu, goşist fikirleri önliyeceklerdi." Fakat "yürümez" işlerin yürüdüğü gibi bu da sayın ağaların istediği gibi olmadı. İGD'li beslemecikler maalesef kazanamadılar.

Bu votka içmekten pembeleşmiş yanaklarına Pancar Motor işçilerinin ilk şamarıydı.

1978'in I. ayının 9'unda işçilerin tarafları zorlamasıyla toplu sözleşme başladı. Görüşmelerden sonuç alınamayınca yine zorlamayla grev kararı alındı. Faşist patron hemen oyuna başladı ve 450 sahte imzayla karara itiraz etti. Grev oylamasına giden işçiler, 106 hayıra karşı 966 evet oyuyla ezici bir çoğunlukla aldığı kararı perçinlediler. Günlerce fabrika önünde toplanarak "grev.. grev.. grev.." diye bağırdılar. Devrimci marşlar, ağıtlar, sloganlar söyleyip, almış oldukları grev kararını çoşkuyla kutladılar.

İşleri güçleri namussuzluk, sahtekarlık, olan, işleri güçleri işçileri satmak, uzlaşmak, patrona peşkeş çekmek olan sosyal-faşist sendika ağaları grevi başlatmadılar, işi bile yavaşlatmadılar. "Karar ve söz tabanındır" ilkesini çiğneyip utanmadan şöyle dediler "Sendika yönetim kurulu toplanıp karar verecektir". 20-25 gün kararın üstünden geçtikden sonra anlaştılar.

20 Şubat günü, sosyal-faşist Murat Tokmak Pancar Motor temsilcilerini 1. bölgeye çağırdı ve işçileri TÜS-DER, İGD-İKD, TÖB-DER'in yapacağı yazılamaya çıkarmalarını istedi. İşçi temsilcileri bunu kabul etmeyince Murat Tokmak'tan "DİSK'in ilkelerine uymadıkları" cevabını aldılar. Temsilciler fabrikaya döndüklerinde görevden alındıklarını öğrendiler. Yerlerine atanan İGD'liler, işçilerden korktuklarından görev kabul etmediler. Bunun üzerine 1. Bölgenin yeni başkanı Suat Bey gelerek, yemekhanede bir konuşma yaptı. İşçiler Suat'ı yuhalayınca, Suat "bu karar yönetim kuruluna aittir; bana ait değildir" diyerek iki yüzlü bir tavır gösterdi, gerilemek zorunda kaldı.

Pancar Motor işçileri, Maden-İş gerçek temsilcileri göreve geri getirmediği takdirde, direnmekte kararlı olduklarını bildirmişlerdir.

Pancar Motorlu İşçi Kardeş!

Sen artık yeni beyleri iyi tanıdın. Onları bir an bile sahipsiz koymağa gelmez. Devamlı davanın başında bulunmalıyız. Kararlı azimli çalışmamızdır bize bu zaferleri kazandıran. Ama bilmek lazım ki, mücadele bitmedi. Hedef yönetime gelmektir. Sendika ağalarının saltanatına el koymaktır.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
YAŞASIN DİSK!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

Erdemir işçileri sosyal-faşist sendika ağalarına darbe vurdu

Maden-İş yönetimindeki Rus uşağı sosyal-faşist sendika ağaları MESS grevinde en önemli maddeleri ayaklar altına alınca Maden-İş tabanında huzursuzluk artmıştı. Bunların ilki 14. Bölgede T.D. Döküm'de İGD'li sosyal-faşistlerin kapı dışarı edilmesiyle başladı. Arkasından 9. Bölge olan Ereğli Şubesi'nin Maden-İş'ten ayrılması geldi.

Gazetelerdeki haberlere göre; şube yönetimi, grup toplu sözleşmesini kabul etmediği için, sözleşmelere bizzat kendileri girdikleri için, Maden-İş yönetiminin MESS'le imzaladığı haklardan daha ileri haklar aldıkları için bu hakları almak için gözünü kırpmadan greve gittikleri için başta şube başkanı Şükrü Özbayrak olmak üzere sosyal-faşist sendika ağaları tarafından görevden alındılar.

Bunun üzerine Erdemir işçisi, sosyal-faşist yönetimin bu çirkin oyununa dur diyerek onların kararını tanımadıklarını ve "Devrimci Maden-İş Sendikası"nı kurduklarını ilan ettiler. Bu durum Maden-İş yönetimindeki sosyal-faşistlere indirilmiş bir tokat oldu. Bu, işçi düşmanı sendika ağalarına karşı indirilmiş bir darbe oldu. Bu durum 4. ve 14. bölgedeki zaten sallanan tahtlarının daha da sallanmasına neden oldu.

Ve bu kez ağız dolusu küfür kararlarıyla Erdemir işçilerini kötülemeye koyuldular. Ve utanmadan "Grev silahını gereksiz yere ve daha da kötüsü kendi özel çıkarları için kullanarak, işçi sınıfımızın mücadele geleneklerine ters düşen, sendikamız ilkelerini hiçe sayan çirkin ibir davranış." vs. diye beyanatlar verdiler.

Bay Türkler, grev silahını da, işçi aidatlarını da işçi sınıfının mücadele geleneklerine ters düşerek kendi özel çıkarları için kullanmada sizinle yarış edebilecek pek az kişi çıkar. Bunlar da olsa olsa, ancak faşist sendika ağaları ve senin çeşitli kafadarların olabilir.

Erdemir işçisinin tavrı haklı bir tepkinin sonucudur. Ve sosyal-faşist sendika ağalarına indirilen bir darbedir.

Ancak bilinçli Erdemir işçisinin önündeki görev; bilinçli işçi sınıfı erlerinden oluşacak bir yönetim oluşturmaktır. Bunun yolu da her türden sendika ağasının defterini dürmekle olur.

Yoksa bu haklı mücadelemiz başka tip işçi emeği gangasterlerinin bendine akar, heder olur. Bugün Erdemir işçilerinin özellikle CHP'li sendika ağalarının tertiplerine karşı uyanıklığı korumaları özel önem taşımaktadır.

Erdemir'in bilinçli proleterleri uyanıklıklarını korumak ve sendika yönetimlerini ellerine alma mücadelelerini bir an savsaklamamalıdırlar.

Yaşasın, Erdemirli bilinçli proletaryanın faşizme, sosyal-faşizme, iki süper devlete ve sendika ağalarına karşı birliği, mücadelesi, zaferi.

rını belirtiyorlar:

"Faşist ve sosyal-faşist sendika ağalarının yıkılması ve işçiler sendika yönetimine şiarıyla her yerde mücadele edilmesi gerekliliğini ve mücadele edilmediği sürece komprador patron-ağa düzeninde bir parça bile hak alamayacağımızı öğrendik.

İşçilerin kararlı birliği ve dayanışması olmadığı sürece, sendika ağalığının yıkılamayacağını, bu düzeni muhafazaya yarayacağını kavradık. Grevler, direnişler nihai kurtuluşumuz değil savaş okulumuzdur."

Temsilci seçimini yurtsever adaylar kazandı

Kayseri Belediye Ekmek Fabrikası belediyenin mülkiyetindedir. 160 işçinin çalıştığı bu fabrikayı CHP'li belediye yönetmektedir. Fabrikada Genel-İş Sendikası örgütlenmiş durumdadır.

Ekmek Fabrikası'ndaki devrimci işçiler, gerici CHP yönetiminin ve serseri ruhlu bazı CHP gençlik kolları üyelerinin baskı ve zulmüne maruz kalmaktadırlar. Devrimci işçileri tehdit etmek, küfür etmek, ispiyonlamak ve hatta dövmek bu baskılar arasındadır. Devrimci bilinç yayan işçiler işten atma tehdidiyle korkutulmak, sindirilmek istenmektedir.

Özgürlük ve demokrasiden başka söz etmeyen gerici CHP'li sendikacılar, işçilerin demokratik haklarını ayaklar altına alarak, iki gericiyi tepeden sendika temsilcisi olarak atadılar. İşçiler, bu gerici karara kararlılıkla karşı durdular. Uzun süre seçim yapılmasını engelleyen sendika ağaları, sonunda seçimi yaptırmak zorunda kaldılar.

Sendika ağaları seçimde çeşitli entrikalara başvurdular, oyunlara giriştiler. Oyları bölmek amacıyla, her bölümden bir kişinin seçime katılmasını önerdiler. Ancak oyunları boşa çıktı. Sonuçta, işçilerin menfaatlerini savunan yurtsever adaylar ezici çoğunlukla seçimi aldılar. Sendika ağaları işçilerden ağır bir şamar yediler.

Kayseri Belediye Ekmek Fabrikası'nda CHP'li belediye yönetiminin ve sendika ağalarının baskıları CHP'nin komprador patronların ve ağaların menfaatini savunduğunu göstermektedir. Halkımızın mücadelesi faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yanında CHP'yi de ezerek zafere ulaşacaktır.

H. KURTULUŞU'nun CHP, MİLLİ BUR[J...] İTTİFAK KONUSUND[A] ANTİ-MARKS[...]

Halkın Kurtuluşu yazarları son zamanlarda yeni bir yöntem geliştirdiler. Devşirme "bütünlüklü çizgilerini" doğru göstermek için, marksist-leninist görüşlere "Üç Dünya Teorisi"nin etkisi yaftası asmak. Böylelikle onlar anti-marksist çizgilerini aklıyabileceklerini, marksist-leninist çizgiye kara çalabileceklerini düşünüyorlar. Aslında bu tür yöntemler Halkın Kurtuluşu yazarlarının uluslararası yeni oportünist akıma, onun ülkemizdeki temsilcisi TİKP oportünistlerine karşı mücadele etme yeteneğine sahip olmadıklarını -pratikte en kör gözün bile görebileceği bu gerçeği- gözden gizleyemez. Çünkü oportünizme göğüs germek, mücadele etmek ancak doğru bir ideolojik-siyasi çizgiye sahip olunursa mümkündür. Gerisi boş laftır.

Ama Halkın Kurtuluşu yazarları bu gerçeği bile kavrıyabilmiş değildirler veya kavramak işlerine gelmiyor. Onlar bu sebeple bizi eleştiren son broşürlerinin ilk sayfasında marksist-leninist hareketin "PDA ağzıyla konuştuğu kaba suçlamasında bulunuyorlar. Ve daha da ileri giderek bizim Aydınlık'la özünde aynı sınıf işbirliği tezlerini savunduğumuzu, tek farkın Aydınlık'ın bunu pratiğe uyguladığı, bizimse "bir ölçüde" böyle yapmadığımızı söylüyorlar. Her ağızlarını açtıklarında "ciddiyet" ve "sorumluluktan" dem vuran Halkın Kurtuluşu yazarlarının bu ciddiyet ve sorumluluk numunesi derin tahlilleri neyin, hangi gerici çabanın ürünüdür? Açıktır ki bu, ideolojik siyasi iflaslarını gizlemek, devrimci kadroların marksist-leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmelerini önlemek için pür telaş ortaya attıkları "bütünlüklü çizgi" yaratma faaliyetinin bir parçasıdır.

Halkın Kurtuluşu yazarları keyiflerince tahrifat yaparak gerçekleri gizleyebileceklerini zannediyor, uyarmamıza rağmen bu yolda ilerliyorlar. Utanmasalar neredeyse kendi kabul ettikleri geçmişteki bazı kaba hatalarını bile, "haklı", "doğru" diye ilan edecekler. Revizyonizmle uzlaşma çizgilerini haklı göstermek için büyük bir çaba sarfetmelerinin, bu eleştirinin "Aydınlık'ın dümen suyunda ilerlemenin neticesi" ortaya atıldığını iddia etmelerinin nedeni budur. Hafızaları zayıf değilse kendilerini "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganında ifadesini bulan revizyonizmle uzlaşma çizgisinin Mihri Belli revizyonisti ile elele, omuzomuza getirdiğini Halkın Kurtuluşu yazarları hatırlayacaktır. Revizyonizmle uzlaşmada ayak direyenlerin bu yolda ilerlemesi kaçınılmazdır. "Aydınlık oportünizminin dümen suyunda seyretme" suçlamasına gelince bunun muhatapları ancak, Aydınlık oportünistlerini "proleter devrimci" ilan edenler, Aydınlık oportünistleriyle "proletarya partisi" kurmak için hararetli girişimlerde bulunanlar, ilkesizce kollarını sıvayanlar olabilir. Bize böyle bir çamur atma girişimi ise, kendi ayıbını küçük-burjuvaca örtme tavrıdır sadece.

Halkın Kurtuluşu yazarları anti-marksist görüşlerini bir takım "sol" laflarla şirin gösterme çabasındadırlar. Halkın Yolu yazarları da bir süre böyle yapmaya çabalamışlardı. Halkın Kurtuluşu yazarları onlara bakarak bu yolun sonunu görebilirler. Marksist-leninist hareket "sol" gevezeliğe rağbet etmeyecek, onun gerçek niteliğini bıkıp usanmadan ortaya serecektir.

HALKIN KURTULUŞU YAZARLARI HAKİM SINIFLARI YEKPARE GÖRÜYORLAR.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının ülkemizdeki hakim sınıfların çeşitli emperyalistlere bağlı kesimleri, klikleri olduğu gerçeğini reddeden; komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfını yekpare gören anlayışları vardır. Bizi eleştiren son broşürlerinde bu derme çatma görüşün örnekleri vardır. Bizim gibi yarı-sömürgelerde hakim sınıfların çeşitli emperyalistlere bağlı kesimleri oluşu karakteristik bir olgudur. Bu anlaşılmadan ülkemizde hakim sınıflar içindeki çelişki ve çatışmalar anlaşılamaz, doğru tahlil edilemez. Hakim sınıflar içindeki çelişkiler uzlaşmaz türden çelişkilerdir. Ve bu çelişkiler ülkemiz üzerinde hakimiyet kurmak isteyen emperyalistler arasındaki çelişkilerle, çatışmalarla bütünlük içinde ele alınmalı, tahlil edilmelidir. Bu yapılmadan da doğru sonuçlara varılamaz.

Halkın Kurtuluşu yazarları ise öncelikle Avrupalı emperyalistlerin işbirlikçileri diye birşey olamaz görüşlerini öne sürüyor ve gerekçe olarak da Avrupalı emperyalistlerle işbirliği yapanların en önde gelenlerinin ABD'nin "önde gelen işbirlikçileri olan Koçlar, Sabancı'lar vs." olduğunu yazıyorlar. Daha sonra ise hakim sınıfları yekpare gören anlayışlarını şöyle dile getiriyorlar:

"Ama ister Amerikan, ister Rus, ister Alman, Japon vs. hangi emperyalist olursa olsun bunların tümü komprador burjuvazi ve toprakağalarıyla iş görmekte ve asgari müşterekleri olarakta bu sınıfların hakimiyet sistemi olan faşist diktatörlüğü desteklemekte birleşmektedirler." (Halkın Birliği'nin Baş Çelişki, Faşizm ve İttifaklar Anlayışının Eleştirisi, s.60)

Emperyalistlerin ülkemizde dayandıkları sınıfların komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfı olduğu bir gerçektir. Fakat bu gerçeği, hakim sınıfların farklı emperyalistlere bağlı kesimleri olduğu gerçeğinin karşısına ancak teori peşinde koşan dar kafalılar koyabilir. Koç'ların, Sabancı'ların Avrupa emperyalistleriyle de işbirliği yapması, ABD emperyalistlerine bağlı hakim sınıf kesimleri olduğu gerçeğiyle çelişmez. Bu, Amerikancı işbirlikçilerin Rus sosyal-emperyalistleriyle de işbirliğine yanaşmaları, girişimleri olgusunda da kendisini göstermektedir. Fakat Halkın Kurtuluşu yazarları bunu bile hakim sınfları yekpare gören anlayışlarına acemice destek yapmaya çalışıyorlar. Evet hangi emperyalist devlet olursa olsun ülkemizde dayandığı sınıf temeli komprador burjuvazi ve toprakağalarıdır. Ama bundan kalkılarak farklı emperyalistlere bağlı hakim sınıf kesimleri olduğu red ve inkar edilebilir mi? Böyle yapıldığında hakim sınıflar içindeki çelişki ve çatışmalar tahlil edilebilir mi? Halkın Kurtuluşu yazarlarının yukarıya aktardığımız pasajındaki anlayış, emperyalistlerin hakim sınıflara dayandığı gerçeğinden kalkarak, bunların farklı emperyalistlere bağlı kesimleri olduğu gerçeğini reddeden bir anlayıştır. Bu pasajda somutlanan anlayış, hakim sınıflar içindeki çelişki ve çatışmaları izah etmekten aciz bir anlayıştır.

Diğer taraftan bu alıntıda ortaya konulan görüş, bizim gibi yarı-sömürgelerde hakim sınıfların tek hakimiyet biçimi faşist diktatörlüktür, anti-marksist safsatasıdır. Ülkemizde ve genel olarak yarı-sömürgelerde hakim sınıfların tek hakimiyet sistemi faşist diktatörlük değildir. Dünyaya şöyle bir bakan bunu kavrıyabilir. Bu sebeple bütün emperyalistler faşist diktatörlüğü desteklemekte birleşirler görüşü de yanlıştır. Emperyalistler komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletinden yanadırlar. Fakat ülkeye egemen olmak isteyen her emperyalist devlet kendi işbirlikçilerinin suyun başında olmasını ister. Faşist diktatörlük her şart altında bir emperyalist devletin menfaatlerine uygun olmayabilir. Örneğin, Amerikancı faşist diktatörlük, Rus sosyal-emperyalizminin menfaatlerine tam manasıyla uygun değildir. Bu nedenle Rus sosyal-emperyalizmi Amerikancı faşist diktatörlükten yana değildir. Onun isteği sosyal-faşist diktatörlüktür. Elbette Amerikancı faşist diktatörlük yerine, sosyal-faşist diktatörlüğün geçmesiyle iktidarın sınıf niteliği değişmez. Bu durum ise Halkın Kurtuluşu yazarlarının hakim sınıfların tüm kesimlerini faşist, dolayısıyla yekpare gören anlayışlarını haklı çıkarmak için başvurdukları kaba demagojinin aksine, hakim sınıfların bazı kesimlerinin anti-faşist, ilerici vs. olduğu anlamına gelmez. Halkın Kurtuluşu yazarlarının vaazettiğinin aksine tüm emperyalistler ülkemizde Amerikancı faşist diktatörlükten yana değil, genel olarak komprador burjuvazi ve toprakağalarının iktidarından yanadır. Bu sınıfların iktidarı da her zaman, her şart altında faşist diktatörlük değildir.

Emperyalist devletlerin "asgari müşterekleri faşist diktatörlüğü desteklemektir" tezi sürekli faşizm tezidir. Bu tez, bizim gibi ülkelerde faşizmle, emperyalizm arasındaki bağı yanlış ele almanın, daha doğru bir ifadeyle faşizmi emperyalizmle olan bağı dışında ele alarak, her derde deva "faşist diktatörlük" teorisi yaratmanın ürünüdür. Ve bu tez emperyalist devletlerin "asgari müşterekleri komprador burjuvazi ve toprak ağalarının hakimiyetini desteklemektir" doğru teziyle taban tabana zıttır. Bu aynı zamanda emperyalistler arası çelişkileri, onların ülkeye hakim olmak için dalaşmalarını red ve inkar eden bir tezdir. Halkın Kurtuluşu yazarlarının yukarki tezleri ABD emperyalistleriyle, Rus sosyal-emperyalistleri ve diğer emperyalistler arasında cereyan eden ülkemiz üzerinde hegemonya kurma mücadelesini, özellikle de iki süper devlet ve onların işbirlikçileri arasında cereyan eden çatışmayı ve uzlaşmaz çelişkileri örtbas etmeye, Rus sosyal-emperyalistlerinin ve sosyal-faşistlerin kendi hakimiyetlerini kurma çabalarını gözlerden gizlemeye hizmet ediyor. Öyle ya, ülkemizdeki Amerikancı faşist diktatörlüğü desteklemek ABD emperyalistleriyle, Rus sosyal-emperyalistlerinin ve diğer emperyalistlerin "asgari müştereklerıyse" -azamisinin ne olduğu meçhul- dalaşmaları için hiçbir sebep kalmıyor. Kardeş kardeş geçinip giderler pekala.

HALKIN KURTULUŞU YAZARLARININ CHP TAHLİLLERİ ANTİ-MARKSİSTTİR.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının son broşürlerinde bu meseleyle ilgili olarak ortaya koydukları anti-marksist bir görüşleri de şöyle:

"Halkın Birliği, ayrıca 'Avrupa emperyalizmini'de, tıpkı emperyalist bir devlet ya da entegrasyona uğramış bir grup emperyalist söz konusuymuş gibi ele alıyor. Buna göre, ülkemizde Amerikan işbirlikçileri, Rus işbirlikçileri vs.nin yanında bir de 'Avrupa emperyalizminin işbirlikçileri vardır ve bunlar Avrupa mali sermayesine bağımlıdırlar." (agy. s.58)

Halkın Kurtuluşu yazarları daha sonra bizden alıntı yapıyorlar. Aynen aktarmakta yarar görüyoruz:

"Avrupa emperyalizminin işbirlikçilerinin ve onların siyasi temsilcileri CHP'nin ... " (Halkın Birliği, s.2)

"... son kurultayda alınan bir kararla CHP'nin sosyalist enternasyonale katılması, Avrupa emperyalistlerine bağlılığın bir göstergesi olmuştur." (Halkın Birliği, s.2)

"Sosyalist enternasyonal partileri esas olarak Avrupa mali sermayesine bağlıdır." (Halkın Birliği, s.2)

"... sosyalist enternasyonal iki süper devletle rekabet içinde kaybettiği mevzileri kazanmaya çalışan Avrupa emperyalistlerinin menfaatlerini savunmaktadır." (Halkın Birliği, s.2)

Wischnewski (Alman Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı):

"Alman Sosyal-Demokrat Partisi yıllardan beri Cumhuriyet Halk Partisi ile dostane ilişkiler sürdürmektedir. Ecevit, birkaç kez Almanya'ya gelmiş ve partimizin ileri gelenleri ile görüşmüş, yakın bağlar kurmuştur. Onun yaptığı görüşmelerde ben de bulundum, siyasal, sosyal görüşlerimiz ve inançlarımız arasında yakınlık vardır. Partiler arasındaki dostluğun ve yakınlığın, etkilerini öteki alanlarda da göstermesi doğaldır."

Halkın Kurtuluşu yazarları bu marksist-leninist görüşlere katılmadıklarını, gerçeklerin "başka" olduğunu yazıyor ve demagojiye sapıyorlar. Avrupa emperyalistlerinin entegrasyona uğramış bir grup emperyalist olmadığı üzerine bir yığın gereksiz boş laf etmeleri bunun kanıtıdır. Bizim anti-marksist "entegrasyon teorisiyle" ilgili görüşlerimiz, AET ile ilgili, "Avrupa birleşik devletleri" ile ilgili görüşlerimiz gün kadar açıktır ve Halkın Kurtuluşu yazarları bunu bilmektedirler. Ve onlar aynı zamanda Avrupa emperyalistleri dendiğinde entegrasyona uğramış bir grup emperyalistin değil, Batı Avrupa'daki emperyalist devletlerin anlaşılacağını çok iyi bilirler. Buna rağmen demagojiye sapmaları aczin ifadesidir. Bu hakim sınıfları yekpare gören, bütün kesimlerini faşist olarak değerlendiren anlayışlarının ve anti-marksist, kuyrukçu, kitlelerde yanlış ve zararlı hayaller yayan CHP tahlillerinin iflasını gizleme çabasıdır. Aslında "entegrasyon teorisi"ne yakınlığı olanlar ABD emperyalistlerinin şu veya bu ölçüde denetimi var diye Avrupa emperyalistlerinin ülkemizde işbirlikçileri olamıyacağını savunanlardır. Avrupa emperyalistlerinin güçleri oranında süper devletlerle rekabet ettikleri ve çeşitli ülkelerde bağımlılık ilişkileri kurduklarını sinsice red edenlerdir.

Yukarıya aktardığımız ve Halkın Kurtuluşu yazarlarını sözümona eleştirdiği CHP ve

BURJUVAZİ ve MİLLİ BURJUVAZİYLE
UNDAKİ GÖRÜŞLERİ
ARKSİSTTİR

Sosyalist Enternasyonal'le ilgili görüşlerimiz tamamen doğru ve dünyadaki gerçek marksist-leninistlerin savunduklarıyla tam bir uygunluk içindedir. AEP MK organı Zeri i Popullit'in "Sosyalist Enternasyonal Emperyalist Burjuvazinin Bir maşası" adlı makalesinde şunlar belirtiliyor:

"Sosyalist Enternasyonal'in belkemiği Avrupa sosyal-demokrasisidir. Bu sebeple onun menfaatleri özünde Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmiyle rekabet içinde Asya, Afrika, Latin Amerika ülkelerinde yitirdiklerini geri kazanmaya çalışan Avrupa tekelci sermayesinin menfaatleridir. Sosyalist Enternasyonal'in önderleri, bu örgütün saflarına gelişmekte olan ülkelerin partilerini almışlardır." (abç.) (Bu makale Tiran Radyosu'nun 12 Ocak 1977 tarihli Türkçe yayınında yayınlanmıştır.)

"Sosyalist Enternasyonal partileri Avrupa sermayesine ve Amerikan emperyalizminin Atlantik siyasetine yakinen bağlıdırlar." (aynı yerde) (abç.)

Halkın Kurtuluşu yazarlarına göre herhalde AEP entegrasyon teorisini savunuyor ve Avrupa'daki emperyalistleri tek bir devlet gibi ele alıyor. Fakat gerçek asla böyle değildir, bunu ancak marksizm-leninizmin cahilleri veya art niyetliler iddia edebilir. Yukarki alıntılar CHP'nin sınıf niteliğini, NATO'ya bağlılık yeminlerinin özünü ortaya seriyor kanaatindeyiz. Aynı şekilde CHP'yi milli burjuva olarak değerlendirerek ona ilericilik atfeden,"Avrupa emperyalizmi" üzerine bir sürü boş laf eden Halkın Kurtuluşu yazarlarının anti-marksist görüşlerinin kofluğu da gözler önüne seriliyor. Bu aynı zamanda Halkın Kurtuluşu yazarlarının bizim CHP'yi Avrupa emperyalizminin işbirlikçilerinin siyasi temsilcisi olarak değerlendirmemizin "Üç Dünya Teorisi"nin etkisi olduğu yolundaki iddialarının gülünç ve saçmasapan olduğunu daha iyi kavratıyor. Marksist-leninist hareketin CHP konusundaki görüşleri yeni değildir, eskiden beri aynı şeyleri savunmaktadır ve tamamen doğrudur.

Gerçeklerin ortaya koyduğu gibi günümüzde hain Sosyalist Enternasyonal'in partileri kapitalist ülkelerde tekelci burjuvazinin, bizim gibi ülkelerde komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfının menfaatlerinin sadık savunucularıdır. Ve bu partiler esas olarak Avrupalı emperyalistlerin menfaatini savunmaktadırlar. Sosyalist Enternasyonal partileri bir yandan kendi ülkelerinde işçi sınıfı ve halkın mücadelesini söndürmek isterken, uluslararası çapta iki süper devlete karşı uzlaşıcıdırlar. Bu ABD emperyalizminin batı Avrupa'daki etkisinden ve modern revizyonizmle sosyal-demokrasi arasındaki ortak ideolojik kökten gelmektedir. Bu nedenle eskiden olduğu gibi Sosyalist Enternasyonal'in son kongresinde de katılan partiler iki süper devletin yaydığı yumuşama, silahsızlanma, kollektif güvenlik vs. gibi aldatmacaları hararetle desteklemişlerdir. Günümüzde sosyal-demokrasi tekelci burjuvazinin bir emniyet sibobudur. Stalin'in de belirttiği gibi "sermaye kitleleri ölçüsüzce ezmek ve sömürmek kendisi için artık uygun, kârlı ve yararlı olmadığı bir zaman bu hükümetlere ihtiyaç duyar" (Leninizmin İlkeleri). Sosyalist Enternasyonal partilerinin vaazettiği sözde reformculuk çoğu kere hakim sınıfların işçi sınıfı ve halkı sömürmede tercih ettiği bir silahtır. Halkın Kurtuluşu yazarları bu gerçeklerle ilgilenmedikleri ve CHP'yi sadece bir kısım palavra vaadlerine bakarak değerlendirdikleri için ona "milli" yaftası asmakta, anti-faşist, ilerici görmekte, sözde ne derlerse desinler onun hakkında hayaller beslemekte, kitlelerdeki bu yöndeki zararlı hayalleri beslemektedirler. CHP her alanda komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfının menfaatlerini savunmakta ve temsil etmektedir. Onun bütün çırpınışı bu sınıfları esenliğe çıkartmaktır. Ama o bunu sahte vaadlerle kitleleri kandırarak, peşine takarak daha rahat yapabileceğini düşünmekte, temsil ettiği sınıfların hakimiyetinin, sömürü ve soygunun daha inceltilmiş, şirin görünümlü biçimlerini gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Bunu aynı zamanda yükselen halk muhalefetini ezmenin bir yolu olarak da görmektedir. Diğer taraftan CHP'nin temsil ettiği hakim sınıflar kesimi "milli" değil, işbirlikçidir. Avrupalı emperyalistlerin, özellikle de Batı Alman emperyalistlerinin menfaatlerinin pervasız savunucusudur. CHP'nin Avrupalı emperyalistlerin menfaatini savunan Sosyalist Enternasyonal'e katılma kararı, bu kuvvetlere bağlılığının göstergesi olmuştur. Şimdiki Ecevit hükümetini en başta bu kuvvetlerin desteklemesi de bunu göstermektedir. Elbette nasıl ki, ABD emperyalistlerinin Avrupa'daki etkisi ve denetimi oranında bu emperyalistler ABD'ye karşı uzlaşıcılarsa, saldırgan NATO Paktını destekleyip ayakta tutuyorlarsa, CHP ve Ecevit'te aynı şekilde ABD emperyalistlerine karşı uzlaşıcıdır. NATO'ya bağlılık üzerine nutukları da, bu kavranılırsa gayet anlaşılabilir bir şeydir.

> Nurullah Gezgin (Istanbul Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı):
> "Maliye Bakanı'nca açıklanan önlemler, genel çizgileriyle olumludur. Bunlar bizim uzun zamandan beri önerdiğimiz tedbirlerdir. Bu tedbirlerin alınmakta olduğunu görmek bizce müsbet karşılanmıştır."
>
> ●●●
>
> Ertuğrul Soysal (Istanbul Sanayi Odası Meclis Başkanı):
> "Alınmakta olan önlemler fevkalade olumludur."

Bir de utangaç bir dille Amerikan emperyalizminin değişen ölçülerde nüfus ve denetimi var gerekçesiyle ülkemizde Avrupa emperyalistlerine bağlı hakim sınıf kesimleri olduğunu redde yeltenen Halkın Kurtuluşu yazarlarına bazı gerçekleri hatırlatalım ve saldırgan NATO paktının Avrupa'daki baş dayanağı Federal Almanya'yı ele alalım. Bugün Bonn intikamcıları emperyalist etkilerini genişletmek için, ekonomik yayılmayı var gücüyle gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Federal Almanya bugün kapitalist ülkeler içinde en fazla altın ve döviz rezervine sahip olandır. AET içindeki 9 ülkenin toplam üretiminin % 32,2 si ona aittir. Son 25 yıl içinde yabancı ülkelere yatırılan toplam Alman sermayesi 131 milyar Mark'tır. Batı Alman tekelleri, bankaları ve çeşitli işletmeleri dünyanın 100 çeşitli ülkesine sermaye ve şubelerini yaymışlardır. Sadece 1976 yılının ilk yarısında Bonn'un diğer ülkelere yatırımları % 23 artmıştır. Bunun 1 milyar 30 milyon markı, yani % 37'si sömürge, yarı-sömürge ülkelere akmıştır. Bunun yanı sıra Bonn intikamcıları durmadan silahlanıyor, ekonomiyi askerileştiriyorlar, silah ticaretine hız veriyorlar. Bonn intikamcıları bir dizi ülkeyle anlaşmalar, askeri mukaveleler imzalamıştır. Endenozya, Tayland, Birmanya, Arjantin, Brezilya ve başka ülkelerde askeri fabrikalar inşa etmiştir. Son olarak Brezilya'nın faşist rejimiyle 10 milyar doları aşan, onun bu bölgedeki etkisini artırmaya hizmet eden bir nükleer anlaşma imzalamıştır. Biz burda ülkemizle olan ilişkilerine değinmeyeceğiz.

Peki bu genel gerçeklerin ışığında, ABD emperyalizminin şu veya bu derece etkisi var diye Avrupalı emperyalistlerin bizim gibi ülkelerde kendilerine bağlı işbirlikçi kesimler oluşturamayacağı söylenebilir mi? Bunu iddia etmek halis saçmalıktır.

Avrupalı emperyalistler de bugün Asya, Afrika, Latin Amerika ülkelerinde yeni pazarlar ve nüfuz alanları elde etmek, buralardaki hammaddeleri, zenginlik kaynaklarını yağmalamak için iki süper devletle rekabet içindedirler. Elbette güçleri oranında. Onların iki süper devletle boy ölçüşemiyecek durumda olmaları bu gerçeği değiştirmez.

HALKIN KURTULUŞU YAZARLARI MİLLİ BURJUVAZİ KAVRAMINI VE MİLLİ BURJUVAZİYLE İTTİFAK MESELESİNİ ÇARPITIYORLAR.

CHP'ye millilik, ilericilik, reformculuk anti-faşistlik atfeden Halkın Kurtuluşu yazarları bazı kavramları "bütünlüklü çizgi" uğruna çarpıtmaktan da geri durmuyorlar. Onların orijinal bir tezleri de "Milli burjuvazinin varlığını sürdürmesinin esas olarak emperyalizmin varlığına borçlu" olmasıdır. "Bütünlüklü çizgi" oluşturmak uğruna Kemalizmle ilgili anti-marksist tezlerini marksist-leninist hareket ve TİKP oportünistlerinin ortasını bulmaya çalışarak inceltirken bu harika görüşü ileri sürüyorlar. Hemen belirtelim Halkın Kurtuluşu yazarlarının Kemalizm tahlilleri esas olarak TİKP'nin cephaneliğinden alınmıştır. Kemalizmin sınıf niteliğini milli burjuva ilan eden Halkın Kurtuluşu yazarları, bu konuda çok zahmet çekiyorlar. Ve nihayet bir "kurtuluş yolu" bularak, bu milli burjuvazinin varlığının esas olarak emperyalizme bağlı olduğu tezine sarılıyorlar:

"Tefeci-ticaret burjuvazisi karakteri icabı, milli burjuvazinin emperyalizmle, feodalizmle en sıkı bağlara sahip, hatta varlığı büyük ölçüde bu güçlerin varlığına bağlı kesimini oluşturur." (Halkın Kurtuluşu s. 86) (abç.)

"Bu sınıf (milli ticaret burjuvazisi-HB) bir ölçüde burjuvalaşmış olmakla birlikte, pre kapitalist bir karakter taşımaktaydı ve varlığını sürdürmesini esas olarak emperyalizmin varlığına borçluydu." (Halkın Kurtuluşu, s.86) (abç.)

Biz bu konuda vaazedilen diğer anti-marksist görüşlere şimdilik değinmeyeceğiz. Amacımız sadece "milli burjuvazi" konusunda yanlış anlayışa sahip olduğumuzu iddia eden H. Kurtuluşu yazarlarının çok "marksist" görüşlerini göstermektir. Milli burjuvazinin emperyalizmle ve feodalizmle bağları elbette yok değildir. Ancak milli burjuvazi varlığı emperyalizme bağlı burjuvazi değildir. Varlığı emperyalizme bağlı olan burjuvazi komprador burjuvazidir. Milli burjuvazi emperyalizmin ve feodalizmin baskısından zarar gören bu kuvvetlerle çelişkisi olan burjuvazidir. Milli burjuvazinin belli zamanlarda belli ölçüde devrime katılmasının nedeni budur. Milli demokratik devrim bu sınıfı hedef almaz. Bu sınıf devrimin sallantılı, yalpalayan, güvenilmez bir müttefikidir. Onun yalpalaması devrimin yükseldiği şartlarda daha açık görülür. Bu sınıfı cepheye kazanmaya çalışmalı, en azından tarafsızlaştırmalıyız. Karşı-devrimle birleştiği ölçüde ise mücedele etmeliyiz. Halkın Kurtuluşu yazarları ise devrim "iç gericiliği hedef aldığında milli buruvaziyle ittifak olmaz" anlayışındadırlar. Bu anti-marksist görüşü şöyle özetliyorlar:

".. Orta burjuvazi denetimi altına alamıyacağı için çoğu zaman -özellikle devrim esas olarak iç gericiliği hedef olarak aldığında- devrime karşı çıkar; ama yine de belirli durumlarda kendi iradesi dışında gelişen devrime onu kontrol altına alabilmek için bile olsa katılmıyacağı anlamına gelmez. Bu durum özellikle de emperyalist işgal şartlarında söz konusudur." (Halkın Kurtuluşu, s.88)

> Murat Bayrak:
> "MHP iktisadi politikası açısından CHP ve Ecevit'in süt kardeşidir."
>
> ●●●
>
> Metin Toker:
> "Halli o kadar güç iki temel sorun varken her şeyin bir anda düzelmesini beklemek hayaldir. Ama, her şeyin de bir başlangıcı vardır ve başlamadan bitirmek daha büyük hayaldir. Yeni iktidar iyi başlıyora benziyor."

Görüldüğü gibi devrim "iç gericiliği hedef aldığında" milli burjuvazinin kontrol altına alamayacağı için devrime katılmayacağı dolayısıyla ittifak kurulamıyacağı, milli devrim şartlarında ise ittifak kurulabileceği görüşü dile getiriliyor. Böyle bir genelleme marksizme aykırıdır. Milli burjuvazi devrim "iç gericiliğe yöneldiğinde devrime katılmaz, dolayısıyla ittifak olmaz" diye genel bir kural yoktur. Şüphesiz bu şartlarda milli burjuvaziyle ittifak kurmak güç olabilir ve bu sınıfın genel olarak devrim dalgası kabardığında yalpalaması bir kesiminin karşı devrimle birleşmesi olağan bir gelişmedir. Ancak bundan kalkılarak, devrim "iç gericiliği hedef aldığında" milli burjuvaziyi baş düşmanlardan ayırarak, cepheye çekme siyaseti izlemekten vazgeçmek, hele bu vazgeçme işini Halkın Kurtuluşu yazarlarının vaazettiği gibi "çok güç olduğundan" yapmak, marksist siyaset yerine "sol" gevezeliği koymak olur. İşte örneği:

"Yine bu dönemde, güçlerin mevzilenmesi sorununu incelerken bu mücadelenin karakteri gereği (abç), bir yandan iç gericiliğin bütününü hedef alırken, aynı zamanda onunla sıkı bağları olan milli burjuvazinin devrimci saflara kazanılmasının çok güç olacağını dikkate almalı ve özel stratejik planımızı milli burjuvazinin tarafsızlaştırılması üzerine kurmalıyız." (Halkın Kurtuluşu, s.87)

Halkın Kurtuluşu yazarları karakteri icabı demokratik devrimde milli burjuvaziyi cepheye kazanmak siyaseti izlenemiyeceğini -çok güç olduğunu dikkate alarak (!)- ancak "tarafsızlaştırmak" planı kurmak gerektiğini söylüyorlar. Oysa karakteri icabı milli burjuvazinin devrimden menfaati vardır, onun ,

Sayfayı çevir

HALKIN KURTULUŞU

yalpalayan bir güç oluşu, istikrarsızlığı bunu değiştirmez. Biz bu sınıfın özelliklerini dikkate alarak onu düşmana karşı mücadeleye çekmeye çalışırız. Dostlarımızı etrafımızda toplamak, düşmanı tecrit etmek, güvenilmez de, istikrarsız da olsa müttefikleri cepheye çekmek, halk güçlerini birleştirmek her dönemde proletaryanın siyasetidir. Bunun aksi küçük-burjuva "sol" kapalı kapıcılık siyasetidir. Hele bir güçle ittifak kurmanın güçlüğünü dikkate alarak (!) ittifaktan, cephe kurmaktan vazgeçmek, devrime zarar veren çocukluktur. Proleter siyaseti uygulama yeteneğine sahip olmamaktır. Şüphesiz bizim ittifak siyaseti; cephe siyaseti izlememiz cephenin hemen gerçekleşeceği anlamına gelmez. Bizim söz konusu ettiğimiz izlenecek siyasettir. Milli burjuvaziyi cepheye kazanmak siyaseti, bu sınıf karşı-devrimle uzlaştığı, devrime karşı çıktığında onunla mücadele etmeyi dıştalamaz. Aksine bu doğru cephe anlayışının, siyasetinin ayrılmaz bir parçası ve gereğidir. Halkın Kurtuluşu yazarları bu doğru anlayışa sahip olmadıklarından ve devrim "iç gericiliğe yöneldiğinde milli burjuvaziyle ittifak olmaz" anti-marksist görüşünü savunduklarından, milli burjuvaziyi cepheye çekmek siyaseti değil de "tarafsızlaştırmak" siyaseti izliyorlar. Yani marksist siyaset yerine "bütünlüklü", "sol" gevezeliği koyuyorlar.

HALKIN KURTULUŞU YAZARLARININ CHP TAHLİLLERİ REVİZYONİSTLERİNKİYLE UYUM HALİNDEDİR.

Bir de meseleye değişik bir açıdan yaklaşalım. Halkın Kurtuluşu yazarları CHP'yi milli burjuva partisi olarak değerlendirerek, onu devrim ve halk saflarına koyuyor, onun gerici karşı-devrimci niteliğini karartıyorlar. Onun devrimin hedefleri arasında olduğunu örtbas ediyor, bizim CHP'yi anti-faşist gördüğümüz iftirasını atarak, kendilerinin böyle gördüğünü gizleyebileceklerini sanıyorlar. CHP ve onun temsil ettiği sınıflar milli demokratik halk devriminin hedefidir. Bizi sınıf işbirliği tezleri savunmakla suçlayanlar, bu gerçeği reddederek asıl kendileri sınıf işbirliği tezlerine sarılmaktadırlar. Çünkü CHP'yi "milli" ilan edenler lafta ne söylerse söylesinler, onunla ittifakı öngörüyorlar demektir. Keskinlik olsun diye "tarafsızlaştırma" vaazları bu gerçeği karartabilir mi? Asla! Çünkü Halkın Kurtuluşu yazarları Avrupacı kompradorların ve toprakağalarının siyasi temsilcisi CHP gibi kıymetli bir dost ve müttefiklerini "tarafsızlaştırmaya" çalışıyorlar. İşte bu noktada "sol" gevezeliğin sağcı özü açıkça kendisini gösteriyor. Halkın Kurtuluşu yazarlarının CHP tahlilleri bilumum sosyal-faşistlerin, revizyonistlerin CHP tahlilleriyle tam bir uygunluk içindedir. Onlar da CHP'yi "Milli burjuva", "tekel dışı burjuvazi", "sağ sosyal-demokrat" vb. gibi değerlendiriyor, faşizme karşı bir güç (sallantılı olsa da) olarak ele alıyor, ittifak kurmaya en azından tarafsızlaştırmaya çalışıyorlar. Ecevit hükümetini tıpkı Halkın Kurtuluşu yazarları gibi "milli burjuvazinin", "tekel dışı burjuvazinin", "sağ sosyal-demokratların" vs. "büyük burjuvaziyle" emperyalizmle uzlaşması olarak değerlendiriyorlar. Bu durum Halkın Kurtuluşu yazarlarının CHP tahlillerine kimlerin ışık tuttuğunu ortaya koyuyor.

CHP bugün de devrimin hedefidir. Baş düşman olmaması bu gerçeği değiştirmez. CHP, anti-faşist, demokrat, ilerici değil, gerici bir karakterdedir. Bugün esas darbeyi baş düşmanlara indirirken, CHP'yi de teşhir ve tecrit etmeliyiz. Yani ikincil darbeyi indirmeliyiz. Ona karşı siyasetimiz dost ve müttefik bir güç olarak görüp "tarafsızlaştırmak" değildir, olamaz. Bu olsa olsa kitleleri CHP'nin kuyruğuna takmaya, sahte umutları pekiştirmeye, devrimi zaafa uğratmaya hizmet eder. Halkın Kurtuluşu yazarları CHP'yi devrimin hedefi görmiyerek, ona karşı düşmanlarla uzlaştığı için mücadele edip "tarafsızlaştırmaya" çalışarak, aslında işte bunu yapıyorlar. CHP'yle ilgili keskin lafları ise bu sağcı özü perdeleme çabasıdır.

SAHTE İYİ NİYET GÖSTERİLERİYLE DEVRİMCİ KADROLARIN GÖZÜ KÜLLENEMEZ.

Bir de şu noktaya değinelim. Halkın Kurtuluşu yazarları son broşürlerinde "Üç Dünya Teorisini" reddetmemizin "fırsatçılık", "aldatmaca" olduğunu yazıyorlar. Bunun anlamı nedir? Açıktır ki, bu, marksist-leninist hareketin ülkemizde yeni oportünist akıma karşı marksizm-leninizm bayrağını kararlılıkla yükseltmesini karalamak amacını taşıyor. Bu, marksist-leninist hareketin TİKP oportünistlerine karşı dişe diş mücadelesine, onların karşı-devrimci yüzlerini açığa vurmasına kara çalmak gayesini güdüyor. Fakat bu çaba boştur, gericidir. Sahiplerine umdukları, yararı hiçbir zaman getirmemiştir, getiremez. Oportünizme karşı mücadele etmek yeteneğine sahip olmayanların bu suçlaması küçük-burjuva rakabetçi anlayışlarının ürünüdür. Bu anlayışı-bir sürü örnekten birini vermek gerekirse- Halkın Kurtuluşu'nun 83. sayısında ülkemizde yeni oportünizme karşı yürütülen mücadeleye katıldıklarını yazarlarken, 84. sayıda "Halkın Kurtuluşu... bu mücadeleyi ulusal planda başlatmıştır." diye yazmalarında da görmek mümkündür.

Geçen sayıda yayınlanan eleştirilerimizle ilgili olarak Halkın Kurtuluşu'nun 96. sayısında bir yazı yayınlandı. Bu yazıda Halkın Kurtuluşu yazarları sözümona ne kadar iyi niyetli, sorumluluklarına müdrik, ciddiyetle ve birlik arzusuyla dolu, grupçuluktan azade olduklarını anlatıyorlar. Ne var ki, yazının her satırından söylenenlerin ısmarlama ve samimiyetten uzak olduğu sırıtıyor. Bu yazı belki ülkemizin gerçeklerinden uzak olanlar için göz yaşartıcı olabilir, ama bizim için değil. Marksist-leninist harekete kara çalmaya yeltenenler, uluslararası yeni oportünist akıma karşı mücadelenin ardına gizlenmeye çalışarak "sol" gevezeliklerle ayakta durmaya çabalayanlar, parlak, kof laflarla tabandaki devrimci unsurların gözünü külleyip onların marksist-leninist hareketin doğru çizgisi etrafında birleşmelerinin önüne barikat kurmaya girişenler, her alanda var güçleriyle grupçuluğu körükliyenler, marksist-leninist hareketin PDA ağzıyla konuştuğu, Aydınlık'la aynı sınıf işbirliği tezlerini savunduğu, "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmesinin ve ülkemizde marksizm-leninizm bayrağını yükseltmesinin fırsatçılık, aldatmaca olduğu, Aydınlık'ın dümen suyunda ilerlediği iftiralarını atanlar, kalkıp da hiç sıkılmadan iyi niyetten ciddiyetten ve birlik arzusundan dem vururlarsa bu herhalde samimiyet nişanesi görülemez. Halkın Kurtuluşu yazarları boş yere böyle göstermelik, sahte iyi niyet gösterileriyle tabandaki devrimci unsurların gözünü boyamaya çalışmasınlar, çünkü görünen köy, kılavuz istemiyor.

Halkın Kurtuluşu yazarları "birliğin temeli bugün açıktır" diyorlar. Biz de aynı kanaatteyiz. Bu Halkın Birliği'nin marksist leninist çizgisidir. İşte biz bu nedenle Halkın Kurtuluşu yazarlarının anti-marksist "bütünlüklü çizgilerini" eleştiriyoruz. Ve bunu yerine getirmeyi geciktirdiğimiz bir görev olarak ele alıyoruz. Marksizm-leninizme aykırı her türden sapmalara, görüş ve çizgilere karşı amansızca savaşılmadan devrimcilerin marksist-leninist hareketin çizgisi etrafında birleştirilemiyeceğini gayet iyi biliyoruz. Halkın Kurtuluşu yazarları anti-marksist sapmalara, görüş ve çizgilere karşı müsamaha, dostluk ve hoşgörünün bizden uzak olduğunu bilmeliler. Biz marksizm-leninizme, devrim davasına, halkımıza ve uluslararası komünist hareketin genel çizgisine sadakati, böyle ele alıyoruz, bunu sorumluluğumuzun gereği sayıyoruz. Yanlış yolda ayak direyenlerin ve ucuz taktiklere başvuranların kalem değil ne tutarlarsa tutsunlar hiçbir işe yaramıyacağını söylüyoruz.

Halkın Birliği parti ve birlik meselesini, dışındaki siyasi akımların ve geçmişin değerlendirilmesi meselesini yeniden ele aldı. Ve bu konudaki görüşlerini gözden geçirerek bir sonuca vardı. Bu Partinin Yolu dergisinin 2. sayısında derli toplu ortaya konacaktırır. Marksist-leninist hareket marksizm-leninizm dışı her türden akıma karşı mücadeleyi ısrarla ve kararlılıkla sürdürecektir. Parti görevine sıkı sarılmak bunu gerektiriyor.

Faşistler devrimci erlerin mücadelesini engelleyemez

Türk ordusunun bütününde silah altına alınan yoksul halk çocuklarına zulüm uygulanmakta, faşist eğitim verilmekte, angarya gördürülmektedir. Halk çocukları hakim sınıfların menfaatlerini korumak için halkın üzerine sürülmektedir. Özellikle devrimci fikirler taşıyan erler ve küçük rütbeli subaylar her türlü başkıya, zulme hedef olmaktadırlar. Gölcük Deniz Garnizonu'nda askerlik yapan devrimci erler üzerindeki zulüm bunun sadece bir örneğidir.

Gölcük Deniz Garnizonu'nda bulunan faşistler, gerek görev alanında, gerekse de Ana Üs Komutanlığı'nda devrimci erler üzerinde terör estirmektedirler. En adi küfürler yanında, devrimcilere en ağır işler gördürülmektedir. Faşistler, dört günde bir defa nöbet tutması gereken devrimci erlere, gecede iki kez nöbet tutturmakta ve sabahlara kadar çalıştırmaktadırlar.

Faşistler Halkın Birliği temin etmek için çıkan [illegible]erleri ve bir başka devrimci eri falakaya yatırmış, küfretmiş, Halkın Birliği sayılarını yırtmışlardır. Kovma ve hapishaneye atma tehditlerini de savurmuşlardır. Bir süre sonra devrimci erler bunun hesabını faşistlerden sorarak gereken dersi vermişlerdir. Bunun üzerine devrimci erlere birer hafta ceza verilmiştir.

Faşistler, devrimci erlere tecrit siyaseti uygulamakta, yeni gelen erlerle konuşmalarını önlemekte, ayrı yerlerde yatırmakta, aynı görevlere vermemektedirler. Devrimcilerden yana olan bir eri dövmüşler ve asılsız şeylerle disipline vermişlerdir. Ama bu baskılar, daha geniş bir kitlenin faşistlere nefret duymasına ve karşı çıkmasına yol açmıştır.

Faşistler devrimci erleri, gazetelere, polise ve garnizon karakoluna ihbar etmişlerdir. Ancak bütün bunlar devrimcilerin mücadelesini durduramamıştır ve durduramayacaktır.

Gölcük Garnizonu'ndaki devrimci askerler, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin saltanatının, milli demokratik halk devrimiyle yıkılacağını belirtiyor ve proletaryanın sembolu kızıl bayrağa olan bağlılıklarını bildirerek, hiç bir baskının kendilerini yıldıramıyacağını vurguluyorlar.

iskenderun

Askeri cezaevinde faşist baskılar

Türk ordusunda uygulanan faşist baskılar askeri cezaevlerinde daha ağır bir şekilde yürütülmektedir. Faşist disipline uymama başta gelmek üzere, çeşitli bahanelerle cezaevlerine atılan askerler, ağır zulüm altında ezilmektedirler. Iskenderun Askeri Cezaevi'ndeki mahkumlar da bu ağır zulme maruz kalmaktadırlar.

İskenderun Askeri Cezaevi'nde, idare faşistlerden oluşmuştur. Müdür MHP'lidir. Gardiyanlar da MHP'lilerden ve dini gericiliğin etkisindeki kimselerden oluşturulmuştur. Faşist idare, faşist kurallar koymuştur. Bununla da yetinmeyip mahkumlar arasına ispiyoncular yerleştirilmiştir. İspiyoncuların ihbarlarına göre, falaka, hücre cezası, yemek, ekmek ve su yasağı, açık havaya çıkma yasağı verilmektedir. Zaten verilen ekmek ve yemekler azdır ve hava alma süresi 15 dakikadır. Bunlar da cezayla ortadan kaldırılmaktadır. Hücrelerde insanlık dışı bir yaşam sürülmektedir. Bir mahkum uzun sürede hücrede kalmasının sonucu hastalanmış, ölümden zor dönmüştür.

Mahkumların, dış dünyayla bütün irtibatları kesilmek istenmektedir. Bunların dışında her türlü ağır iş mahkumlara gördürülmektedir.

İskenderun Askeri Cezaevi mahkumları, kurtuluşlarının demokratik halk iktidarıyla olacağını belirtmekte, Birlik-Mücadele-Zafer şiarıyla yürütülen halkımızın mücadelesinin zaferine olan inançlarını belirtmektedirler.

KARS

Yakınsu kasabası halkı mücadelelerinde örgütlenmenin önemini kavrayarak YAKINSU KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ'ni kurdu. Derneğin açılışında yapılan törende konuşmalar yapıldı. Konuşan arkadaşlar, "kitlelere güvenmenin ve birleşmenin" önemini anlattı. Kitle mücadelelerinin gericilere indireceği darbeleri anlattı.

Yakınsu kasabası halkı faşizme, sosyal-faşizme, iki süper devlete ve her türlü gericiliğe karşı mücadelede örgütlenerek yerini alacaktır. Yakınsu halkının çabası ve mücadelesi, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine güç katacaktır. Hiçbir gerici güç bunu önliyemez.

YAKINSU KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ YAŞIYACAKTIR!
DEMOKRATİK DERNEKLER KAPATILAMAZ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM VE İKİ SÜPER DEVLET!

"ZİYARRİ" GRUBUNUN ÇÖKERTİLMESİ VE ÜYELERİNİN EĞİTİLMESİ HAKKINDA, ARNAVUTLUK KOMÜNİST PARTİSİ KORÇA BÖLGE KOMİTESİNE MEKTUP.

7.Mart.1943

KORÇA BÖLGE KOMİTESİNE MEKTUP

ENVER HOCA

Sevgili Yoldaşlar,

Size aşağıdaki bilgileri veriyoruz. Tamamıyla talimatlara göre davranın. Söz konusu "Ziyarri"-Grubudur.

"Ziyarri"-Grubu kayıtsız şartsız Partiye katıldı. Bu şu yüzden oldu; çünkü bu grubun üyeleri liderlerine baskı yaptılar ve çünkü onların çalışmasının fraksiyoncu bir çalışma olduğu açığa çıktı. Grup olarak varlıkları, onları bir çöküşe götürdü. Diğer yandan bu Parti için bir başarıdır, çünkü gruplar çöktü ve yanlış yolu terkedip iyi komünistler olabilmek için, komünistlerin saflarına katıldılar.

Sizinle daha çok "Ziyarri" Grubu hakkında konuşacağız. Bu grup, çeşitli nedenlerden hem siyasi ve hem de örgütsel bakımdan gerçekten yanlış bir çizgiye sahipti, ama hepsinden önce de doğru bir faaliyetin nasıl yürütülebileceğini bilmiyorlardı.

"Ziyarri" (Zisi Andrea), Grubu içine yanlış fikirler taşıdı ve o diğerlerinin yanı sıra, milli Kurtuluş Mücadelesi hakkında da siyasi olarak ağır hatalar işlemeye başladı. O kokuşmuş bir milliyetçilik maskesi arkasına gizlenmek istiyor ve Mustafa Kruja'yla bağ kurmayı deniyordu. O, örgütsel hatalarına sebep olan, bu tarz diğer hatalar işlemeye de başlamıştı. Bununiçin de o, bağımsız, namuslu kalmayı istemeyerek saptı ve Mustafa Kruja'yla bir uzlaşma yaptı. Milli Kurtuluş Mücadelesi hakkında bu yanlış bakış açısından dolayı Grubunu "Balli Kombetar" hareketinin kuyruğu yaptı ve bunları bizzat kendisinin söylediği gibi, "Balli Kombetar"ın kuruluşunun suç ortakları haline getirdi.

"Ziyarri", eğer aslı varsa (Yunanistan Komünist Partisi'yle) kendisi tarafından baştan çıkarılmış bazı yoldaşlarla bağ kurdu. O, Mustafa Kruja'yla kurduğu ilişkide olduğu gibi, kendi karanlık amaçlarına erişebilmek için onları yozlaştırdı. "Ziyarri"nin Yunan Partisi'yle bağı da, başkalarını aldatabilmek için, gerçekte sadece kafasının içinde var olan, kendi uydurduğu birşeydir.

"Ziyarri"nin ilişkisi olan ve çizgisine inanan yoldaşlar hatalar yapmaya başladılar.

a) Arnavutluk Komünistlerinin birliği meselesinde. Hem Parti ve hem de Gruplar[2] birliği istiyorlardı, fakat onu "Ziyarri" (Z. Andrea) sabote ediyordu. O, bizden[3] üç yoldaşla temas kurdu. Onlar Parti ve Grup arasında bağı ayakta tutacak bir kişi saptadılar. Burda iki taraf da hata yaptı.

İlişkinin ve faaliyetin bu biçimi tümüyle yanlıştı ve Merkez Komitesi bu tarzı sürdürmeyi reddetti, fakat yoldaşlar "Ziyarri" Grubuna bu kararı bildirmediler. Böylelikle onlarla olan her türlü bağ kesildi.

b) Milliyetçilerle işbirliği çizgisinde. Milli Kurtuluş Mücadelesi içinde birlik isteyen namuslu milliyetçilerle işbirliğine engel olma konusunda objektif olunmalıdır. Onlar "Balli Kombetar"ın kuruluşuna, namuslu milliyetçilerle Parti arasındaki işbirliğinin gerçekleşmemesinin sonucu yardım ettiler. Bunun yanında Komünistlerde iki tarz görüş ortaya çıktı: Şiddetle mücadele eden Komünistler ve barışçı Komünistler. Dolayısıyla da, komünist ilkeleri sağ milliyetçiliğin dümen suyunda yürümeye terkedildi. Onlar önceden Arnavutluk'da var olan gerçek halk ordusunu temsil eden Partizan Müfrezeleri içinde zamanla kendi müfrezelerini oluşturdular. Çeşitli milliyetçi sloganları benimsediler ve tamamıyla hatalı bir tarzda yayın çıkardılar. Bir Merkez Komitesi, Bölge Komiteleri ve Üç Hücre oluşturdular. Bunların tümü de yanlıştı, çünkü zaten Lenin'in ve Stalin'in ilkelerine göre bir Parti vardı.

Partiye alacağımız bu yeni yoldaşlar karşısındaki tutumumuzun daima nasıl olacağı ve onları nasıl birleştireceğimiz konusunda yoldaşlar yukarda söylediklerimizi devamlı düşünmelidirler.

Her şeyden önce bu çalışmada eski tecrübelerimize başvurmalıyız. Bize gelecek olan gruplardan yoldaşlara karşı her safhada gruplar zamanındaki gibi olacağız.

Partimiz bu hastalıktan kurtuldu ve yoldaşlar yeni yoldaşların durumunu da iyileştirmeye ve bir düzeye yükseltmeye çalışıyorlar. Çünkü bu yoldaşlar, kendileriyle mücadele edilmiş bir grupdan geliyorlar. Onlar siyasi ve örgütsel olarak çok düşük bir seviyededirler. Onlar hatalar yaptılar ve Parti'nin ne olduğunu ve onu sevmenin ne anlama geldiğini bilmiyorlar. Ama onların çoğunluğu Komünizmden yanadırlar, komünisttirler ve Partiye sahip çıkıyorlar.

Yoldaşları yakalandıkları grup hastalıklarından kurtarmak için, Parti hangi silahları kullandı? İlkin; Parti, anlatma ve ikna metodlarıyla çalıştı. Yoldaşların kalbinde Parti sevgisi uyandırdı ve yoldaşlara disiplini ve gizliliği telkin etti, şahsi ilişkilerden yararlanılmasını önledi. Örgütsel bakımdan gözlerini açma, böylelikle Partiye hiç bir tehlikeli unsurun ayağını atamamasını sağlama sorumluluğunu edindiler. Son olarak da, tüm sallantılı Parti düşmanı fraksiyonist unsurlar ve hizipçilik taraftarları partiden atıldılar.

Biz aynı şekilde yeni yoldaşlara da, her açıklamayı her nasihatı ve her yardımı yapmalıyız. Yeni yoldaşlara sürekli, Partinin disiplinin, gizliliğin, hücrenin, örgütsel bağların ne olduğunu ve Parti çizgisini, Milli Kurtuluş Mücadelesi çizgisini ve Komünist Enternasyonal'in direktiflerini açıklamalıyız. Bunu, büyük açıklıkla, büyük sabırla, tüm inançla yapmalıyız. Çünkü bu yol daşların şimdiye kadar, örgütsel çizgileri nasıl yanlışsa, fikirleri de o kadar yanlıştı. Onlara, teorik ve siyasi ilerlemeleri için her olanak sağlanmalı, öğrenebilecekleri, tüm Parti materyalleri emirlerine verilmelidir. İkna edilmeli, ikna edilmeli ve bir kere daha ikna edilmelidirler. Ama her şeyden önce yoldaşlar gözlerini açmalıdırlar. Partiyi gözbebekleri gibi sakınmaları, Partinin birliğini ve saflarının temizliğini korumaları için ve her hastalığın nükset mesini önlemek için devamlı tetikte olmalıdırlar.

Yeni yoldaşlara iş vermelisiniz, onlara nasıl çalışacaklarını göstermelisiniz ve ayrıca dışarıya her şeyin sızmamasını onlardan istemelisiniz. Tek kelimeyle; onlara güvenilir önderler ve gerçek komünistler olmalısınız, bunun için iyi yoldaşları kazanmaya, hata yapanları düzeltmeye ve Parti düşmanlarını safdışı etmeye çabalamalısınız.

Yukarıda da belirtildiği gibi, bu grup "Balli Kombetar"ın suç ortağı idi ve üyelerinin bir kısmı milliyetçilik maskesi altında faaliyet gösterdi.

Peki biz şimdi ne yapmalıyız? "Balli Kombetar" içinde bulunan gruptan yoldaşlar, "Balli Kombetar" içinde fraksiyon olarak çalışmayı sürdürecekler. Bu fraksiyon "Balli Kombetar"ın devrimci milliyetçi kesimiyle ortaklaşa, bunlara Partiyle sıkı işbirliğini ve Milli Kurtuluş Konseylerine katılmayı kabul ettirmeyi başarmalı, bunun için Partinin, "Balli Kombetar"ın, tüm namuslu Partisiz milliyetçilerin katılacağı büyük bir konferans yapılmasını savunmalıdır. Fakat her şeyden önce bizim fraksiyonumuz, "Balli Kombetar"ı etkisine almalı ve onu işgalcilere karşı direkt mücadeleye katılmaya zorlamalıdır. O, "Balli Kombetar" içindeki tüm uzlaşmacılarla mücadele etmeli, şüphelileri ve korkakları tarafsızlaştırmalı ve her durumda bizim müfrezelerle "Balli"nin Müfrezelerinin kardeşliğini sağlamalıdır. O,"Balli"de, Milli Kurtuluş Mücadelesi için tek bir komuta oluşturulmasında ısrar etmelidir. O, ordu ve jandarma kurulması hakkında "Balli Kombetar"daki gericilerin görüşleriyle mücadele etmelidir, çünkü Halk Ordusu ve Halk Jandarması dağlarda oluşturulacaktır, faşist kışlalarda değil. Fraksiyonumuz orada, bu şekilde faaliyet göstermelidir, çalışma normal devam ettiği için diğer şeyler üzerine tekrar söz söylemeye gerek yoktur.

Grupları nasıl kabul edeceksiniz? Şimdi onların sözde Merkez Komitesinden yoldaşlar hiç bir şey ifade etmiyor. Bölgeler bu durumdan kendi sorumluları vasıtasıyla haberdar edildikten sonra onlar bize her yerdeki ilişkilerinin listesini verecekler. Bunun takiben size, bölgenizin grup sorumlularıyla temas kurabilmeniz için sonucu bildireceğiz.

Bu sorumlular size, silahları ve bagagleriyle [x] birlikte "ordusu"nu teslim edecek. Eğer bizim yoldaşlardan biri onların hücrelerine girer ve bunları tasfiye ederse çok iyi olur, ama bunun için, onlarla temas kuracakları ikna etmek gereklidir. Aksi takdirde, size teslim edecekleri yoldaşların listesini özenle inceleyin. Nerede şüphe ediliyorsa onunla yada onlarla konuşun, davanın daima daha iyi ilerlemesi için niceliğe değil, niteliğe bakmaya onları ikna edin çünkü kararsızlar eğitim gruplarında kalabilirler ve eğer onlar iyi olursa hemen Partiye alınabilirler. Sorumlulara, bir yoldaşı uzun süre eğitim gruplarında tutmanın, onu partiden atmak zorunda kalmaktan daha iyi olduğunu söyleyin. Diğer yandan ona yoldaşları tanıdığı için sorumluluk taşıdığını anlatmalısınız. Size gelen bu yoldaşlarla altı-yedi kişilik hücreler oluşturun, ama yukarıda gösterdiğimiz gibi çalışmaları için, bizden iki yada üç iyi ve kararlı yoldaş aralarına girmelidir.

Size gelen yeni yoldaşları, eski hücrelere sokmayın.

Öyleyse şimdi, onlara karşı mücadeleye ve onları eleştirmeye son verin ve onlarla Partiye alınana kadar kardeşçe geçinin.

Hiç bir hata yapmamanız için mektubu dikkatlice okuyun.

Dostça Selamlar

Selami[4]

ENVER HOCA YOLDAŞIN SEÇME ESERLERİNİN I. CİLDİNDEN, ALMANCA'DAN ÇEVRİLMİŞTİR.

dipnotlar

(x) Bagagli (Orijinalde İtalyanca): teçhizatlar.
(1) "Ziyarri" Grubunun üyeleri.
(2) "Ziyarri" Grubu.
(3) AKP ile "Ziyarri" Grubu temsilcileri arasında birliği müzakere için ilk buluşma 1943 Ocağında olmuştu.
(4) Yoldaş Enver Hoca'nın Milli Kurtuluş Mücadelesi boyunca kullandığı takma adlardan biri.

Anti-Faşist Arnavutluk Kadınlar Örgütünün Kurulması Hakkında Genelge

14.Nisan.1943

ENVER HOCA

Sevgili Yoldaşlar,

Faşist işgalcilere karşı mücadelede; hal kımız için tayin edici olan bu mücadelede; kadın önemli bir rol oynuyor.(1) Milli Kurtuluş Mücadelesinin bu önemli faktörü karşısında örgüte daha çok görevler düşüyor. Ama baş görev, Arnavutluk Kadınlarının Anti-faşist Cephesinin teşkilidir.

Bu cephenin teşkilinde, her kategori ve her sosyal tabakadan kadınların geniş bir kitlesi alınmalıdır. Kadınların toplanması için Konferanslar en iyi araçlardır, ama bunlar pratik hayatın dışında meselelerin tartışıldığı akademik toplantılar olmamalıdır. Bu toplantılar; kadınların kendi somut ihtiyaçlarından -göz altına alınmalara, tehditlere, kurşuna dizilmelere vs. karşı protestolarından, ekmek taleplerinden- oluşmalıdır. Bu toplantılarda ve konferanslarda, sadece yüksek politikadan söz edilmemeli,aynı zamanda da ihtiyaçlar, baskılar, faşizm hakkında, bu hiç sevilmeyen düşman hakkında mücadelenin gerekliliği ve bu Kurtuluş Mücadelesinde kadınlara düşen görevler üzerine konuşulmalıdır. Mücadele bize çalışmamız için gerekli malzemeyi sağlar. Zaman zaman duyurular, propaganda yazıları, çeşitli çağrılar, anlaşılır ve basit tarzda, kadınlarla birlikte hazırlanmalıdır. Böylelikle ve Parti ve gençlik organları tarafından, kadınlarda düşmana karşı kin uyandırılmalı, onların gaddarlıkları, kundakçılıkları, kadınları ve çocukları katletmeleri ve diğer suçları anlatılmalıdır. Bu toplantılarda; sağlık, çocuk eğitimi, iyi bir ev kadınının çalışması ve görevleri üzerine de konuşulmalıdır. Belki onlara lüzumsuz ve tatsız gelebilir ,ama, kadın yoldaşlar ya da bu faaliyete elverişli olanlar, sabırlı olmalılar ve kadınlara bu bilgilerin gerekliliğini açıklamalıdırlar. Öncelikle köylerde okumayazma bilmemeyi ortadan kaldırmak için çeşitli kurslar çok değerlidir ve cephenin teşkiline çok katkısı olacaktır. Her şeyden önce mümkün olduğu kadar. terzilik ve hastabakıcılık kursları açılmalıdır, çünkü mücadele şimdi günden güne daha çok keskinleşiyor. Şurası önemle vurgulanmalıdır ki; çeşitli toplantılara, kurslara ve Konferanslara, faşizme karşı mücadeleye şu ya da bu şekilde yardımcı olmak isteyen tüm kadınlar katılmalıdır. Anti-faşist ya da Zogo'cu,"Balli Kombetar"dan yana yahut dindar olup olmadıklarına bakılmaksızın, hangi eğilimden ya da siyasi akımdan yana olursa olsunlar, düşmana karşı mücaleleden yana olan şehirden ve köylerden tüm kadınlar bunlara katılmalıdır. Bu bakımdan hiç bir sekterliğin olmaması gerekir. Kadınların "Balli Kombetar"ın etkisi altında olduğu şehirlerde, onlarla tümüyle ve doğru işbirliği yapılmalıdır.

Konferanslardan anti-faşist Kadınlar Konseyi doğacaktır. Bu Konseyler şu şekil de teşkil edilecektir: Konferansın yapıldığı semtten olan kadınların kendilerinin seçtiği Semt Konseyi meydana getirilecektir. Bir çok semtin konseyleri tarafından Şehir Konseyine katılacak bir kadın tesbit edilecektir. Bu Konseyin gerekli görülen kadar üyesi olacaktır. Konseyler de meşguliyete ve ihtiyaca göre oluşturulabilir. Köylülerin toplantıları ve Konferansları, şehir Konseyiyle irtibat halinde olan Köy Konseyini seçer. Bu, Konseylerin oluşturulması'en iyi demokratik tarz ve biçimdir ve çoğu kez tercih edilir. Ama, sadece tek yöntem değildir. Eğer Konseyleri seçme imkanı yoksa, o zaman ilk önce Şehir Konseyi yukarıdan en elverişli ve aktif kadınlardan bir Konsey seçer. Bu Konsey, Şehir Konseyi tarafından atanan ve semtlerdeki kadınlar tarafından seçilmemiş olan Semt Konseylerini örgütlemeyi üzerine alır. Her semt Konseyinde, şayet imkan varsa Partili bir kadın yoldaş bulunur. Ama şehir konseyinde bu durum kayıtsız-şartsız olmalıdır. Bu Konseyler kadınların isteklerinin gerçek bir ifadesi olmalıdır. Onların görevleri, olabildiğince çok şehirli ve köylü kadını Arnavutluk Kadınlarının Anti-faşist Cephesi'ne kazanmaktır.Bu kadınlar, ajitasyon ve propogandayla, müfrezelerin tüm gereken lüzumlu eşyalarının teminiyle, çeşitli kurslarla vede partizanların ve gönüllülerin saflarının savaşçı genç kızlar ve kadınlarla güçlendirilmesiyle ilgilenirler. Partili kadın yoldaşlar, en iyi kadın savaşçılar ve tüm diğer kadınlar için iyi birer örnek olmalıdırlar.

Eğer imkan varsa, Şehir Konseyinin bir üyesi ilgili bölgenin Milli Kurtuluş Konseyi'ne de katılabilir. Çeşitli toplantılardan, örgütsel bakımdan yararlanmalıyız ve en iyi ve en kararlı genç kız ve kadınlarla Öğretim Grupları oluşturmalıyız. Bunlardan örgütün saflarını kuvvetlendirecek yeni parti üyeleri doğacaktır.

MERKEZ KOMİTE ADINA
DOSTÇA SELAMLAR
VALBONA[2]

dipnotlar

(1) Aşağı-yukarı 6.000 kadın ve genç kız el de silah Milli Kurtuluş Mücadelesine katılmıştı.

(2) Yoldaş Enver Hoca'nın Milli Kurtuluş Mücadelesi boyunca kullandığı takma adlardan biri.

İlk defa "AEP Ana Dökümanları"nda yayınlanmıştır, Cilt I. Tiran, 1960
Enver Hoca Yoldaş'ın Seçme Eserleri'nin I. cildinden Almanca'dan çevrilmiştir.

Arnavutluk Kadınlar Birliği'nin Çağrısı

Bütün dünyanın ilerici kadınlarının uluslararası dayanışma günü olan 8 Mart dolayısıyla, Arnavutluk Kadınlar Birliği Genel Konseyi, ülkenin tüm kadınlarına bir çağrı yayınlamıştır.

Diğer şeylerin yanısıra, çağrı şunları belirtmektedir: Yeni sosyalist Arnavutluk'un kadınları, bu muhteşem güne, özgür, mutlu, bütün emekçi halkın, bütün dünya kadınlarının siyasi ve sosyal kurtuluşları için, tüm insanlığın parlak geleceği için, faal inşacılar ve zaptedilemiyen savaşçılar olarak bakmaktadırlar.

....

Arnavutluk kadınları 8 Mart'ı Parti'nin saflarında ve bölünmez bir birlik içerisinde, dünyanın tüm ilerici kadınları ve halkları ile, demokrasi ve ilerleme için sosyal ve milli kurtuluş için mücadele eden herkesle dayanışma içinde ve proleter enternasyonalizmi duygularıyla kutlamaktadır.

Son olarak, Arnavutluk Kadınlar Birliği Genel Konseyi, kadınların, sömürgeciliğe ve yeni-sömürgeiciliğe karşı, iki süper devlet, ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı, modern revizyonizme ve oportünizme vede tüm uluslararası gericiliğe karşı özgürlük, bağımsızlık, ve milli egemenlik için mücadele eden özgürlüğe aşık tüm halklarla omuz omuza sürekli olarak uyanıklıklarını ve askeri hazırlıklarını sağlamlaştırmaları için çağrıda bulunmaktadır.

ATA,
31 OCAK 1978

STALİN'in ADI MODERN REVİZYONİZME ve YENİ OPORTÜNİZME KARŞI MÜCADELE BAYRAĞIDIR

Dünya işçi sınıfının önderi, büyük marksist-leninist Stalin'i 5 Mart 1953'te kaybettik. Leninizmin uygulayıcısı ve O'nu bütün sapmalara karşı zafer dolu mücadelelerle devam ettiren Stalin'in ölümü, Rusya proletaryası için, dünya proletaryası için ve emperyalizme karşı mücadelede bütün ezilen halklar ve milletler için büyük bir kayıptı.

Sağlığında gerçek yüzlerini gizleyerek SBKP(B)'nin yönetimine kadar girmeyi başaran Kruşçev revizyonistleri, O'nun ölümünden sonra parti ve devlet yönetimini bütünüyle ele geçirerek Rusya'da kapitalizme geri dönüşü adım adım inşa ettiler.
Kruşçev revizyonisti ve halefi Brejnev, Leninizmi ve sosyalist inşayı yıkmak için baş ta Stalin'in adına saldırdılar.
İçte proletarya diktatörlüğünü bürokrat burjuva diktatörlüğüne dönüştüren Kruşçev-Brejnev revizyonistleri, Lenin'in, Stalin'in fikirlerine karşı, emperyalizm ve proleter devrimleri meselelerinde ve daha bir dizi temel meselede marksizm-leninizme karşı mücadele ettiler.

1960'larda Stalin'e bağlı olmak modern revizyonizme karşı çıkmak demekti. Stalin'in adını bayrak yaparak marksizm-leninizm yolunda yürümek demekti.

Bugün Stalin'in fikirlerine bağlı olmak, marksizm-leninizm yolunda yürümek, "Üç Dünya Teorisi"ne, modern revizyonizmin ikiz kardeşi uluslararası yeni oportünist akıma karşı çıkmak demektir.

Stalin'in fikirleri ve bu fikirlerin sarsılmaz takipçisi marksist-leninist hareket yaşıyacak, modern revizyonizm ve ikiz kardeşi uluslararası yeni-oportünist akım tarihin çöplüğüne atılacaktır.

Oportünizm daha da ezilecektir

5 Şubat'ta Afşin'in KÖTÜRE Köyünde "Üç Dünya Teorisi" üzerine Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu taraftarlarıyla, Aydınlık oportünizmi taraftarları arasında bir tartışma yapıldı. Tartışmaya 60-70 kişi katıldı.

Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu taraftarı konuşmacı arkadaşlar "Üç Dünya Teorisi" nin halka ve devrime düşman, emperyalizme hizmet eden özünü ortaya koydular.

Aydınlık oportünizmi taraftarı bu gerçekleri gizlemeye ve Brejnevlerin teorisinin ikiz kardeşi olan bu teoriye Brejnev'in karşı çıktığını söyliyerek teorinin "devrimciliğini" bu şuna göstermeye çalıştı.

Tartışma "Üç Dünya Teorisi" nin devrimi reddeden yüzünü, emperyalizme hizmet eden niteliğini ortaya çıkardı ve böylece marksizm-leninizmin doğruluğunu ve oportünizmi yenilgiye uğratacağını bir kez daha gösterdi.

KADINLAR PROLETARYANIN BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞMELİDİR

Yiğit Amerikalı kadın dikim işçilerinin 8 Mart 1886'da "eşit işe, eşit ücret" sloganıyla direnişe geçmelerinden ve burjuvazi tarafından alçakça katledilmelerinden bugüne tam [illegible] yıl geçti. Onların canlarını feda ederek başlattıkları kadınların yüce kurtuluş mücadelesi, bugün her zamandan daha çok bütün dünya emekçi kadınları tarafından devam ettirilmektedir.

Yiğit dikim işçisi kadınların bu haklı mücadelesi Clara

Zetkin öncülüğünde 1910'da Kopenhag'da toplanan Sosyalist Kadınların İkinci Uluslararası Konferansı'nda, 8 Mart'ın Uluslararası Kadınlar Günü olarak kabul edilmesiyle bayraklaşmış, ve tüm dünya emekçi kadınlarının kurtuluşu için bir çağrı olmuştur.

8 Mart, Türkiye'nin emekçi kadınları için de uyanmaları ve mücadeledeki yerlerini almaları için bir çağrıdır.

Bugün, kadınlarımız toplumsal düzen tarafından ezilmektedir. Bugünkü komprador patron ağa düzeninde kadınlarımız erkeklerle eşit hakları yoktur. Kadınlara "eşit işe, eşit ücret" verilmemiştir, söz hakkı olmayan kadın, alınıp satılabilen bir varlık gibi görülmektedir.

Kadın üzerindeki baskı ve sömürü tarihte özel mülkiyetin ortaya çıkmasıyla başlar. Özel mülkiyetin, sömürünün doğuşu, kadını toplumsal üretimden koparmış, sadece çocuk yapmak, yemek pişirmek gibi ihtiyaçları , karşılamakla uğraşan, erkeğin kölesi, alınıp satılan bir mal durumuna düşürmüştür.

Toplum sınıflara ayrıldığında doğal olarak kadınlar da sınıflara ayrıldılar, yani ezilen sınıfın kadını ve ezen sınıfın kadını. Kadın toplumsal üretimden koparılarak "ev kölesi" durumuna gelirken, ezen sınıfın kadını kendi sınıfıyla birlikte ezilen sınıfın ve ezilen sınıfın kadınının hakimi durumuna geldi. Ezilen sınıfın kadını kendi sınıfıyla birlikte üretici güç durumundaydı ve ezen sınıf için çalışmak zorundaydı. Bu anlamda ezen sınıfın kadını ile ezilen sınıfın kadını arasındaki fark; her ikisi de toplumsal baskıya maruz kalırken ezilen sınıfın kadınını katmerli baskıya, sınıf baskısına da maruz kalmasıydı.

Sınıfsal sömürü ve baskının dışında kadın üzerinde varolan toplumsal baskı, özel mülkiyete ve sömürüye dayanan bütün toplumsal düzenlerde devam etti.

Kadınlar, sınıflı toplum ortaya çıktığından bu yana sınıflararası mücadelede, kendi sınıflarıyla birlikte mücadele etmişlerdir. Köleci toplumda, köle sahiplerine karşı mücadelede, feodal toplumda, feodal beylere karşı mücadelede, kapitalist toplumda burjuvaziye karşı mücadelede, sosyalist toplumda, sosyalist inşa yolunda revizyonizme, oportünizme, her türlü burjuva düşüncesine karşı mücadelede kendi sınıflarının saflarında yer almışlardır.

Kadının gerçek kurtuluş mücadelesi kapitalist toplumla birlikte başlar. Bugüne kadar kadın kendi sınıfının kurtuluşu için mücadele ederken, artık kendi kurtuluşu için de mücadele etmeye başlamıştır. Kapitalist toplumla birlikte emeğinden başka satacak hiçbir mülkü olmayan sınıf, proletarya da ortaya çıktı. Böylece insanlık tarihi içinde kapitalizm özel mülkiyeti ve sınıfları ortadan kaldıracak tek sınıf olan proletaryayı yaratmış oluyordu. O halde kadını gerçek kurtuluşuna göterecek tek sınıf da proletaryaydı. Kadının gerçek kurtuluş mücadelesi ile proletaryanın kurtuluş mücadelesi bütünleşmiş oluyordu. Böylece kadının kurtuluş mücadelesi ile proletaryanın kurtuluş mücadelesi arasındaki bağ ortaya çıkmış oluyor.

Özetlersek, kadının toplum tarafından baskı ve sömürü altında tutulmasının kaynağı özel mülkiyettir ve kadının tam kurtuluşunu gerçekleştirecek olanda özel mülkiyeti, sömürüyü ve sınıfları ortadan kaldıracak olan proletaryadır.

İşte bu nedenle ülkemizin cefakar kadınları bir yandan sömürü ve zulmün ortadan kalkması için, diğer yandan kadın üzerindeki baskının kalkması için hergün daha büyük yığınlarla mücadeleye atılıyorlar. Onlar burjuvazinin aşılamağa çalıştığı kölelik ruhunu ve yoz kültürünü bir kenara atarak, "kadınlar katılmadan devrim olmaz" şiarıyla mücadeledeki şerefli yerlerini alıyorlar. Bugün bu mücadele gelişirken, yolundan saptırıp sömürücü sınıflar için zararsız hale getirmeye, hatta gerici amaçlara alet etmeye çalışan çeşitli dernekler vs. kurulmaktadır. Bu mücadele burjuva ve sosyal-faşist dernekler tarafından kendi gerici amaçlarına alet edilmeye çalışılmaktadır. Kadının toplum tarafından ezilmesi, ve baskı altında tutulmasından, sözde "yakınan" hakim sınıflar yoz burjuva klüpleri durumunda olan kadın dernekleri kurmaktadır. Kadın üzerinde baskı ve sömürünün kaynağının, onun cahilliğinde, geri kalmışlığında olduğunu söyleyen bu dernekler, kadının sözde "kurtuluşu" için kanun karşısında eşit haklar istemektedirler. Kadına bazı hakların verilmiş olduğu ülkemizde, bu hakların tam anlamıyla uygulanmadığı da bir gerçektir. Bugün kadına eşit hakların tanınmasından bahseden burjuvazi , aslında kadın üzerindeki baskının kaynağı olan kendi sömürüsünü gizleme çabasındadır. Kadına "eşit işe, eşit ücret" vermeyen hakim sınıflar, kadına eşit hakları tanınmasını yalnızca kağıt üzerinde kabul edebilir. Bu derneklerin amacı kadının kurtuluşu için mücadelede saflarını almasını önlemektir.

Kadının kurtuluşu için mücadele ettiğinden bahseden sosyal faşist "İlerici Kadınlar Derneği"nin de amacı aynıdır. İşçi sınıfının ve kadının kurtuluşu için mücadele ettiğinden dem vuran sosyal-faşist İKD, son Maden-İş grevinde olduğu gibi pratikte kimden yana olduğunu ortaya koymaktadır. İşçi sınıfını patronlara satan Maden-İş sendika ağalarının şakşakcılığını yapan İKD nasıl kadının kurtuluşundan bahsedebiliyor? Kadını gerçek kurtuluşa götürecek olan işçi sınıfından yana olmayan ve hele işçi sınıfını patronlara satanlar ve onun yandaşları, kadınların kurtuluş mücadelesine sahip çıkamazlar. Onların amacı yalnızca emekçi halk üzerinde kendi sosyal-faşist diktatörlüklerini kurmaktır. Kadının baskı ve sömürüye, karşı mücadelesini kendi sömürücü emellerine alet etmektir. Sosyal-faşist İKD yalnızca bununla da kalmıyor, dergilerin sayfalarında, "Bir grevcinin karısı nasıl olmalıdır" başlıklı resimli yazısında, kocan grevden döndüğünde güler yüzlü ol, ona yemek yap diyerek, kadına "ev kölesi" olmasını öğütlüyor. Bunları öğütleyen İKD, değil kadınların kurtarmayı, kadınları ilelebet "ev kölesi" durumunda tutmayı amaçlamaktadır.

Bunun yanısıra bugün emekçi kadınlarımız, tarihte olduğu gibi yine kendi sınıfının safında baskı ve sömürüye karşı mücadele etmektedir. Gecekondu yıkımlarında, 1 Mayıslarda, grevlerde, sendikal mücadelede, toprak mücadelesinde, saflarını almaktadır. İşte bu mücadele içinde gerçek kadın örgütleri doğacak ve marksist-leninistlerin önderliğinde devrim mücadelesine güç katacaktır.

8 Mart 1978, Türkiyeli emekçi kadınların kurtuluşları yolu üzerine dikilen, tüm halkımızın kurtuluşunu engelleyen emperyalizme, sosyal-emperyalizme komprador burjuvazi ve toprakağalarına karşı bağımsız ve de-

mokratik Türkiye için kararlılıkla mücadele ettikleri bir gün olsun.

8 Mart 1978, Türkiyeli emekçi kadınların faşist diktatörlüğe, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı tek cephede birliğini geliştirdikleri bir gün olsun.

8 Mart 1978, Türkiyeli emekçi kadınların sömürünün ve baskının kaynağı olan üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete son vermek ve sosyalizmi kurmak amaçlarını kavramada ilerledikleri bir gün olsun.

8 Mart 1978'de, Türkiyeli emekçi kadınlar, Arnavutluk Kadınlar Birliği'nin yapmış olduğu çağrıya kararlılıkla desteklemeli ve bütün ülkelerin kadınlarıyla enternasyonal dayanışmayı geliştirmelidirler.

YAŞASIN ULUSLARARASI KADINLARIN BİRLİK VE DAYANIŞMA GÜNÜ 8 MART!
YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYELİ KADINLARIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI İÇİN TEK CEPHEDE BİRLİĞİ!
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZMİN IŞIKLI YOLU!

Arnavutluk Kadınlar Birliği'ne telgraf

Arnavutluk Kadınlar Birliği Genel Konseyi'ne,

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günün'de, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu şanlı Arnavutluk Emek Partisi önderliğinde, kararlılıkla mücadele eden Arnavutluk kadınlarını enternasyonalist duygularımızla selamlarız. Arnavutluk kadınlarının milli ve sosyal kurtuluş için faşist işgalcilere karşı mücadeledeki kahramanlığı, sosyalizmin inşasındaki fedakarlığı, AEP etrafındaki çelikten birliği, bizim için ve dünyanın bütün emekçi kadınları için büyük bir ilham kaynağıdır.

Ülkemizde de gecekondu mahallelerinde, fabrikalarda, köylerde kadınlarımız uyanmakta, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine hızla katılmaktadırlar. Marksist-leninistlerin önderliğindeki kadın hareketi eksik ve zaaflarına rağmen gelişip güçlenecek, umut dolu bir harekettir. Modern revizyonistler sahte kadın örgütleriyle kadınlarımızın mücadelesini Rus sosyal-emperyalizminin uşağı sosyal-faşist bir iktidar kurma amaçlarına alet etmeye çalışmaktadırlar. Fakat Amerikancı faşistler gibi bunların gerçek yüzü de her geçen gün daha da açığa çıkmaktadır. Ne Amerikancı faşistler, ne modern revizyonistler, ne de uluslararası yeni-oportünist akımın savunucuları bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde kadınlarımızın marksist-leninist hareketin etrafında toplanmasını engelliyemiyecektir.

Arnavutluk kadınlarının örgütü Arnavutluk Kadınlar Birliği'nin, 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü vesilesiyle, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve dünya gericiliğine karşı mücadelede dünya kadınlarına birlik ve dayanışma çağrısını kararlılıkla destekliyoruz. Uluslararası yeni oportünist akımın ihanetinin de dünya kadınlarının mücadelesini ve birliğini engelliyemiyeceğine inanıyoruz.

YAŞASIN ARNAVUTLUK KADINLAR BİRLİĞİ!
YAŞASIN ARNAVUTLUK VE TÜRKİYE EMEKÇİ KADINLARININ ENTERNASYONALİST DAYANIŞMASI!
YAŞASIN DÜNYA KADINLARININ BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM İÇİN MÜCADELEDEKİ BİRLİK VE DAYANIŞMASI!

HALKIN BİRLİĞİ TARAFTARI
DEVRİMCİ KADINLAR

Bu telgraf, 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü dolayısıyla Halkın Birliği taraftarı kadınlar tarafından Arnavutluk Kadınlar Birliği Genel Konseyi'ne gönderilmiştir.

H.Yolu tabanındaki devrimciler; oportünist şeflerle bağlarınızı keserek Marksist - Leninist harekete katılın

Halkın Yolu 50. sayısında yayınına bir süre ara verdiğini açıkladı. Gerekçe olarak da iki çizgi arasındaki mücadelenin bir sonuca varmadığını gösterdi. Bu her bakımdan çürük ve tutarsız bir gerekçedir. Çünkü Halkın Yolu içindeki iki çizgi mücadelesi bir sonuca varmıştır, saflar bellidir. Halkın Yolu yazarları oportünizmi, uluslararası yeni oportünist akımın safını seçerken, devrimci tabanın çoğunluğu marksizm-leninizmi, uluslararası marksist-leninist hareketin safını seçmişlerdir. İşte Halkın Yolu yazarlarına iflas bayrağı çektiren bu gerçektir.

Halkın Yolu'nun oportünist yazarları bir süreden beri sinsi yöntemlerle tabandaki devrimci kadrolara "Üç Dünya Teorisi"ni kabul ettirmeye çalışıyorlar. Bu çabanın en bariz örneği sözümona "Mao Zedung'u özümleme kampanyası"dır." Fakat böyle sinsi yöntemler uzun ömürlü olmaz, istenilen sonuca götürmez. Halkın Yolu'nun oportünist yazarlarını da arzuladıkları sonuca götürmiyecektir.

Bugün Halkın Yolu'nun tabanındaki devrimcilerle, oportünist şefleri birleştiren hiçbir ortak temel yoktur. Yol ayrı, iz ayrıdır. Oportünist şefleri marksist-leninist hareket birçok kez uyardı, eleştirdi, ilerledikleri yolun çıkmaz olduğunu, batak lık olduğunu hatırlattı, bu yolu terketmeye çağırdı. Fakat onlar yanlışlarında ayak diredi ler, bu uyarı ve eleştirile re kulak asmadılar. Bir ara keskin iik, "sol" gevezelik vaazetmeye çabaladılar. Bu, sağcı özü perdeleme girişimiydi. Marksist-leninist hareket palavra edebiyatının gerçek niteliğini ortaya koydu, Halkın Yolu yazarlarının ilkesiz birlik anlayışlarını yere çaldı. Aydınlık oportünistleriyle parti kurmaya çalışanların, sonunun onlardan parlak olamıyacağını ısrarla belirtti. Halkın Yolu'nun oportünist yazarları eleştirilerden öğrenmeye ve özeleştiri yapmaya yanaşmadılar, anti-marksist dünya görüşlerinin ifadesi olan ortayolcu eklektik çizgilerini uzun süre yaşatabileceklerini zannet tiler. El altından, sinsice mark sist-leninist harekete kara çal maya yeltendiler, tahrifat ve entellektüel gevezelikle doğru fikirleri çürütebileceklerini sandılar. Sınıf mücadelesinin ateşinde paçavraya dönen anti-mark sist çizgilerinin orasını burasını yamamaya giriştiler, yama tutmadı. Marksist-leninist hare ketin doğru fikirleri karşısında ezildikce, iflas ettikçe daha sinsi yöntemlerle çamur atmaya başladılar. Bu tabandaki devrimci kadroların Halkın Birliği'nin tek doğru çizgisinde birleşmesinin önüne barikat kur ma amacını taşıyordu. Onlar bu amaçla ilkesiz blok girişimlerine hararetle katılıp, marksist-leninist hareketi tecrit etme gerici, tekkeci manevrasına iştirak ettiler. Ama bunlar da birbiri ardısıra iflas etti.

Marksist-leninist hareket ül kemizde uluslararası yeni oportünist akıma karşı mücadele bay rağını açtığında, "darbecilik", "acelecilik", "sahte bayrak" vb suçlamalarıyla kara çaldılar, oportünizme karşı mücadeleyi za yıflattılar. İyice oportünizmin dümen suyuna girdiler ve nihayet bataklıkta yerlerini aldılar. Zaten marksist-leninist çiz giye karşı çıkmanın sonu oportü nizm bataklığıdır.

Oportünist şefler hala taban daki devrimcilere karşı kuzu pos tuna bürünüyor, oportünizmi kabul ettirmek için bütün hünerlerini gösteriyorlar. Grupçuluk tekkecilik onların gözünü karartmıştır. Hülyaları oportünizm şampiyonluğunu Aydınlık'ın elinden almaktır. Bunun için onun "tekelini kırmaktan" bahsediyorlar. Ama bunu yaparken, dürüst devrimcileri de peşlerinden sürüklemek, suç ortağı yapmak istiyorlar. "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci yüzünü devrimci laflarla süslemeyi de bu amaçla yapıyorlar. Ve yine bu yüzden sözümona "bölücülere" "yıkıcılara" veryansın ediyor, "entrika ve komplolara kararlılıkla karşı durmaktan" dem vuru yorlar. Kimdir entrikacı, komplocu? El altından "Üç Dünya Teorisi"ni kabul ettirmeye çalışanlar oportünizmin sürat maratonuna katılanlar dururken entrikacıları, komplocuları başka yerde aramaya gerek var mı?

Kimdir bölücü, yıkıcı? Taban daki devrimci kadroların marksist-leninist hareketin tek doğ ru çizgisinde birleşmelerini en gellemek için barikat kuranlar, markSist-leninist harekete çamur atmaya yeltenenler dururken bölücü ve yıkıcıları başka yerde aramaya gerek var mı?

Oportünist şeflerin tek gaye si tekkelerini ayakta tutmaktır. Bunun için tabandaki devrimcileri "bölücülük", "yıkıcılık" umacısıyla korkutmaya ve böylelikle etraflarında tutmaya çalışıyorlar. Oysa birlik siyasi ve ideolojik bir temele dayanır. İdeolojik, siyasi zemini kalmıyan birliğin meşruluğu da kalmaz. Mevlana tekkesine döner. Böyle bir "birlik" ise marksist leninist birlik olamaz. Bugün Halkın Yolu'nun hiçbir varlık nedeni kalmamıştır. Halkın Yolu nun oportünist yazarları hangi yüzle devrimci kadrolardan kendilerini terketmemelerini istiyorlar? Onları kendilerine bağlayan hangi ortak ideolojik-siyasi temel var? Oportünist şeflerin ideolojik-siyasi zemini bellidir. Onlar devrimci kadroları oportünizme boyun eğmeye çağırıyorlar, kendi bataklıklarına çekmeye çalışıyorlar.

Bugün üç dünyacı Halkın Yolu yazarlarıyla birlikte yürümek, karşı-devrim yoluna sapmak demektir. Halkın Yolu tabanında oportünizmi, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddeden tüm samimi devrimciler, oportünist ele başılarla birlikte yürümeyi red detmelidirler. "Bölücülük", "yıkıcılık" umacısı oportünist şeflerin suratına fırlatmalıdırlar. Çünkü oportünizmle birlik olmaz, ona karşı ancak savaşılır. Bu savaş ise dostluk, hatır, gönül dinlemez. Saflaşmanın alabildiğine hızlandığı günümüz şartlarında oportünizme, karşı kararlı tavır takınarak, oportünist elebaşılarla bağları kesip marksist-leninist hareket safında yer almak, marksizm-leninizme, devrim davasına ve hal kımıza bağlılığın gereğidir. Proletarya partisinin kurulmasında tayin edici adımı atacak seviyeye ulaştığımız bugün, bunun büyük önemi vardır. Ülkemiz deki tüm proleter devrimcilerin birleşebileceği yegane ideolojik-siyasi zemin Halkın Birliği nin marksist-leninist çizgisidir. Marksizm-leninizm dışı her türden akıma karşı uzlaşmaz olmak, parti görevine sımsıkı sarılmak, devrim yolunda ilerlemek bu marksist-leninist çizgide birleşmeyi gerektirir.

Halkın Yolu'nun oportünist şefleri marksist-leninist hareketin bütün eleştirilerine rağmen oportünizmle marksizm-leninizm arasında ortayolcu bir çiz gi izlemekte direttiler. Oportünizmle uzlaşma, ortayolculuk onları bugün vardıkları yere oportünizmin saflarına götürdü. Halkın Yolu şefleri bunu deneyle ispatladılar. Halkın Yolu saflarındaki bütün devrimciler bu deneye bakarak şeflerle uzlaşmanın da sonunun oportünizm bataklığı olacağını şimdiden görmelidirler. Halkın Yolu taba nındaki tüm samimi devrimciler bu gerçeğin bilincinde hareket etmeli, üç dünyacı oportünist şeflerle bağlarını keserek ve özeleştiri yaparak marksist-leninist hareket saflarına katılmalıdırlar. Bugün Halkın Yolu saflarında geçirilen her dakika oportünizme hizmet ediyor, onu güçlendiriyor. Oportünizm maratonuna çıkan Halkın Yolu şeflerinin tekkelerini başlarına yıkalım, onları kaderleriyle başbaşa bırakalım. Onların tabandaki devrimci unsurların marksist-leninist hareketin çizgisinde birleşmesini önlemek için kurduğu barikatları yerle bir edelim.

KIRŞEHİR:

EĞİTİM ENSTİTÜSÜ'nde FAŞİST TERÖR DEVAM EDİYOR

Türkiye'nin hemen bütün eğitim enstitülerinde özellikle son iki yıldır uygulanmakta olan faşist terör, Kırşehir Eğitim Enstitüsü'nde de sürmektedir. 1976 1977 ders yılında, bu okula da MHP ve Ülkü Ocakları'ndan kart getirenler girdiler. Faşist olmak, okula girebilmenin tek şartıydı. Kırşehir Eğitim Enstitüsü'ne 1976-1977 döneminde 470 öğrenci alındı. Bu öğrenciler içinde sadece bir kaç devrim sempatizanı vardı.

Okul açılır açılmaz, devrimcilere karşı saldırı başlatıldı. Öğrenciler dövülerek okuldan kovuldular. İlk imtihanın iptalinden sonra yapılan imtihanda da, aynı öğrenciler okula alındı; ilaveten 100 faşist daha kaydedildi.

Bir faşist açıkça şöyle haykırdı: "Arkadaşlar, burası yüksek okul olamaz; burası Ülkü Ocağı'dır. Ülkü ocaklarında ise demokrasi yoktur, bu okulda da olamaz." Okulda, komünizme ve komünistlere küfürler yağdırılmaktadır. Bir öğrenci, faşist öğretmene sınıfta komünist olduğunu söyleyince, aldığı cevap şöyleydi: "Bulun çıkarın, gereğini yapalım."

Öğrenciler zorla faşist seminerlere götürülmektedirler. Gelmeyenlerden para cezası alınmakta, tekrarı halinde dövülmekle tehdit edilmektedirler. O kadar ki, bu durumdan bazı faşistler dahi hoşnut değildir, ancak harcanmamak için seslerini çıkaramamaktadırlar. Bu seminerlerde Ülkü Ocaklarında demokrasi olmadığı, başkana karşı geli nemiyeceği ve başkanın eleştirilemiyeceği sık sık tekrarlanmaktadır.

Olaylarda tarafsız veya dev rim sempatizanı öğrenciler zorla öne sürülerek devrimcilerle karşı karşıya getirilmeye çalışılmaktadır. A.E. adındaki faşist olmayan öğretmene sınıfta bir çok defa silah çeken faşist ler, "ya geçerim, ya da seni ya şatmam" biçiminde tehdit etmişlerdir. Okulda devam zorunluluğu olduğu halde, devamsızlık ya pan faşistlerin devamsızlıkları faşist yönetim tarafından silinmekte, faşist olmayan öğretmenlerin ses çıkarması zorba ca önlenmektedir.

Faşistler kız öğrencilere de en adice baskıda ve hakarette bulunmaktadırlar. Bir defasında bir faşist, bütün sınıfın bir kız arkadaşın ırzına geçmesini teklif edecek kadar adileşmiştir.

Devrimci kızlar faşist kız larca dövülmekte ve sürekli üzerleri aranmaktadır.

5 Haziran seçimleri öncesinde faşistler, bütün öğrencilerden 100'er lira haraç aldılar. Okulda ve dernekte iki kez zorla aidat almaktadırlar. 1977-78 döneminde 1. sınıflardan 100, 2. sınıflardan 50'şer lira haraç alan faşistler bu paraları karanlık amaçları için kullanmaktadırlar. Bu dönemde de ilerici öğrenciler okuldan kovulmuştur. Bir öğrenci "kapitalsiz kapitalistler" sözünü sarfettiği için, faşist okul yönetimi tarafından memleketine gönderil miş, dövülen bir başka öğrenci okuldan çıkmamakta direnince, okul başkanı faşist arkadaşlarına dönerek "daha fazla konuşursa bunu pencereden atın" demiştir.

Yukarıda anlatılan olaylar, Türkiye'deki eğitim enstitülerindeki faşist baskılardan bir kesittir. Bu baskılara karşı ve danıştayın eğitim enstitüleri sınavlarının iptaline ilişkin uygulanmayan kararlarının uygulanması için mücadele etmek, tüm yurtseverlerin görevidir. Danıştay kararlarının uygulamayan CHP hükümetini teşhir ve pro testo edelim; kararları uygulamaya zorlayalım, TİKP gibi devrimci maskeli karşı-devrimcilerin faşistlere uşaklığının ifadesi olan "Eğitim enstitüsü sınavları geçerli olmalıdır" siyasetini teşhir edelim, halkımızın önünde mahkum edelim.

KAMUOYUNA AÇIKLAMA

15 Aralık ve 25 Ocak'ta bizler ADMMA-YO devrimci öğrencilerine faşist katiller tarafından atılan bombalarla yaralanan arkadaşlarımızın tedavi olmaları ve bacakları kesilen iki arkadaşımıza da takma bacak yaptırabilmek için bir bağış kampanyası açtık.

Tüm ilerici, yurtsever, demokrat, devrimciler bağışlarınızı aşağıdaki hesap numaralarına H.Baki Kurtoğlu adına yatırarak mücadelemize katkılarınızı bekliyoruz.

Hesap No:
Akbank (Kızılay Şubesi) 18649
İş Bankası (Kızılay Şubesi) 34405

ANKARA MİMARLIK MÜHENDİSLİK YÜKSEK OKULU ÖĞRENCİ DERNEĞİ
(A.M.M.A.Y.O-DER)

Bizler komprador patron-ağa düzeninin kurbanı olmuş mahkumlarız. Şunu biliyoruz ki, hakim sınıflar kendi bozuk düzenlerini sürdürebilmek için kendileri ne karşı olan yoksul halkı ezmekte zindanlarda, hapishaneler de çürümeye mahkum etmektedir. Zaten hapishane vb. kurumlar mevcut düzeni ayakta tutabilmek için kurulmuştur.

Hep bir ağızdan haykırıyoruz ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF!

BOĞAZLIYAN CEZAEVİNDEN
23 MAHKUM

HALK GECESİ YAPILDI

İstanbul'da Halkın Birliği taraftarlarının düzenlemiş oldu ğu Halk gecelerinden ikincisi 11 Şubatta Tepebaşı gazinosunda ya pıldı.

Tepebaşında yapılan geceye 2000 kişi katıldı. Gecenin daha kalabalık olmayışının nedeni sadece sözlü propagandasının ya pılması ve aynı gün Halkın Kurtuluşu taraftarlarınca "Gençlik Gecesi"nin yapılmasıydı. Tepeba şı'nda yapılan gecenin esas o - lumlu yanı kitlenin büyük bir kesiminin emekçilerden olması ve slogan yarışının olmamasıydı. 1 Mayıs mahallesi halkıda gece ye katıldı. Sakin ve verimli geç mesinde diğer gecelerden farklı bir yanını oluşturuyordu.

Gece saygı duruşu ile başladı. Bir arkadaş gecenin önemini vurguladı. M.Suphi, Meral, Ali Haydar, Atilla ve 1978 ocağında şehit edilen Selahattin, Nihat, İbrahim, Adnan yoldaşla - rın kısaca mücadeleleri anlatıldı ve halkımızın bu yoldaşla rı unutmayacağını söyle vurgula dı: "Bu halk dün İbrahimleri, Edgeleri, Pir Ahmetleri işkence de katledenleri daha unutmadı.. Fehmi, Altınbilekleri, Yaşar Değerlileri unutmadı. Bu Halk evlatlarını ipe çektirenleri ka lem kıranları çok iyi tanımak - tadır. Elverdiler, Türünleri ta nımaktadır.

Bu Halk Mahirleri Kızıldere' de top ateşine tutarak katleden leri'de daha unutmadı." Arkadaş konuşmasını "şehitlerimizin kanları yerde kalmayacaktır.Pro leter devrimci hareket Komprador Patron Ağa Devletini yerle bir edecek Demokratik Halk İkti darını kuracak olan halkımızın, mücadelesine önderlik ederek şe hitlerimizin intikamlarını mutlaka alacaktır". diyerek bitirdi.

Hamal Huso örgütlü ve birlik olmanın zorunluluğunu belirterek devrimci türküler okudu. Daha sonra kafkas oyun ekibi iki oyun sergiledi. Oyundan önce ekipten bir arkadaş bu oyunlarla ilgili bir açıklama yaptı. Şimdiye kadar Çerkez folkloruna faşistlerin sahip çıkmaya çalıştıklarını bunun devrimcilerin zaaflarından dola yı olduğunu belirtti. Çerkez mil liyetinin haklı tam hak eşitliği mücadelesine değindi. Bütün milliyetlerden halkımızın ortak düşmanlarına karşı birleşe rek mücadele etmenin önemini vurguladı. Arkadaş "Bundan sonra Proleter Devrimci hareket ezilen Kürt milletinin ve Milli azınlıkların folklorunu ve halk kültürünü pekiştirmeye yönelecek ve sahip çıkacaktır". dedi. Bundan sonra Aşık Yoldaş devrimci türküler söyledi. Serveri her türküsünün başında konuşmalar yaptı. Milli baskıyı teşhir etti. Haklı ve haksız savaşlardan bahsetti. Sınıf savaşının sınıflar varolduğu sü rece devam edeceğini vurguladı.

Fato Bacı, kadınların kurtuluşunun ancak devrimle olacağını, kadınlarında erkeklerle birlikte mutlaka mücadeleye atılmalarının gerekliliğini söyledi. Türkçe ve Kürtçe türküler okudu.

Vicdani, devrimci sanat ve kültür üzerine bir konuşma yapa rak yapıtlarını halka sundu. "3 Dünya" ve "Dönekler" isimli türküler ilgi çekti. Daha sonra Ozanların halkın eleştirilerine açık olmalarının gerekliliğini vurguladı. Gecede şiirler okundu emekçiler konuşmalar yaptılar. Şiirler ve konuşmalar faşistleri ve sosyal faşistleri teşhir edici devrimci bilinç ve inancı yansıtıcı nitelikteydi . Devrimci bir hava içinde geçen gece and içilerek son buldu.

HİZİPÇİ ELEBAŞLARIN GİTTİĞİ YOLUN SONU KARŞI DEVRİMDİR

İstanbul'da Halkın Birliği taraftarlarınca düzenlenen halk gecelerinin Üçüncüsü 18 Şubat günü Kartal Belediye Düğün Salonu'nda yapıldı. Gecenin ortalarından sonra Halkın Gücü hizbi,devrimcilere saldırarak , geceyi sabote etti, tamamlanmasını engelledi.

Kartal'daki halk gecesi olum lu bir havada başladı çoğu işçi 800'u aşkın bir kitle salonu tıklım tıklım doldurmuştu. Saygı duruşundan sonra bir arkadaş devrim şehitlerimizin mücadelesini anlatan bir konuşma yaptı. Arkadaş gecelerin devrimci mücadele açısından taşıdı ğı önem üzerinde de durdu. Halk tan bir ozandan sonra, Hamal Hü so türküler söyledi. Kafkas folk lor ekibi, Kafkas folklorundan, örnekler sundu. Fato Bacı, konuşma ve türküleri ile büyük ilgi topladı.

Sahneye çıkma sırası Serveri'ye geldiğinde baştan itibaren geceyi sabote etmeye çalışan Halkın Gücü hizipçileri provokasyonlarını gerçekleştirdiler. Daha önce geceyi sabote etme girişimleri kararlılıkla önlenen, defalarca uyarılıp eleştirilen hizipçiler mikrofona saldırarak ele geçirmeye çalıştılar. Hizipçilerin saldırısını gözü dönmüş iki kariyerist tezgahladı ve yönetti. Sandalye sopa ve şişelerle başlatılan bu gerici saldırı kararlılıkla önlendi, dogmatik hizipçiler mikrofonu ele geçire mediler ve çareyi kaçmakta buldular. Ancak, provokasyon esas yönüyle amacına ulaştı. Kavganın büyümesi üzerine geceye katılan halk paniğe kapılarak geceyi terketti. Salonda önemli ha sar meydana geldi. Saldırıyı tezgahlayan iki kariyeristten birinin, bütün olaylarda aynı tavrı takınmakta provokasyon ya ratmaya çalışmakta oluşu özellikle dikkat çekiciydi.

Hizipçiler bu davranışlarıyla halka karşı zerre kadar sorumluluk duymadıklarını, hakim sınıfların her türlü provokasyo nuna hizmet edebileceklerini or taya koydular. Halkın Gücü hizi binin gerçekleştirdiği bir dizi provokasyon bunun kanıtıdır.Bun ların başlıcalarını şöyle sıralayabiliriz.

- Hozat ve Ovacık'ta yapılan toplantılardaki, Mazgirt' teki bir toplantıdaki tutumları, Tun celi'deki miting, yürüyüş top - lantı ve olaylardaki tavırları. Bütün bu olaylarda Halkın Gücü Hizibi provokasyon yarattı, pro leter devrimcilere saldırdı.
- 1 Mayıs Mahallesi olayları sırasında (2 Eylül) ve sonra sındaki tavırlarıyla buradaki komite seçimlerindeki tavırları. Bu olaylarda halkın güçlerini bölen ve devrimcilerin halkın gözündeki itibarını sarsan bur- juva oyunlarına giriştiler,
- 18 Mayıs 1977'de İbrahim yoldaşı anma gecesindeki tavırları. Bu geceyi sabote etmeye kalkan hizipçilerin provokasyonu kararlılıkla önlendi amaçlarına ulaşamadılar. Aynı gün Çorum'da İbrahim yoldaşın mezar törenini de sabote etmeye kalktılar, fakat başarılı olamadılar.
- 1 Eylül 1977'de Ali Haydar Yıldız ve Nuray Erenler yoldaşların mezarlarının açılış töreni sırasında, proleter devrimci lere saldırdılar. Halkın nazarında devrimcilerin prestijini sarstılar.
- Nihayet Kartal'daki gecede, proleter devrimcilere saldıran hizipçiler, geceyi sabote ettiler, halkın gözünde devrimcilerin itibarını düşürdüler.

Hizipçi doğmatikler, küçük burjuva sınıf niteliklerinden do ğan maceracı bir çizgi izlemek te halka karşı sorumluluk ve halka güven duymamaktadırlar. Hizipçi şefler etraflarına topladıkları, devrime inanan kişileri bu yolla tutmaya çabalamaktadırlar. Siyasi iflaslarını, proleter devrimci hareketin hizipçi oportünizme karşı zaferini örtbas etmeye çalışmakta saldırganlıkla ve proleter devrimci harekete düşmanlıkla ayakta kalmaya çabalamaktadırlar. İşte bütün bu nedenlerle, hizip çiler halkın ve devrimin aleyhi ne davranışlara, saldırılara,so nuçlarından en küçük bir sorumluluk duymaksızın girebilmektedirler. Kendileri olumlu bir şey yapmazken, yapılan olumlu şeyleri yıkmaya çalışmaktadır - lar.

Kartal'daki saldırı, dogmatik hizipçilerin bu tavırlarının bir devamıydı. Onlar saldırıya A.Muharrem Çiçek'in ölümü üzerine konuşacağız diye bir kılıf dahi geçirmeye çalıştılar. Bu amaçla, 19 Mart'taki ölüm tarihini 19 Şubat olarak yutturmaya kalktılar. Ancak bu bahane de tutmadı. Bunun bir bahane olduğu o kadar açıktı ki, hizipçiler olaydan önce bir kız arkadaşa "sen dışarı çık, kavga çıkacak" demeyi ih - mal etmemişlerdir. Bu örnek hizipçilerin planlı bir provo - kasyonunun söz konusu olduğunu açıkça ispatlamaktadır o kadar ki hizipçiler halktan kişileri yaraladılar, özel olarak tahribat yaptılar. Camları, 50.000 lira değerindeki müzik ve ses - lendirme araçlarını bilhassa kır dılar. Zaten hizipçi şefler, baştan itibaren provokasyon yaratmak istediler. Geceye, bu amaçla katılmışlar bu amaçla çeşitli yerlerden topladıkları kişileri getirmişlerdi. Provokasyonları önlenip, halkta kendilerine karşı tepki büyüyünce, saldırıda bulunulmasına hizibin tabanındaki bir çok devrimci karşı çıktı. Ancak, gözü dönmüş kariyerist şefler, etraf larında tutabildikleri taraftar larıyla saldırıyı başlattılar . Hizibin tabanından bir çok devrimci saldırıya katılmayı red - detti. Bu olay bize hizipçi şef lerle, tabandaki devrimci unsurları ayırdetmeyi öğretmelidir.

Halkın Gücü hizibinin şeflerinin gerici hesaplarını ve karşı-devrimci tavırlarını her yerde teşhir edelim. Bu hizibin tabanındaki devrimci unsurlara yaptıklarının yanlışlığını kavratalım, inançlarının ve enerjilerinin hizipçi şeflerin kariyerist amaçları uğruna kullanılmasını önleyelim, davranış larının hakim sınıflara hizmet ettiğini anlatalım.

Halkın Gücü hizibinin kariyerist şefleri bilmelidirler ki bu davranışları onları iflas - tan kurtaramaz. Tavırlarında ıs rar ettikleri takdirde bütünüyle karşı-devrimci provakatörler grubu haline dönüşeceklerdir. Halkımız bu tür gerici davranışları affetmemektedir ve af - fetmeyecektir.

Halkın Gücü içinde yer alan devrimciler; kariyerist şefleri gerici hesaplarıyla başbaşa bırakalım, Dürstçe özeleştiri yaparak, proleter devrimci hareketin kızıl bayrağı altında yer alalım.

HALK SAVAŞI YENİLMEZ

Kolombiya halkı, Kolombiya Komünist Partisi/Marksist-leninist'in önderliği altında on yıldan beri silahlı mücadele sürdürüyor. Bu mücadelenin ilk kıvılcımları baş hedef olan yerli oligarşiye (hakim sınıfların küçük fakat kudretli bir kesimi) ve ABD emperyalizmine karşı ülkenin kuzeyinde ortaya çıkmıştı. Bugün bu kıvılcımlar büyük bir ateştir.

Bu mücadele ateşinde Kolombiya KP/ML tarafından halkın silahlı kuvveti olarak Halk Kurtuluş Ordusu kuruldu. Bu on yıl içinde Halk Kurtuluş Ordusu eylemlerini devamlı sürdürdü ve önemli başarılar kazandı. Halkın siyasi bilinci yükseldi, düşmana karşı kini bilendi. Halk Kurtuluş Ordusu Kuzey Kolombiya'da geniş alanları kurtardı ve oralarda Alto San Jorge ve Alto Sinu'da olduğu gibi halk iktidarının biçimi olan Halk Sovyetleri'ni kurdu.

Kolombiya partizanlarının yerli oligarşiye ve onun efendisi ABD emperyalizmine karşı mücadele temelinde başarıyla yükselen silahlı mücadelesi, ülkenin güney doğusuna da yayılıyor. Lopez Michelsen'in Amerikancı faşist rejimi Halk Savaşı ateşini söndürmek için her yola başvuruyor. O, Halk Kurtuluş Ordusu'na karşı canice yok etme kampanyaları ve kurtarılmış alanlara karşı birçok baskı operasyonlarına girişiyor. Amerikan emperyalistleri de Kolombiyalı uşaklarını her yönden desteklemeyi ihmal etmiyorlar. Ancak bunların tümü halkın mücadelesini engelliyemiyor, Kolombiya KP/ML silahlı mücadeleyi sürdürmede sebat ediyor.

Kolombiya KP/ML'nin organı "Kurtuluş" gazetesinde yayınlanan bir makalede şunlar belirtiliyor:

"Partimiz, uzun süreli silahlı halk savaşı yolunda sebat etmeyi görev edinmiştir. Bunun en önemli parçası Yurtsever Sovyetler'in ve Halk Kurtuluş Ordusu' nun esas faktörler olduğu destek noktalarına ulaşmaktır."

ABD emperyalizminin yarı-sömürgesi olan Kolombiya önemli yeraltı ve yer üstü zenginlik kaynaklarına sahip 22 milyon nüfuslu bir ülkedir. Kolombiya Brezilya'dan sonra ikinci büyük kahve ambarıdır. Dünya kahve üretiminin % 20'si Kolombiya'da gerçekleşmekte dir. Buna karşın halkın büyük çoğunluğu yoksulluk ve sefalet içindedir. Komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfı ise emperyalistlerle elele kârlarına kâr katmaktadırlar.

Amerikan emperyalistleri Kolombiya endüstrisine tamamen hakimdirler. Yüzün üzerindeki ağır sanayi işletmesinin % 50'den fazlası Amerikan emperyalistlerinin elindedir. Yabancı yatırımların yanlız geçen yılki artış oranı % 40 olmuştur.

Kolombiya köylülerinin ortalama %80'ının hiç toprağı yoktur. Bunların ekseriyeti toprak ağalarından belli bir zaman için 1-2 hektar toprak kiralamaktadırlar. Büyük toprak ağaları tarımsal işletmelerin %70'ine sahiptirler.

Kolombiya işçileri, köylüleri baskı ve sömürüye hiçbir zaman baş eğmemişler, büyük mücadelelere atılmışlardır. Örneğin 1948 yılında "Liberal Parti"nin önderinin cadde ortasında vurulması üzerine kendiliğinden bir ayaklanma başladı. Ülkenin birçok yöresinde köylüler de buna katıldılar, kurtarılmış alanlar yarattılar. Hakim sınıflar buna azgın terörle karşılık verdiler. On yıl içinde; yani 1958'e kadar 500.000'in üzerinde işçi, köylü ve emekçi katledildi.

1957 yılında iki fraksiyona (Muhafazakarlar-Liberaller) bölünmüş olan hakim sınıflar resmi bir protokolle devrimi boğazlamak amacıyla birleştiler, hükümet ve devlet kademelerini bölüştüler. Gericiliğin birleşik kuvvetleri ve modern revizyonistlerin ihaneti karşısında devrim yenilgiye uğradı.

1964 yılında Kolombiya KP/ML'nin kurulmasıyla halk kitlelerinin mücadelesi yeni bir atılım kazandı. Parti 17 Aralık 1967'de silahlı mücadeleyi başlattı ve başarıyla bugünkü seviyeye ulaştırdı. Bugün halk kitlelerinin siyasi bilincinin ulaştığı seviyeyi, son seçim sahtekarlığına katılma oranının % 20 oluşu ortaya koymaktadır.

Kolombiya KP/ML'nin önderliği altında halk savaşında sebat eden Kolombiya halkının sömürü ve baskıya son vereceğine, komprador burjuvazi ve toprakağaları sınıfının iktidarını alaşağı edeceğine, emperyalistlerin özellikle de ABD emperyalistlerinin hakimiyetini yıkacağına, demokratik halk iktidarını kurup bağımsız ve demokratik Kolombiya'yı gerçekleştireceğine olan inancı tamdır.

«Silahsızlanma» yaygaraları savaş hazırlıklarını gizleyemez

ABD emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleri, "barış", "silahsızlanma", "güvenlik", "yumuşama" üzerine malum türkülerini okumaya devam ediyorlar. Halkların barış ve silahsızlanma isteklerini basit bir spekülasyon aracı yapan iki süper devlet dünya halklarının özgürlüğüne ve bağımsızlığına vahşice saldırmak üzere çok yanlı saldırı ve savaş hazırlıklarını çılgınca sürdürmektedirler. Beyaz Saray ve Kremlin arasında zaman zaman yapılan görüşmeler, Avrupa güvenliği üzerine palavraların atıldığı Belgrat Konferansı ve Birleşmiş Milletler'de "yumuşama" ve "silahsızlanma" üzerine koparılan yaygaralar bu gerçeğin üzerini küllüme çabasından başka birşey değildir.

İki süper devletin propaganda makinesine bakılırsa, onların tek endişesi dünya barışıdır. Oysa iki süper devlet silahsızlanmayı hiçbir şekilde düşünmemektedir. Aksine silahlanma onların hegemonyacı siyasetlerinin temel direğidir. ABD emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleri yıllardır silahsızlanma üzerine demagoji yapmakta, sözde anlaşmalar imzalamaktadırlar. Onların bundan amaçları nükleer silahların yapımından vazgeçmek değil, bu silahları daha da mükemmelleştirmektir. Onlar halkları silahsızlandırmak, ve hegemonyacı emellerini gerçekleştirmek için kendi silah stoklarını koruyup geliştirmek istiyorlar.

Bunun pekçok kanıtı vardır. İki süper devlet her yıl milyarlarca dolar ve rubleyi silahlanmaya, savaş hazırlıklarına ayırmakta ve bu yolda kullanmaktadırlar. Onlar milli ekonomiyi askerileştirmede dev adımlarla ilerliyorlar. Pentagon elebaşıları ABD'nin menfaatlerinin yeni nükleer silahların üretimini gerektirdiğini beyan ettiler. ABD emperyalistleri XX-2 tipi kıtalararası füzenin yapılması için büyük fonlar ayırdılar. ABD Savunma Bakanlığı yetkilileri ise ABD' nin savaş bütçesinin 1980 yılı sonuna kadar 148 milyar dolara, 1985 yılında ise 200 milyar dolara ulaşacağını ifade ediyorlar.

Rus sosyal-emperyalistleri de rakiplerinden hiçbir şekilde geri kalmamaktadırlar. Rekabet, dalaşma arttıkça, askeri maceralar Rus sosyal-emperyalistlerinin faaliyetlerinin ön planına çıkmaktadır. Sovyetler Birliği'nin savaş harcamaları her yıl ortalama % 10 artmaktadır. 1977 yılında Sovyetler Birliği'nin savaş bütçesi 120 milyar dolardı.

Büyük boyutlara ulaşan bu savaş harcamaları neyi gösteriyor? Bu, iki süper devletin dünyaya hakim olma saldırgan, hegemonyacı siyasetlerini hayata uygulamak için azami çaba sarfettiklerini gösteriyor. Onların "barış", "güvenlik" nutuklarının sahteliği şuradan da bellidir ki, bir yandan askeri bloklar arası kuvvet indiriminden dem vurur larken, diğer yandan var güçleriyle saldırgan Varşova ve NATO paktlarını güçlendiriyorlar. ABD emperyalizmi ve Rus sosyal-emperyalizmi; gelmiş geçmiş bu en büyük, en tehlikeli iki sömürücü zalim dünyanın dört bir yanında halklara karşı şiddet, tehdit, şantaj ve komplolara başvuruyorlar, karanlık amaçlarına ulaşmanın bir aracı saydıkları askeri üslerini her bir yana kurmaya çalışıyorlar.

İki süper devletin tüm faaliyetleri, onların çirkin emellerinden asla vazgeçmediklerini, vazgeçmeyeceklerini gösteriyor. Barış ve güvenlik üzerine şarlatanca nutukları halkların uyanıklığını köreltmek amacı taşıyan bir aldatmacadır yalnızca.

Dünyanın ezilen milletleri ve halkları her gerçeklerden ders çıkarıyor, tecrübe ediniyorlar. Ezilen milletler ve halklar her geçen gün iki süper devletin tarihin tanıdığı en büyük, en tehlikeli düşmanlar olduğunu daha fazla görüyor, onların savaşa doğru ilerlediğini kavrıyorlar. Ve yine görüyorlar ki, onlar bu yolda atlarını serbestçe oynatamamaktadırlar. Dünyanın dört bir köşesinden halklar doğrulup ayağa kalkıyor, özgürlük, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda mücadeleye atılıyorlar. Kanla kazanılan tecrübeler, iki süper devletin alçakça komplolarının ancak, bağımsızlık ve özgürlük uğruna kararlılıkla savaşarak, devrimci ruhu ve mücadeleci birliği daima yüksekte tutarak, halk demokrasisi ve sosyalizm yolunda azimle ilerliyerek bozguna uğratılabileceğini göstermiştir, gösteriyor.

Faşist diktatörlüğün yeni bir manevrası

Son zamanlarda, Madrid'in monarşist-faşist rejimi, Bask halkını ve dünya halkları nı aldatmak için yeni bir oyun tezgahlamıştır. Karlos rejimi yayınladığı bir bildiri ile, İspanya'nın BASK bölgesine "geçici özerklik" tanıdığını ilan etmiştir. Bildiriye göre, BASK'taki her bölgeden üçer temsilci seçilecek ve bu temsilciler de "genel konsey" oluşturacaklardır. "Genel Konsey" ise, "özerk hükümeti" temsil edecektir.

Karlos'un bu sahtekarlığına, Bask halkının cevabı onbinlerce kişinin katıldığı, protesto mitingleri ve grevler olmuştur. Çünkü, sözde "genel konsey"in tüm faaliyetleri, bizzat Madrid tarafından kontrol edilecektir.

Bildiri, aynı zamanda, devletin güvenliği söz konusu olduğunda "genel konsey"in fesh edileceğini de belirtmektedir.

İspanyol halkını kandırmayı amaçlayan bu sahte "özerklik"in amacı, ülkenin "demokratikleştirildiğini" kabul ettirmektir.

Bask sorunu, devrimin meselesidir. İspanyol halkı, monarşist-faşist diktatörlüğü yıkıp halk iktidarını kurduğu zaman, Bask, Katalonya vb. sorunlar da çözülecektir.

İspanya Komünist Partisi (M-L)'in 2.Kongresinin belirttiği gibi, monarşist-faşist diktatörlüğü yıkmanın ve Federatif halk cumhuriyeti kurmanın tek yolu silahlı mücadele yoludur, halk savaşı yoludur.

Bask halkı, özgürlüğüne ve eşitliğe, tüm İspanyol halkı ile birlikte, İKP(M-L) önderliği altında ulaşacaktır.

KAHROLSUN MONARŞİST-FAŞİST JUAN KARLOS REJİMİ!

YAŞASIN İKP (M-L) ÖNDERLİĞİNDEKİ İSPANYOL HALKININ MÜCADELESİ!

KISA HABERLER

ENDONEZYA

Onbinlerce öğrenci ve genç, faşist Suharto'nun gerici eğitim sistemini, baskı ve sömürüsünü protesto etmek için dersleri boykot etmiş ve bu boykotu Suharto aleyhtarı bir mitinge dönüştürmüşlerdir. Binlerce genç, gerici polis ve orduyla çatışmıştır. Endonezya gençliğinin ve halkının kararlı mücadelesi her geçen gün gelişmektedir.

İRAN

Faşist Şah rejimine karşı İran halkının mücadelesi gün geçtikçe şiddetleniyor. Geçenlerde Kum şehrindeki gösterilerden sonra bu hafta da Tebriz'de, daha sonra ise tekrar Kum'da binlerce kişinin katıldığı gösteriler yapıldı. Faşist Şah'ın kuvvetleri bu gösterilerde halka karşı en vahşi saldırılarda bulunmasına, çok sayıda ölü ve yaralı olmasına rağmen gösterilerin durmadığı ve ülkenin başka yerlerine sıçrayabileceği bildirilmektedir. Amerikancı Şah aldığı bütün vahşi tedbirlere, uyguladığı bütün baskılara rağmen İran halkının mücadelesini durduramamaktadır. Şah'ın kaderi de, kendinden önceki, emperyalist uşağı faşist saltanatlar gibi emekçi halkın haklı mücadelesi karşısında yokolmaktır. Bunu ne Şah'ın faşist tedbirleri ne de sınıf işbirliği vaazeden oportünist "Üç Dünya Teorisi" önliyemiyecektir.

FİLİPİNLER

Son zamanlarda faşist Markos rejimine karşı Filipinli yurtseverler yoğun bir mücadeleye girmişlerdir. Filipinli yurtseverler özellikle ülkenin Kuzeyindeki Mindanao Salu ve Folo adalarında düşmanın askeri kuvvetlerine ağır kayıplar verdirmişlerdir. Bosilan adasıda ise, bir çok askeri karakol ve üs tahrip edilmiş, gerici ordunun onlarca askeri öldürülmüştür. Şiddetlenen mücadele göstermektedir ki, Filipin halkı baskı ve sömürüye boyun eğmiyecektir.

NİKARAGUA

Nikaragua'nın geniş emekçi kitleleri diktatör Somoza'nın gerici rejimine karşı kararlı bir mücadele başlatmışlardır. Amerikan emperyalizminin uşağı Somoza' yı, işsizliği ve hayat pahalılığını protesto etmek için 500.000'den fazla emekçi genel greve gitmiştir. Grevci emekçiler, gerici ordu ve polisle büyük çatışmalara girmiştir. Kırsal alanda ise, yurtseverlerin silahlı mücadelesi halk kitlelerinin geniş desteğini kazanmakta ve şehirlerdeki emekçilerin yoğun mücadeleleri il desteklenmektedir. Nikaragua halkı, Somoza diktatörünün gerici rejimini yıkmaya kararlıdır.